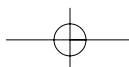

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΣΤ' - ΤΕΥΧΟΣ 6- ΙΟΥΝΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Κύριλλος Μισακούλης,**
Ἴω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυνταξία καὶ ἐπιμέλεια ὕλης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διόρθωσις δοκιμῶν:
Κωνσταντῖνος Χολέβας
Εὐαγγελία Χατζηφότη
Βασίλειος Δ. Τζέροπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἴασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζις
Πρωτομαγιάς 3, Κρουονέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 387

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
Συλλυπητήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρέσβυν τῆς Γαλλίας 388

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
Μήνυμα γιὰ τὴν Ἡμέρα τοῦ Περιβάλλοντος 389

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
Μήνυμα στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως
Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων 390

Μητροπολίτου Βεροῖας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος,

Χαιρετισμὸς στὴν Ἡμερίδα Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων 392

Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιμαζάνη,

Πνευματικὴ Πατρότητα καὶ Ποιμαντικὲς Ἀρχές 394

Σταύρου Ἰ. Μπαλογιάννη,

Καταθλιπτικὰ στοιχεῖα καὶ παρερμηνευτικὰ διαθέσεις, αἱ ὁποῖα εἶναι δυνατόν
νὰ ἐπηρεάσουν τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως εἰς τοὺς ἐνήλικας καὶ
τοὺς γέροντας 399

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεοδώρου Παπαγεωργίου,

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ 10/2009 Θέμα: «Ἀναγκαιότης ἐγκρίσεως Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ
Λειτουργίας Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου» 411

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 415

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ 433

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 436

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ 442

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΣΤΟ τεύχος Ἰουνίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν συλλυπητήριον Ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πρὸς τὸν Γάλλο Πρέσβη γιὰ τὸ πολύνεκρο δυστύχημα τοῦ γαλλικοῦ ἀεροσκάφους κοντὰ στὶς ἀκτὲς τῆς Βραζιλίας.

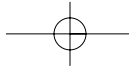
Δημοσιεύουμε ἐπίσης ἐπίκαιρα μηνύματα, τὰ ὁποῖα ἐξέδωσε ὁ Μακαριώτατος, μὲ τὴν εὐκαιρία ἐπετείων ἢ συνεδρίων.

Στὴν ἐνότητα ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ θὰ διαβάσετε τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος πρὸς τὴν Ἡμερίδα γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσιὴ καὶ τὸν Διαπολιτισμικὸ Διάλογο, ἡ ὁποία ὁργανώθηκε στὴ Βέροια ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων (2.6.2009).

Στὴν ἴδια ἐνότητα θὰ διαβάσετε ἐπίσης τὶς ὁμιλίες τοῦ π. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. καὶ τοῦ κ. Σταύρου Μπαλογιάννη, Καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν στὴ Θεσσαλονίκη (12.2.2009) κατὰ τὴν Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν τῶν πιστῶν στὰ πλαίσια τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως». Ἡ Ἡμερίδα διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τὴν παρακολούθησαν κληρικοὶ ἀπὸ τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις τῆς Μακεδονίας.

Στὴν ἐνότητα ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ θὰ βρεῖτε μία γνωμοδότηση τοῦ κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου, Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σχετικὴ μὲ τὴν ἔγκριση τῶν Κανονισμῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὁλοκληρώνεται μὲ τὴν κατὰ νόμον δημοσίευση Κανονισμῶν, Προκηρύξεων καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν ἀποφάσεων, καθὼς καὶ μὲ τὶς στήλες τῆς ἐπικαιρότητος: τὰ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ καὶ τὰ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

**ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΥΝ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ**

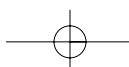
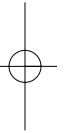
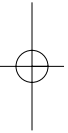
Ἐξοχώτατον
κύριον Christophe Farnaud
Πρέσβυν τῆς Γαλλίας
Γαλλικὴ Πρεσβεία
Λεωφ. Βασ. Σοφίας 7
115 21 ΑΘΗΝΑΣ

Ἐξοχώτατε κύριε Πρέσβυ,

Πληροφορηθεὶς τὸ τραγικὸ συμβάν τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος μετὰ τὸ AIRBUS 330 τῆς ἐταιρίας Air France στὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ μετὰ τόσους συνανθρώπους μας καὶ τοὺς ἑβδομήντα τρεῖς Γάλλους ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν παροῦσα ζωὴ, ἐκφράζω τὰ θερμὰ μου συλλυπητήρια καὶ εὐχομαι καλὴν παρηγορίαν καὶ εἰρήνην στὶς οἰκογένειές τους καὶ σὲ ὅλους τοὺς συγγενεῖς.

Ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύει τὶς ψυχές τους.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

**Μήνυμα
για την Ήμέρα
τοῦ Περιβάλλοντος
(5.6.2009)**

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη εὐλογία τοῦ Θεοῦ τὸ γεγονός ὅτι οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι, ἂν καὶ ζοῦν σὲ μία ἐποχὴ ἐκκοσμίκευσης καὶ ὑλοφροσύνης, ἐν τούτοις ἔχουν συνειδητοποιήσει ὅτι ὁ Πλανήτης μας εἶναι ὁ «Οἶκος» μας, τὸν ὁποῖον ὀφείλουμε νὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ διασώσουμε ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὅλους καὶ τὸν καθένα μας. Ἐνδεικτικὸ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ τὸν Ὅργανισμό Ἡνωμένων Ἐθνῶν (Ο.Η.Ε.) καθιέρωση τῆς 5ης Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, ὡς Παγκόσμιας Ἡμέρας τοῦ φυσικοῦ Περιβάλλοντος.

Βέβαια, μία καὶ μόνο Ἡμέρα δὲν ἀρκεῖ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς Πανίδας καὶ τῆς Χλωρίδας τῆς Γῆς, οὔτε γιὰ τὴ διάσωση τῶν πηγῶν ἐνέργειας καὶ τῆς βιοποικιλίας τοῦ Πλανήτη μας. Ὡστόσο, ἡ 5η Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους πρέπει μᾶλλον νὰ θεωρεῖται ὡς ἑορτασμός καὶ παγκόσμιος εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ Δημιουργὸ τῆς Γῆς, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς συνειδητοποιημένους οἰκολογικὰ ἀνθρώπους, σὲ ὅλα τὰ πλάτη καὶ μήκη τοῦ Πλανήτη μας, γιὰ τὰ ὅσα ἐπιτελοῦν γιὰ τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ πανέμορφη ὑδρόγειος κατοικία μας εἶναι ἀσφαλῶς «ἔργον τῶν δακτύλων τοῦ Θεοῦ». «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανόν (τὸ οὐράνιο σύμπαν) καὶ τὴν γῆν», ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ἡ Ἁγία Γραφή (Γεν. α' 1). Βασικὴ διδαχὴ τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ὄχι μόνον ἐδημιούργησε τὴν Γῆν, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ τρισεκατομμύρια ἀστρικὰ σώματα, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος διακυβερονᾶ τὸν κόσμον, ἐπιβλέπει, φροντίζει καὶ προνοεῖ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς Γῆς, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀρμονικὴ λειτουργία της μέσα στὸ παγκόσμιο οἰκολογικὸ σύστημα.

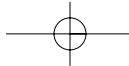
Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁμως, ἡ Ἁγία Γραφή διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς καὶ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου ἐτοποθέτησε ἐπὶ Γῆς τὸν ἄνθρωπο, μὲ συγκεκριμένη ἐντολὴ «ἐργάζεσθαι αὐτὴν καὶ φυλάσσειν» (Γεν. β' 15), ὡς διαχειριστὴ, δηλαδή, καὶ οἰκονόμο τῶν ἐπὶ Γῆς κτισμάτων του.

Ἡ παγκόσμια, ἐπομένως, κινητοποίηση γιὰ τὴν φροντίδα καὶ διατήρηση τοῦ φυσικοῦ καὶ οἰκολογικοῦ περιβάλλοντος εὐρίσκεται στὴ σωστὴ κατεύθυνση καὶ ὁ κάθε κάτοικος τοῦ πλανητικοῦ αὐτοῦ «Οἴκου» τοῦ Πατρός μας Θεοῦ, πρέπει νὰ εὐαισθητοποιεῖται καὶ νὰ συμβάλλει μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο στὴν προσπάθεια αὐτή.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, λοιπόν, καλούμαστε νὰ φροντίζουμε γιὰ τὸ φυσικὸ καὶ οἰκολογικὸ περιβάλλον, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὁμως, δὲν πρέπει νὰ αὐταπατώμαστε ὅτι ἡ διάσωση τοῦ Πλανήτη μας ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες προσπάθειες. Ὁ «Οἶκος» μας εἶναι τόσο μεγάλος καὶ τόσο «ἄγνωστος» ἀκόμη, ὥστε ἡ διατήρηση καὶ ἡ διάσωσή του εἶναι ἐκτὸς καὶ πέρα ἀπὸ τὴν κλίμακα καὶ ὑπαρξιακὴ δυνατότητα τῶν ἐνοίκων τοῦ ἀνθρώπων. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ οἰκολογικὴ προσπάθεια πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ πίστη στὸν Θεό, Δημιουργὸ καὶ Οἰκιστὴ τοῦ Πλανήτη μας. Ἀθεΐα καὶ Οἰκολογία δὲν συμβιβάζονται. Ἡ παγκόσμια, ἐπομένως, οἰκολογικὴ κινητοποίηση τότε μόνον θὰ ἔχει ἀπτά ἀποτελέσματα, ὅταν οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ἐπιστρέψουν «ἐπὶ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς» (Ψαλμ. 123, 8).

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος,

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

**Μήνυμα
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου
στὴν Ἡμερίδα
τῆς Εἰδικῆς
Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς
Παρακολουθήσεως
Εὐρωπαϊκῶν
Θεμάτων**

(Βέροια, 2.6.2009)

**Ἡ Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

**Εἰδικὴ Σύνοδικὴ Ἐπιτροπὴ
Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ λοιποὶ ἐκλεκτοὶ Σύεδροι τῆς Ἡμερίδας Στελεχῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλίας καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας.

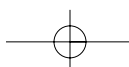
«*Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν*» διαβάζουμε στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (κεφ. 16-8) καὶ παρατηροῦμε μὲ δέος ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμπόδισε τὸν Ἀπόστολο Παῦλο νὰ συνεχίσει τὴν πορεία του στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἐνῶ εὐρίσκετο στὴν Τρωάδα τὸν ἀπέστειλε στὴ Μακεδονία γιὰ νὰ κηρύξει τὸ Εὐαγγέλιο στὸν Ἑλληνισμό καὶ στὴν Εὐρώπη.

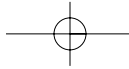
Ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμή ἡ Ἑλλάδα γίνεται ἡ πύλη εἰσόδου τοῦ Χριστιανικοῦ μηνύματος σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη καὶ ἡ Εὐρώπη βαπτίζεται σὲ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον! Οἱ ρίζες τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς εἶναι ἀναμφίβολα Χριστιανικές, ἔστω κι ἂν ὀρισμένοι σήμερα τὶς ἀμφισβητοῦν. Ἡ ἔμφαση, τὴν ὁποία δίδει σήμερα ἡ Εὐρώπη στὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα, εἶναι καὶ αὐτὴ μία ἀπόδειξη τῆς Χριστιανικῆς κληρονομίας τῆς.

Ὁρισμένοι νεοέλληνες διανοούμενοι νομίζουν ὅτι ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη εἶναι ἕνας πολιτικοοικονομικὸς χῶρος ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἀπαγορευμένος. Μεγάλοι ὅμως διανοητὲς τῶν νεωτέρων χρόνων, ὅπως ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Τόμας Ἑλλιοτ, ὁ Γάλλος διανοητὴς Πῶλ Βαλερύ, ὁ Ἕλληνας πολυγραφότατος φιλόσοφος καὶ κοινωνιολόγος Παναγιώτης Κανελλόπουλος κ.ἄ., ὁμολογοῦν ὅτι τὰ τρία πνευματικὰ θεμέλια τῆς σημερινῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ Χριστιανικὴ Πίστη, ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία καὶ τὸ Ρωμαϊκὸ ἢ ὀρθότερα Βυζαντινο-ρωμαϊκὸ Δίκαιο.

Στὴν ἐποχὴ μας ἡ προσπάθεια συνεργασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν λαμβάνει τὴ μορφή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Οἱ χῶρες ποὺ μετέχουν ἀναζητοῦν κοινὲς λύσεις σὲ πολλὰ προβλήματα, χωρὶς ὅμως νὰ χάνουν τὴν ἐθνικὴ, θρησκευτικὴ καὶ πολιτιστικὴ τους ταυτότητα. Ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ ὡς Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πιστεύουμε ὅτι αὐτὴ ἡ συνεργασία δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται στὴν κοινὴ ρύθμιση οικονομικῶν καὶ πολιτικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ νὰ προχωρεῖ στὴν εὐρύτερη ἀλληλογνωριμία καὶ ἀλληλοκατανόηση μεταξὺ λαῶν καὶ πολιτισμῶν, ἐπιπλέον δὲ νὰ ἐπιδεικνύει εὐαισθησία καὶ ἀνθρωπιὰ πρὸς τοὺς οικονομικὰ ἀσθενέστερους. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, λοιπόν, λειτουργεῖ μὲ νόμους, κανονισμοὺς, διαδικασίες καὶ κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἀπαιτοῦν εἰδικὲς γνώσεις καὶ συνεχῆ ἐνημέρωση.

Σὰς εὐλογῶ ἐπομένως καὶ χαιρετίζω τὴν ὅλη προσπάθεια ποὺ καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ τὰ μέλη Αὐτῆς, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-

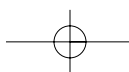
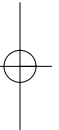
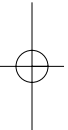
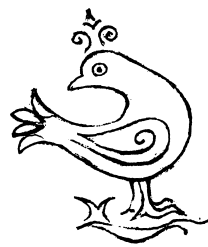

λάδος ἐπὶ θεμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, σὲ συνεργασία μὲ τὰ Γραφεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα, ὡς δὲ καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα, ὁ ὁποῖος προθύμως ἐδέχθη τὴν διοργάνωση τῆς Ἡμερίδος αὐτῆς στὴν Ἱερὰ Μη-

τρόπολή Του καὶ κατέβαλε κάθε φιλότιμη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς διεξαγωγῆς Αὐτῆς.

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια εὐχομαι ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον «τῷ Κυρίῳ ἐν οἷς πράττομεν».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

(Βέροια, 2.6.2009)

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ σᾶς καλωσορίζω στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπαρίας καὶ στὴν Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ Εὐρωπαϊκὰ θέματα, ποὺ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας μὲ σκοπὸ τὴν ἐνημέρωση τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας σὲ θέματα λειτουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ μὲ γενικὸ θέμα, ὅπως αὐτὸ καθορίστηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, τὸν διαπολιτισμικὸ διάλογο. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπαρίας ἐπέλεξε νὰ ἐντάξει τὴν Ἡμερίδα αὐτὴ στὸ πλαίσιο τῶν ΙΕ΄ Παυλείων, τῶν ἐτησίων ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ὀργανώνει κάθε Ἰούνιο πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς καὶ ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, θέλοντας νὰ ἀναδείξει καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴ σημασία καὶ τὸν ρόλο τοῦ μεγάλου ἀποστόλου καὶ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Εὐρώπη καὶ σ' αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε σήμερα διαπολιτισμικὸ διάλογο.

Σ' αὐτὴ τὴ σχέση ἀποστόλου Παύλου καὶ Εὐρώπης ἡ Μητρόπολή μας εἶχε ἀφιερῶσει πρὸ ἐτῶν ἓνα διεθνὲς ἐπιστημονικὸ Συνέδριο, προσπαθώντας νὰ φωτίσει καὶ νὰ τονίσει τὴ μεγάλη προσφορά τοῦ ἀποστόλου γιὰ τὴν ἔνωση τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν καρποφόρα συνομιλία καὶ συνάντηση μετὰξὺ διαφορετικῶν ἐθνοτήτων καὶ πολιτισμῶν.

Γιατὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτὸ ποὺ στὶς ἡμέρες μας προσπαθοῦμε νὰ πραγματοποιήσουμε, αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο γίνεται τόση συζήτηση γιὰ τὸ πῶς μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ, αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο τοποθετοῦνται ἀλλὰ καὶ συγκρούονται διανοούμενοι καὶ πολιτικοί, ἐννοῶ τὸν διαπολιτισμικὸ διάλογο, ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὸ ὑλοποίησε πρὶν ἀπὸ 2000 χρόνια.

Ὁ Ἰουδαῖος ἀπὸ τὴν ἑλληνιστικὴ Ταρσό κατόρθωσε νὰ διαλεχθεῖ μὲ ἐπιτυχία μὲ Ἑβραίους καὶ Ἕλληνες, μὲ Ρωμαίους καὶ ἀλλογενεῖς, μὲ εἰδωλόλατρες καὶ Ἰουδαίους. Κατόρθωσε νὰ μιλήσει στὸν καθένα μὲ τὸν δικό του τρόπο «γενόμενος τοῖς πᾶσι τὰ πάντα». Κατόρθωσε νὰ κινηθεῖ μὲ ἄνεση μετὰξὺ τῆς Ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Κατόρθωσε νὰ σταθεῖ μπροστὰ σὲ φιλοσοφοῦντες Ἕλληνες καὶ νομομαθεῖς Ρωμαίους. Κατόρθωσε νὰ ἀνοίξει μὲ τὴ δύναμη τοῦ λόγου του καὶ τὴ ζέση τῆς πίστεώς του λεωφόρους ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους διαφορετικῆς προελεύσεως καὶ καταγωγῆς, διαφορετικῶν ἀπόψεων καὶ πεποιθήσεων. Κατόρθωσε νὰ ἐνώσει μὲ τὴ διδασκαλία του διεστῶτα πρόσωπα καὶ καταστάσεις. Κατόρθωσε νὰ σπάσει τὰ στεγανὰ τῶν προλήψεων καὶ τῶν προκαταλήψεων, τῶν κοινωνικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ταξικῶν διακρίσεων.

Τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» δὲν δείχνουν ἀπλῶς τὸν δρόμο πρὸς τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ τείνει ὁ διαπολιτισμικὸς διάλογος ποὺ ἐπιχειρεῖται στὶς ἡμέρες μας, ἀλλὰ προσδιορίζουν τὴν ἀφετηρία καὶ σηματοδοτοῦν ταυτόχρονα τὸ ἀποτέλεσμα.

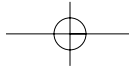
Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας
καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος

Ἡ Εὐρώπη, γιὰ μᾶς πὺν ἔχουμε τὴν εὐλογία νὰ εἶμαστε μαθητὲς τοῦ ἀποστόλου τῆς Εὐρώπης, τοῦ ἀποστόλου Παύλου, εἶναι ἕνας χῶρος διαρκοῦς διαλόγου μέσα στὸν ὁποῖο ὡς Ἐκκλησία μπορούμε καὶ ὀφείλουμε νὰ εἰσφέρουμε τὸ δικό μας μήνυμα, τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ μέσα στὸν ὁποῖο

ὀφείλουμε νὰ δραστηριοποιηθοῦμε ἀξιοποιώντας τὰ μέσα πὺν μᾶς προσφέρει γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου μας, τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις σᾶς καλωσορίζω καὶ πάλι καὶ εὔχομαι ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τῆς Ἡμερίδος μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(Θεσσαλονίκη, 12.2.2009)

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. Εἰσαγωγικά

Στις μέρες μας, ὅταν γίνεται λόγος γιὰ πνευματικὸ πατέρα ἐννοεῖται ὁ ἐξομολόγος κληρικός. Ὅμως, στὴν ἐκκλησιαστικὴ παράδοση ἡ ἔννοια τῆς πνευματικῆς πατρότητας εἶναι πολὺ εὐρύτερη. Πατέρας εἶναι μόνο ὁ Θεός¹. Ὁ Χριστὸς ἐπίσης, πού εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτεται καὶ ὡς πατέρας τῶν ἀνθρώπων φανερώνοντας στὸ κόσμο τὴν ἀγάπη τοῦ Πατρός. Ἡ πατρικὴ ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἐντονότερα αἰσθητὴ κατὰ τὴν Ἀνάληψή του. Οἱ μαθητὲς προαισθάνονται τὴν πνευματικὴ ὀρφάνια καὶ διακατέχονται ἀπὸ ἀπερίγραπτη ὀδύνη. Ὁ Κύριος δὲν τοὺς ἀφήνει ὀρφανούς. Ἀποστέλλει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού τοὺς ὀδηγεῖ εἰς «πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν»².

Οἱ ἀπόστολοι διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γεννοῦν πνευματικὰ τέκνα καὶ μεταδίδουν τὸ χάρισμα στοὺς ἐπισκόπους, κι αὐτοὶ στοὺς διαδόχους τους. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀναγνωρίσθηκαν ὡς Πατέρες. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀποστολική, ἀλλὰ καὶ Ἐκκλησία τῶν Πατέρων³. Στους νεότερους χρόνους ἡ λέξις «πνευματικός» ἀποτελεῖ συντόμευση τῆς φράσης «πνευματικὸς πατέρας». Ὅμως, εἶναι ἀμφίβολο ἐὰν μὲ τὸν ὄρο «πνευματικός» νοεῖται ἐκεῖνος πού φωτιζόμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα συμβάλλει στὴν καλλιέργεια τῆς χάριτος καὶ θεμελιώνει τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Συνήθως «πνευματικός» θεωρεῖται ὁ καθοδηγητὴς τῆς ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς, ὁ σύμβουλος, ὁ «ψυχολόγος τῆς θρησκείας», ὁ φύλακας νόμων καὶ κανόνων ἢ ἀπλῶς ὁ ἐξομολόγος καὶ χορηγὸς τῆς ἄφεσης τῶν ἁμαρτιῶν.

2. Πνευματικὴ πατρότητα

Ἄς ἀναζητήσουμε ὅμως τὸ βαθύτερο νόημα τῆς πνευματικῆς πατρότητας στὴν βιβλικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση. Γράφει ὁ Ἄπ. Παῦλος: «Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα»⁴. Σὲ ἄλλο σημεῖο τονίζει: «Τεκνία μου...πάλιν ὠδίνα, ἄχρισ οὐ μορφωθεῖ Χριστὸς ἐν ὑμῖν»⁵. Ὁ Ἄπ. Παῦλος γεννᾷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου τέκνα καὶ ὀδυνᾶται νὰ μορφωθεῖ ὁ Χριστὸς στὸ ἀνθρώπινο εἶναι.

Στις *Διαταγὲς τῶν Ἀποστόλων* (4ος αἰ.) ἀναφέρεται ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἐπισκόπων χαρίζει τὴ θεία υἰοθεσία. Γι' αὐτὸ ὡς πνευματικὸς γονεὶς «τιμᾶν

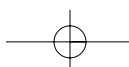
1. «Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 23,9).

2. Πρβλ. Ἰωάν. 16,13

3. Βλ. π. Γ. Φλορόφσκυ, *Ἁγία Γραφή, Ἐκκλησία, Παράδοσις*, μετάφρ. Δ. Τσάμη, Πουρναρῶς, Θεσσαλονίκη 1975, σ. 147.

4. *Α΄ Κορ.* 4,14.

5. *Γαλ.* 4,12.

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

αὐτοὺς καὶ στέργειν», «τοὺς δι' ὕδατος ἀναγεννήσαντας (βάπτισμα), τοὺς τῷ ἁγίῳ πνεύματι πληρώσαντας (χρίσμα-ἐπίθεση χειρῶν), τοὺς τῷ λόγῳ γαλακτοτροφήσαντας, τοὺς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀναθρεψαμένους (κήρυγμα), τοὺς ἐν ταῖς νουθεσίαις στηρίζαντας (κατ' ἰδίαν διδασχὴ), τοὺς τοῦ σωτηρίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος ἀξιῶσαντας, τοὺς τῶν ἁμαρτιῶν λύσαντας (μετάνοια-ἄφεση) καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς εὐχαριστίας μετόχους ποιήσαντας (κοινωνία)»⁶.

Ἀνάλογες θέσεις ἀπαντοῦν καὶ στὰ κείμενα τοῦ Ἰγνατίου Ἀντιοχείας. Ἔτσι, τόσο τὰ ἀποστολικά ὅσο καὶ τὰ μεταποστολικά κείμενα προσδίδουν στὴν πνευματικὴ πατρότητα ἐκκλησιολογικὸ χαρακτήρα. Ὁ ἐπίσκοπος ὡς «τύπος τοῦ πατρός⁷» δὲν εἶναι ὑπεύθυνος μόνο τοῦ «δεσμῆν καὶ λύειν» τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ ἀναγεννᾷ μὲ τὸ βάπτισμα, τρέφει μὲ τὴ διδασκαλία καὶ τῆς νουθεσίας καὶ παρέχει τὸ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας. Ἡ μετάνοια κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοὺς εἶναι κυρίως προβαπτισματικὴ.

Μὲ τὴν ἀνθιση τοῦ μοναχικοῦ βίου παρατηρεῖται καὶ ἐκεῖ ἀνάλογη ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς πατρότητας. Ἡ λέξις ἀββᾶς, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ σανσκρητικὰ καὶ ἐκφράζει τὴ νέα σχέση τῶν Χριστιανῶν μὲ τὸν Θεό, χρησιμοποιοῦνταν παράλληλα μὲ τὴ λέξις Γέρων κυρίως γιὰ τοὺς χαρισματούχους ἀσκητὲς καὶ μοναχοὺς. Πατέρας στὴ μοναχικὴ παράδοση εἶναι ὁ διακριτικὸς μοναχός, ὁ θεοδίδακτος, ὁ γέρον, ὁ ἀββᾶς, ὁ στᾶρετς. Ἐκεῖνος ποὺ μέσῳ τῆς κάθαρσης ἀξιῶθηκε τοῦ θείου φωτισμοῦ καὶ τῆς θέωσης. Ἡ πατρότητα αὐτὴ δὲν πηγάζει ἀπὸ κάποιο ἱερατικὸ λειτουργημα, εἶναι χαρισματικὴ καὶ συνήθως ἔχει προσωπικὸ χαρακτήρα. *Τὸ χάρισμα ὁμως ἀναπτύσσεται ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας. Συχνὰ οἱ ἐπίσκοποι ἀπευθύνονται σὲ αὐτούς, γιὰ νὰ ζητήσουν τὴ συμβουλή καὶ τὴ βοήθεια τους⁸. Ἀντίστοιχα γιὰ τῆς γυναῖκες, μητέρες τῆς ἐρήμου, ποὺ διακρίθηκαν γιὰ τὰ πνευματικὰ τους*

χαρίσματα καὶ βοήθησαν καὶ ἄλλους στὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ, ἀπαντᾷ ὁ ὅρος «ἀμμᾶς-ἀμμᾶδες»⁹.

Κατὰ τὸν 4ο αἰῶνα ὑπῆρχαν ὀρισμένοι, οἱ ὅποιοι θεωροῦσαν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ πρεσβύτερος ἦσαν ἴσοι ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴ πατρότητα. Ἀπαντώντας καὶ ἐλέγχοντας τὴν πλάνη αὐτὴ ὁ Ἐπιφάνιος Κύπρου γράφει ὅτι ἡ «τάξις» τοῦ ἐπισκόπου εἶναι «τάξις πατέρων γεννητικῆ». Ὁ ἐπίσκοπος μὲ τὴ χειροτονία «πατέρας γὰρ γεννᾷ τῇ Ἐκκλησίᾳ», ἐνῶ ἡ «τάξις» τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ γεννήσει πατέρες, «διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλλιγενεσίας τέκνα γεννᾷ τῇ Ἐκκλησίᾳ»¹⁰. Βαπτίζει δηλαδὴ τοὺς χριστιανούς καὶ τοὺς καθιστᾷ παιδιά τοῦ Θεοῦ. Σὲ ἔκτακτες περιπτώσεις, ὅπως συνέβη μετὰ τὸ διωγμὸ τοῦ Δεκίου, οἱ ἐπίσκοποι εἰσάγουν τὸ θεσμὸ τοῦ «ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβυτέρου», ὁ ὁποῖος στὴ συνέχεια ἀπόνησε.

Ὁ Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος (956-1036) ἀναφέρει ὅτι ἡ πνευματικὴ ἐξουσία τοῦ «δεσμῆν καὶ λύειν» δόθηκε ἀρχικὰ ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους στοὺς ἀρχιερεῖς. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς μεταβιβάσθηκε στοὺς ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι διακρίνονταν γιὰ τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου τους, καὶ ἐν συνεχείᾳ στοὺς μοναχοὺς. Δύο ἦταν οἱ σημαντικότεροι λόγοι ποὺ συνέβαλαν στὴν ἐξέλιξη τῆς μετάδοσης τοῦ χαρίσματος στοὺς μοναχοὺς. *Πρῶτον ἡ ραγδαία διάδοση τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἡ αὐξηση τῶν χριστιανῶν καὶ δεύτερον ἡ ἀλλοτρίωση καὶ σχετικοποίηση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων. Ἡ ἴδια ἀσθένεια ὁμως προσέβαλε καὶ τοὺς μοναχοὺς, ὑποστηρίζει ὁ Συμεὼν, καὶ ἔγιναν καὶ αὐτοὶ «μοναχοὶ πάμπαν ἀμόναχοι»¹¹. Ἡ αὐστηρὴ κριτικὴ τοῦ Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, καθὼς καὶ τοῦ κύκλου τῶν μαθητῶν του δὲ σημαίνει ἀμφισβήτηση ἢ ὑποτίμηση τῆς*

6. Διαταγαὶ Ἀποστόλων, 2,33, ΒΕΠΕΣ τόμ. 2, ἔκδ. Ἄπ. Διακονίας, Ἀθήναι 1955, σ. 38-39.

7. Ἰγνατίου Ἀντιοχείας, *Μαγνησιεῖς* 6,1 PG 5, 669AB· *Τραλλιανοῖς* 3 PG5, 677AB.

8. Παῦλος Εὐδοκίμοφ, «Ἡ πνευματικὴ πατρότητα», μτφρ. Γ. Κυθραιώτης, στὸ συλλογικὸ ἔργο, *Ὁρθόδοξος μοναχισμός*, ἔκδ. Ἄρμος, σ. 53.

9. Παλλαδίου, *Λαυσαϊκὴ Ἱστορία α'*, τόμ. 1, μετάφραση-εἰσαγωγή-σχόλια, Ν.Θ. Μπουγάτσου - Δ.Μ. Μπατιστάτου, ἔκδ. Τήνος, Ἀθήνα χ.χ., σ. 182.

10. «Καὶ ὅτι μὲν ἀφροσύνης ἐστὶ τὸ πᾶν ἐμπλεων, τοῖς σύνεσιν κεκτημένοις τοῦτο δῆλον· τὸ λέγειν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ πρεσβύτερον ἴσον εἶναι. Καὶ πῶς ἐστὶ τοῦτο δυνατόν; Ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ πατέρων γεννητικὴ τάξις· πατέρας γὰρ γεννᾷ τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἡ δὲ πατέρας μὴ δυναμένη γεννᾷν, διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλλιγενεσίας τέκνα γεννᾷ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐ μὴν πατέρας καὶ διδασκάλους». *Κατὰ αἰρέσεων* 3,1, 55,4 PG 42, 508CD.

11. Βενιζέλου Χριστοφορίδη, *Ἡ πνευματικὴ πατρότης κατὰ Συμεὼν τὸν Νέον Θεολόγον*, Θεσσαλονίκη 1977, σ. 52-53.

θεσμικῆς διάστασης τῆς Ἐκκλησίας. Ἀποσκοπεῖ στήν ἀναγέννηση τῆς μοναχικῆς καί εὐρύτερα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί τήν καλλιέργεια τοῦ ἁγιοπνευματικοῦ χαρίσματος τῆς πνευματικῆς πατρότητος.

Οἱ θέσεις αὐτές τοῦ Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου γιά τήν ἱκανότητα τῶν μοναχῶν νά ἀσκοῦν τὸ διακόνημα τῆς πνευματικῆς πατρότητος ἀμφισβητήθηκαν ἔντονα, κυρίως ὡς πρὸς τὸ «δεσμεῖν καί λύειν». Ἔτσι ὁ Βαλσαμῶν ἕναν αἰῶνα ἀργότερα διακρίνει σαφέστατα τὴ διακονία νά ἀναδέχονται οἱ μοναχοὶ τοὺς λογισμοὺς καί νά δίδουν συμβουλές, ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν «τοῦ ἀφιέναι ἁμαρτίας», πού δίδεται ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους μόνο στοὺς ἐξουσιοδοτημένους πρεσβυτέρους¹². Πιὸ κατηγορηματικὸς εἶναι ὁ Συμεῶν Θεσσαλονίκης (1429). «Ἐπίσης καί τὸ λειτούργημα τῆς πνευματικῆς πατρότητος δὲν πρέπει νά παραχωρεῖται σὲ ἀπλοὺς μοναχοὺς, πού δὲν ἔχουν χειροτονία. Καί τοῦτο, γιατί εἶναι τόσο ἱερὸ αὐτό, ὥστε εἶναι ἔργο μόνο τῶν ἐπισκόπων καί ὄχι τῶν ἱερέων, ὅπως ὀρίζουν οἱ κανόνες. Οἱ πρεσβύτεροι τὸ ἀσκοῦν μόνο κατ' ἀνάγκην καί ὅταν δὲν εἶναι παρὼν ὁ ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ἀπών. Τὰ δὲ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα, δηλαδή ἡ ἄρνηση τῆς πίστεως, ἡ ἁμαρτία τοῦ φόνου καί τὰ παραπτώματα τῶν ἱερέων, πρέπει νά ἀναφέρονται στὸν ἐπίσκοπο, καθὼς ἐπίσης καί ὅσα διαφεύγουν τὴν γνώση τοῦ πνευματικοῦ. Ὅλα δὲ νά γίνονται μὲ γνώμη τοῦ ἐπισκόπου, γιατί ἡ μετάνοια εἶναι δικό του ἔργο, τοῦ ἐπισκόπου. Καί τοῦτο γίνεται φανερὸ ἀπὸ τὴν χορήγηση προτρεπτικοῦ γράμματος»¹³.

Παρόλα αὐτά, σὲ νομοκανονικὲς συλλογές τῆς τουρκοκρατίας, λόγῳ τῆς ἔλλειψης ἱκανῶν ἱερέων, προτρέπονται οἱ ἀρχιερεῖς νά δίδουν ἐνταλτήριο γράμμα, ὥστε νά ἀσκοῦν τὸ διακόνημα τῆς πνευματικῆς πατρότητος καί μοναχοί. Ὁ ὁσιος Νικόδημος Ἄγιορείτης διαφωνεῖ μὲ τὴν παραπάνω ἄποψη. Ἔτσι ἐπικαλούμενος τὴν προγενέστερη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση γράφει ὅτι: «Ἀνέροι δὲ καί μοναχοὶ δὲν πρέπει νά ἐξομολογοῦν, οὔτε μοναχαί, παρὰ κανόνας γὰρ τοῦτο»¹⁴. Ἐπίσης, τὸ *Ἐξομολογητάριον* ἀναφέ-

ρεται διεξοδικὰ στὸ ἔργο τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καί στήν ἐφαρμογὴ καί συμφωνία τῶν ἱερῶν κανόνων. Τὴν πνευματικὴ πατρότητα πρέπει νά ἀναλαμβάνουν καί νά ἀσκοῦν μόνον ἐκεῖνοι πού ἔφθασαν μὲ τὴν ἄσκηση στήν ἀπάθεια. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκρίβεια τῆς Ἐκκλησίας. Ταυτόχρονα ὁμως, ἐπειδὴ γνωρίζει τὶς ἀνάγκες καί τὶς ἐλλείψεις τῆς ἐποχῆς του, συνιστᾷ στοὺς ἀρχιερεῖς νά ἐπιλέγουν τουλάχιστον τοὺς ἐμπειροτέρους καί γεροντοτέρους «καί τούτους νά καθιστῶσι Πνευματικούς· ἐπειδὴ αὐτοὶ διὰ τὴν ἡλικίαν, εἶναι καί ἐμπειρότεροι εἰς τὴν γνώσιν, καί τὰ πάθη ἔχουν ὅπως οὖν καταδαμασμένα»¹⁵. Δὲν ἀποκλείει καί τοὺς νεοτέρους, ἂν αὐτοὶ διαθέτουν ἀρετὴ καί φρόνηση γεροντικὴ. Υἱοθετεῖ ἀκόμη τὴν ἄποψη νά γίνονται πνευματικοί, «οἱ ἐν γάμῳ ἱερεῖς ὄντες, δηλ. καί κατὰ τὰ ἄλλα ἄξιοι, πάρεξ οἱ παρθένοι καί ἄγαμοι ἱερομόναχοι»¹⁶.

3. Οἱ ποιμαντικὲς ἀρχὲς καί ἡ διάκριση

Ὁ κληρικὸς στήν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ παράδοση δὲν νοεῖται ὡς ἀπλὸς θρησκευτικὸς λειτουργός, ὅπως ἀπαντᾷ σὲ νομικὰ κείμενα ἀλλὰ καί σὲ ἄλλες θρησκευτικὲς. Στὶς πηγὲς ὑπάρχει ποικιλία ὄρων μὲ τοὺς ὁποίους ἐκφράζεται τὸ ἔργο τοῦ ποιμένα, πού ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἱερουργία τῶν μυστηρίων. Εἶναι ἱερεὺς, καθὼς ἐπίσης καί προεστὼς ἢ προϊστάμενος, πρόεδρος, ἡγούμενος, διδάσκαλος, μυσταγωγός, ἰατρός τῶν ψυχῶν, οἰκονόμος τῶν μυστηρίων¹⁷. Στὸς ἔλληνας Πατέρες καί ἰδιαίτερα στὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸ Θεολόγο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ κληρικὸς εἶναι θεραπευτῆς¹⁸, ὑπέρτης καί συνεργός στήν πορεία πρὸς τὴ θέωση¹⁹.

Ἐπάρχουν κάποιες θεμελιώδεις ἀρχὲς, μὲ βάση τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία μέσα στήν ἱστορία ποιμαίνει τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ὁ πνευματικὸς τὶς ἀγνοεῖ, διατρέχει τὸν κίνδυνο τῆς αὐθαιρεσίας. *Οἱ γενικὲς ποιμα-*

12. Β. Χριστοφορίδη, ὁ.π., σ. 57.

13. *Περὶ μετάνοιας*, μτφρ. Ἰ. Φουντούλη, *Τὸ ἱερὸν μυστήριον τῆς μετάνοιας*, Εἰσηγήσεις-Πορίσματα Ἱερατικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας ἔτους 2002, Δράμα 2002, σ. 407.

14. *Πηδάλιον* σ. 313.

15. *Ἐξομολογητάριον*, σελ. 12.

16. Ὁ.π., σελ. 13.

17. John H. Erickson, *The challenge of our past, Studies in Orthodox Canon Law and Church History*, St. Vladimir's Seminary Press, NY 1991, σ. 54.

18. *Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς*, 21, PG 35, 492C.

19. *Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς*, 26, PG 35, 436AB. Βλ. J. Erickson, ὁ.π., σ. 56.

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

ντικές ἀρχές εἶναι ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ οἰκονομία²⁰. Ὡς ἀκρίβεια ὀρίζεται ἡ ἀπαρέγκλιτη τήρηση τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐνῶ ὡς οἰκονομία ἡ πρόσκαιρη παρέκκλιση ἀπὸ αὐτή. *Εἰδικότερες ποιμαντικές ἀρχές* εἶναι ἡ ἀναλογία (μὲ διπλὴ ἔννοια), ἡ ἱστορικότητα καὶ ἡ προσαρμογὴ στὶς κοινωνικὲς συνθήκες καθὼς καὶ ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ προσώπου. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς οἰκονομίας ἡ Ἐκκλησία ἐν Συνόδῳ, ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πνευματικὸς ἀνάλογα μὲ τὴ βαρῦτητα τοῦ θέματος, λαμβάνουν ὑπόψη τὶς παραπάνω ἀρχές. Θεμέλιο ὄλων αὐτῶν εἶναι ἡ εὐαγγελικὴ ἀλήθεια, οἱ ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἡ συμφωνία τῶν Πατέρων, τὸ consensus patrum. Ἄν ἀγνοοῦμε τὴ θεολογία καὶ τὴν πράξη τῆς ἐκκλησίας, ἡ ποιμαντικὴ κινδυνεύει νὰ μείνει μετέωρη ἢ νὰ προσλάβει κανονιστικὸ καὶ ἀφιλόνητο χαρακτήρα. Χρειάζεται ὅμως οἱ πνευματικοὶ πατέρες ὡς ὑπεύθυνοι ποιμένες νὰ γνωρίζουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἀκρίβεια γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐφαρμόζουν τὴν οἰκονομία, διότι δὲν εἶναι σπάνιο τὸ φαινόμενο περιπτωτικῆς καὶ γιὰ λόγους οἰκονομίας ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐκλαμβάνονται ὡς ἀκρίβεια. Καὶ τὰ ἐπιτίμια ἔχουν θεραπευτικὸ, ἐκκλησιολογικὸ, παιδαγωγικὸ καὶ φιλόνητο χαρακτήρα. Δὲν εἶναι ποινὲς ἐξιλέωσης, ὅπως στὴ δυτικὴ θεολογία.

Ἡ πνευματικὴ ἀνακαίνιση, ποῦ εἶναι καρπὸς τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας τοῦ πνευματικοῦ πατέρα καὶ τῆς ἐλεύθερης βούλησης τῶν ἀνθρώπων, προϋποθέτει ὠδίνες καὶ κόπους. Οἱ δυσκολίες καὶ οἱ πνευματικοὶ πόνοι ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες, τὶς πτώσεις, τὴν ἀμετανοησία, τὴ σκληροκαρδία, τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς ἐγκαταλείψεις τῆς πατρικῆς ἐστίας ἐκ μέρους τῶν πνευματικῶν τέκνων. Κοπιώδης ὅμως προσπάθεια καὶ ἄσκησις χρειάζεται προκειμένου νὰ ἀνακαλύπτει καὶ ὁ ποιμένας σὲ κάθε περίπτωση «τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθόν, τὸ εὐάρεστον καὶ τέλειον»²¹. Διότι, ἂν ἀκολουθεῖ τὴ δική του γνώμη, ἐπόμενο εἶναι νὰ γίνονται λάθη καὶ σφάλματα. «Πᾶσαι αἱ συμφοραὶ ἐπέρχονται εἰς ἡμᾶς, διότι δὲν ἐρωτῶμεν τοὺς πνευματικὸς πατέρας οἵτινες

20. Βλ. περισσότερα γιὰ τὸ θέμα στὴ μελέτη μας *Μεθοδολογικὰ πρότερα τῆς ποιμαντικῆς, Λεντίφ ζωννόμενοι*, σ. 73 κ.έ. ὅπου καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία.

21. Ρωμ. 12,2.

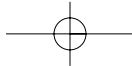
ἐτέθησαν, ἵνα καθοδηγοῦν ἡμᾶς· οἱ δὲ ἱεράρχαι καὶ πνευματικοί, διότι δὲν ἐρωτοῦν τὸ Κύριον πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσουν», διδάσκει ὁ ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης²².

Ἡ ὀρθὴ ποιμαντικὴ χειραγώγηση διασφαλίζεται, ὅταν ὁ πνευματικὸς πατέρας ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ διακρίνει τὶς θεῖες ἀπὸ τὶς δαιμονικὲς ἐνέργειες. Ἡ διάκριση θεωρεῖται στὴ νηπτικὴ παράδοση ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἀρετῆς. Ὁ ἅγιος Κασσιανὸς ὁ Ρωμαῖος διηγεῖται ὅτι στὴ σκήτη τῆς Θηβαΐδας εἶχαν συγκεντρωθεῖ πολλοὶ γέροντες καὶ συζητοῦσαν γιὰ τὴν τελειότητα τῆς ἀρετῆς καὶ πῶς μπορεῖ νὰ φυλαχθεῖ ὁ μοναχὸς ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ πονηροῦ γιὰ νὰ προσεγγίσει τὸν Θεό. Ὁ καθένας κατέθετε τὴ δική του γνώμη δίδοντας τὴν πρώτη θέση σὲ κάποια ἀρετῆ. Ἄλλοι πρόβαλαν τὴ νηστεία καὶ τὴν ἀγρυπνία, ἄλλοι τὴν ἀγνότητα, τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν καταφρόνηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἐνῶ ἄλλοι τὴν ἐλεημοσύνη καὶ διάφορες ἄλλες ἀρετῆς. Ὅταν πέρασε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς νύχτας μὲ τὴ συζήτηση, τελευταῖος μίλησε ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος. Ὅλες οἱ ἀρετῆς εἶναι ἀπαραίτητες εἶπε, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δώσουμε σὲ αὐτῆς τὰ πρωτεῖα, διότι πάντα ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς πλάνης, εἴτε ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴ εἴτε ἀπὸ τὴν ἔλλειψη. Ἡ διάκριση ὡς «ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς», «πάσας τὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου διερευνῶσα, διαστέλλει καὶ διαχωρίζει πᾶν φαῦλον καὶ ἀπαρέσκον Θεῷ πρᾶγμα καὶ μακρὰν αὐτοῦ ποιεῖ τὴν πλάνην»²³. Χωρὶς τὸ χάρισμα τῆς διακρίσεως καμιά ἀρετῆ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀσφαλὴς μέχρι τέλους. Ἔτσι ἡ διάκριση «πασῶν τῶν ἀρετῶν γεννήτρια καὶ φύλαξ ὑπάρχει». Μὲ τὴ γνώμη τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου συμφώνησαν καὶ οἱ ὑπόλοιποι πατέρες²⁴. Ἡ ἀρετῆ τῆς διακρίσεως πρέπει νὰ κοσμεῖ ἰδιαίτερα τὸν πνευματικὸ πατέρα.

22. Ἀρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), Ὁ ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης, Ἔσσεξ Ἀγγλίας 1995, σ. 505.

23. Ἁγίου Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου, *Πρὸς Λεόντιον Ἡγούμενον*, Φιλοκαλία τόμ. Α', ἐκδ. Παπαδημητρίου, Ἀθήνα 1982, σ. 86.

24. Ἁγίου Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου, ὁ.π., σ. 87. Στὴ συνέχεια ὁ ὁσίου Κασσιανὸς διηγεῖται διάφορα παραδείγματα μοναχῶν ποῦ πλανήθηκαν, διότι δὲν εἶχαν τὴν ἀρετῆ τῆς διακρίσεως. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτη ἡ περίπτωση τοῦ ἀσκητῆ Ἡρώνα, ὁ ὁποῖος ἐνὸς νήστευε καὶ ἐγκρατεῦταν μὲ ἀυστηρότητα, ἔφθασε στὸ σημεῖο ἀκολουθώντας τὸ λογισμό του νὰ μὴ συνορτάξει τὸ Πάσχα μὲ

5. Συμπερασματικά

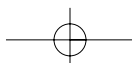
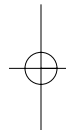
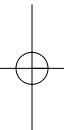
Ὁ πνευματικός μὲ βάση τὶς γενικὲς καὶ εἰδικὲς ποιμαντικὲς ἀρχὲς ἀλλὰ καὶ τὴ διάκριση πρέπει νὰ κάνει σωστὴ διάγνωση τῆς πνευματικῆς κατάστασης τοῦ μετανουήντος. Ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ βοηθήσει μὲ κάθε τρόπο στὴν πνευματικὴ καρποφορία ἀξιοποιώντας τὸ χάρισμα τοῦ καθενός. Σκοπὸς τῆς ποιμαντικῆς χειραγωγῆσης δὲν εἶναι ὁ πειθαναγκασμὸς τοῦ πιστοῦ σὲ ὅποιαδήποτε σκοπιμότητα, ἀλλὰ ἡ καθοδήγησή του στὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία. Γιὰ νὰ γίνει αὐτό, πρέπει ἡ πνευματικὴ πατρότητα καὶ ἡ πνευματικὴ υἰότητα νὰ καλλιεργοῦνται μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, τῆς κοινῆς ἀναφορᾶς καὶ τῆς ὑπακοῆς στὸ θέ-

λημα τοῦ Θεοῦ. Μόνο ὅταν διασφαλίζεται ἡ ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων γεννιοῦνται ὑγιῆ πνευματικὰ τέκνα, ὀλοκληρωμένα πρόσωπα. Ὁ πνευματικός δὲν εἶναι κανονοφύλακας, ἀλλὰ χαρισματικός νομοθέτης καὶ μυσταγωγὸς στὴ ζωὴ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ ἡ ὑπακοὴ εἶναι ἄθλημα πνευματικό, ποὺ βοηθᾷ στὴν ὠρίμανση καὶ τὴ χειραφέτηση. Σὲ ἀντίθετη περίπτωση πίσω ἀπὸ τὸ μυστήριο τῆς μετανοίας καὶ τὸ πρόσχημα τῆς ὑπακοῆς μπορεῖ νὰ κρύπτονται δικανικὲς ἀντιλήψεις, αὐτοδικαιωτικὲς νοοτροπίες, ψυχολογικὲς ἐξαρτήσεις, ποὺ ἀφοροῦν κατὰ κύριο λόγο στοὺς πνευματικούς πατέρες ἀλλὰ καὶ στὰ πνευματικὰ τέκνα.

τοὺς ἄλλους ἀδελφούς γιὰ νὰ μὴ διακόψει τὸν «κανόνα του». Ἀπατημένος ὁμως ἀπὸ τὸ «ἴδιον θέλημα» καὶ τὸν διάβολο τὸν προσκύνῃσε ὡς ἄγγελο φωτός. Ἔτσι μὲ σκοτισμένο νοῦ ἔπεσε ἐκούσια σὲ πηγάδι πιστεύοντας τὰ λόγια τοῦ Σατανᾶ, ὅτι θὰ βγεῖ ἀπὸ ἐκεῖ σῶος. Οἱ πατέρες μὲ πολὺ κόπο τὸν ἔβγαλαν μισοπε-

θαμένο καὶ μετὰ τρεῖς μέρες ξεψύχησε. Ὁ ἀββᾶς Παφνούτιος φιλόκληρος φερόμενος δὲν τοῦ στέρησε τὰ μνημόσυνα καὶ τὶς προσευχὲς ποὺ γίνονται στοὺς κεκοιμημένους, διότι θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρισθεῖ ὁ θάνατός του ὡς αὐτοκτονία. Ὁ.π., σ. 87.

**Καταθλιπτικά
στοιχεῖα καὶ
παρερμηνευτικά
διαθέσεις,
αἱ ὁποῖα εἶναι
δυνατὸν νὰ
ἐπηρεάσουν
τὸ μυστήριον
τῆς Ἱερῶς
Ἐξομολογήσεως
εἰς τοὺς ἐνήλικας
καὶ τοὺς γέροντας**

(Θεσσαλονίκη, 12.2.2009)

Τοῦ
Σταύρου Ἰ. Μπαλογιάννη,
Καθηγητοῦ Νευρολογίας
ΑΠΘ

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΠΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ**

Εἰσαγωγή

Τὸ ἱερὸν μυστήριον τῆς θείας ἔξομολογήσεως ἀποτελεῖ κορυφαίαν ἔκφρα-
σιν τῆς προσπαθείας τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς αὐτογνωσίας καὶ τῆς
ἀντικειμενικῆς αὐτοκριτικῆς, νὰ ὀδηγηθῆ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κάθα-
ρσιν διὰ τῆς μετανοίας καὶ εἰς τὴν λήψιν σαφῶν καὶ συνειδητῶν ἀποφάσεων
ἀνακαινίσεως τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, ἀναβαθμίσεως τοῦ χαρακτήρος τῆς
ἠθικῆς συνειδήσεως¹ καὶ ἐκ βάθρων ἀνατάξεως τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῆς
πνευματικῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὥστε πορευόμενος οὗτος ἔκτοτε ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
ἐντολῶν τοῦ Κυρίου νὰ διάγῃ εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον πλέον βίον.

Ἐκ παραλλήλου ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Ἱερῶς ἔξομολογήσεως ἐκφράζεται ἡ
ἀπεραντοσύνη τοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ τοῦ θέλοντος
«πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»².

Ἐκ μέρους τοῦ προσερχομένου εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐξομολόγησιν ἀπαιτεῖται
προεργασία, διὰ τῆς ὁποίας ἀφ' ἑνὸς μὲν οὗτος ἄγεται εἰς τὴν κατανόησιν
καὶ συνειδητὴν ἀντίληψιν τῆς ἱερότητος, τῆς σπουδαιότητος, τῆς σοβαρότη-
τος καὶ τῆς ὑπαρξιακῆς βαρύτητος τοῦ μυστηρίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διείσδυσις
αὐτοῦ εἰς βάθος ἐντὸς τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου, ἵνα διὰ τῆς ἐπιπόνου καὶ
διηνεκοῦς διεργασίας τῆς αὐτογνωσίας, ἀναζητήσῃ οὗτος τὰ πλημμελήματα
«τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα»³
καὶ καταθέσῃ ταῦτα εἰς τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ τῆς θείας ἔξομολο-
γήσεως, ὥστε τὸν παλαιὸν ἀποθέμενος ἄνθρωπον, διὰ τῆς νεκρώσεως τῶν
ψυχοφθόρων παθῶν, ἐνδυθῆ τὸν νέον καὶ ἔλθῃ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄξιον ἐξομολογούμενος ἐκ τῆς ἀπογνώσεως τῶν πλημμελημάτων⁴ διὰ τοῦ μυσ-
τηρίου τῆς θείας ἔξομολογήσεως ὀδηγεῖται εἰς τὴν βίωσιν τῆς εὐγνωμοσύ-
νης καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἀνεικάστου ἀγαθό-
τητος, εὐσπλαχνία χρησάμενος ἠγειρεν καὶ ἠξίωσεν τὸ ἀνάξιον «παρα-
στήναι καὶ προσπεσεῖν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἐλέους Του καὶ συγκατα-
ριθμηθῆναι αὐτοῖς τοῖς ἐκλεκτοῖς»⁵.

1. Βλέπε σχετικῶς: Ἰδοὺ γὰρ δίδωμι σοί, τῷ καρδιογνώστῃ Θεῷ, λόγον μετανοίας, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μετανοῶ ἐφ' οἷς ἔπραξα πλημμελήμασι, καὶ ἀποτάσσομαι πάση ἁμαρτία καὶ αἰσχροῦ πράξει, καὶ οὐκέτι ταύταις προσθήσω ὑπὸ σοῦ βοηθούμενος, ἀλλὰ σοὶ καθαρῶς λα-
τρεύσω ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος μου. (Εὐχὴ περὶ ἀποταγῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὰς εὐχὰς Ἀνθίμου Βρυενίου, Ἱερομονάχου).

2. Ἐν τῇ αὐτῇ προσευχῇ.

3. Εὐχὴ τοῦ Μεγ. Βασιλείου

4. Βλέπε τὴν εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου: «Ἄκουσον Κύριε ἐν ἀπογνώσει μου ὄντως καὶ μὴ ἐάσης με, δέομαι, διὰ τὰς ὑπὲρ ἄμμιον τῆς θαλάσσης ἁμαρτίας μου...» καὶ τὸ ψαλμικόν
«Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν» (Ψαλ. κδ', 17), «περιέσχον μοι ὠδῖνα θανά-
του καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν μοι» (Ψαλ. ιζ', 5).

5. Ἐξ εὐχαριστηρίου εὐχῆς μετὰ τὴν ἔξομολόγησιν.

Ὁ ἐξομολογούμενος ἐκ παραλλήλου δέον ὅπως διέπεται ὑπὸ συναισθηματικῆς σταθερότητας, ὥστε νὰ μὴ προσέρχεται εἰς τὸ μυστήριον ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αἰσθημάτων τῆς θλίψεως καὶ τῆς αὐτομομφῆς, ἀλλὰ εὐρισκόμενος εἰς πλήρη συνειδητότητα καὶ μελετῶν κατὰ ἀντικειμενικὸν τρόπον τὰς ψυχικὰς αὐτοῦ διεργασίας καὶ ἀντιδράσεις, καὶ θεωρῶν τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ ὡς ἔχουν, χωρὶς τὴν καταβολὴν προσπαθείας μεγιστοποίησης αὐτῶν ἢ ἀντιθέτως αἰτιολογήσεώς των, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀμβλυσιν τῆς βαρύτητος αὐτῶν.

Ἡ συναισθηματικὴ σταθερότης εἶναι ἐκ τῶν βασικῶν κριτηρίων τῆς ὠριμότητος τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου, ἀποτελεῖ δὲ αὕτη καρπὸν παιδείας καὶ ἐσωτερικῆς προσπαθείας, ἢ ὁποῖα πολλάκις εἶναι ἰδιαίτερος ἐπίπονος διὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐγγενῶς διακινῶνται ὑπὸ ἐντόνων συναισθηματικῶν ἀνακατατάξεων. Ἡ συναισθηματικὴ σταθερότης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν βαθεῖαν γνῶσιν τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τοῦ ἀτόμου, ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ ὑγιοῦς ψυχικοῦ ὑποβάθρου⁶.

Ἡ βαθεῖα αὐτογνωσία κατὰ κανόνα ἀποτελεῖ καρπὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ διεργασία διὰ τῆς ὁποίας ἄγεται τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ ἑαυτοῦ του ἀπαιτεῖ διηνεκὴν περισυλλογὴν, ἀντικειμενικότητα, ὑψηλὴν κριτικὴν ἰκανότητα, ὑπαρξιν ἀναλλοιώτων προτύπων καὶ ἀρραγῆ ἠθικὴν συνείδησιν⁷. Τόσον

6. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., *Ψυχιατρικὴ καὶ Ποιμαντικὴ Ψυχιατρικὴ*. Ἐκδ. Πουρναρά. Θεσσαλονίκη 1986.

7. Ὑπὸ τὴν νευρολογικὴν ἔποψιν ἡ βαθεῖα γνῶσις τοῦ ἑαυτοῦ ἀποτελεῖ διεργασίαν πραγματοποιουμένη ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ μετωπιαίου λοβοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοὺς δεξιόχειρας καθίσταται τὸ κέντρον τῆς κριτικῆς ἀναλύσεως ὡς πρὸς ἑαυτόν. Ἐκ τῆς κριτικῆς ταύτης ἀναλύσεως ἀπορρέει ἡ αὐτογνωσία καὶ ἡ δυνατότης τοῦ ἀτόμου νὰ ἀναβαθμίξῃ συνεχῶς τὰς ψυχικὰς ἀντιδράσεις αὐτοῦ καὶ νὰ καθιστᾷ ἐφικτὴν τὴν ἁρμονικὴν ἔνταξιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ χώρου καὶ τὴν εὐθυγράμμισίν του μετὰ ὑψηλῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἐπιταγῶν. Ὁ ἀριστερὸς μετωπιαῖος λοβὸς ἐκ παραλλήλου ἀναλύει κριτικῶ τῷ τρόπῳ, τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἰδίως τοῦ κοινωνικοῦ χώρου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου καλεῖται νὰ λειτουργήσῃ τὸ ἄτομον. Ἀμφότεροι οἱ μετωπιαῖοι λοβοὶ ἀσκοῦν καθοριστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἁρμονικὴν ἔνταξιν τοῦ ἀτόμου ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ χώρου καὶ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ, συναρτῆσει τῶν ἀξιολογικῶν κριτηρίων, τὰ ὁποῖα καθορίζονται ὑπὸ τῆς παιδείας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ καλλιέργειας καὶ τῶν

διὰ τῆς αὐτογνωσίας, ὅσον καὶ διὰ τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος τὸ ἄτομον ἄγεται εἰς τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν διὰ τῆς ἀντικειμενικῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἀποδοχῆς, ἐν πλήρει εὐθύνη, τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ.

Τὸ βαθὺ αἶσθημα τῆς μετανοίας στηρίζεται, κατ' οὐσίαν, εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἀνατάξεως τοῦ προγενεστέρου βίου καὶ βιώσεως τῶν ἀναλλοιώτων πνευματικῶν ἀξιῶν, διὰ τῆς πλήρους καὶ μετὰ χαρᾶς ὑποταγῆς τοῦ ἰδίου θελήματος εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριον ἀποτελεῖ δὲ τὸ κύριον κίνητρον τῆς ἀληθοῦς μετανοίας⁸. Ἡ θλίψις ἢ ὁποῖα ἀπορρέει ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ καταδυναστευτικὸν διὰ τὸ ἄτομον βίωμα, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον ἰσχυρότερον, ὅσον ἰσχυρότερα εἶναι ἡ ἀγάπη αὐτοῦ διὰ τὸν Κύριον.

Αἱ ἐπιπροσπιθέμενα ψυχολογικὰ ἐπιπτώσεις ἐκ τῶν παθῶν, ὡς εἶναι τὸ ψυχικὸν ἄλγος, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ αὐτοαπόρριψις, ἡ ἀβεβαιότης, τὸ ἄγχος, ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ἀπόσβεσις τῶν προσδοκιῶν, ἡ ματαιώσις τῶν ἐπιδιώξεων καὶ ἡ εὐρεῖα σειρὰ τῶν ψυχοσωματικῶν φαινομένων μεταβάλλουν τὴν ζωὴν εἰς μαρτύριον καὶ ἐπιφέρουν τὴν ὀδυνηρὰν πρόγευσιν τοῦ θανάτου ...ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἠγγισεν⁹, περιέσχον μὲ ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με¹⁰. Ἡ ἀγωνία τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης κορυφώνεται ὅλον καὶ περισσότερον. Ὁ ἄνθρωπος ἀναφωνεῖ ἐκ βαθέων «οὐκ ἔστι εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου, ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ¹¹.

προσδοκιῶν καὶ ἀπαιτήσεων τοῦ περιβάλλοντος. Βλέπε Μπαλογιάννης Σ., Ἡ διὰ Χριστὸν σαλότης, μαρτυρία καὶ μαρτύριον, *Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς* 1992, 75: 959-965

8. Βλ. Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου: «Πᾶσα γὰρ σπουδὴ καὶ πᾶσα ἄσκησις μετὰ καμάτων πολλῶν ἢ μὴ καταντῶσα εἰς τὴν ἀγάπην ἐν συντετριμένῳ τῷ πνεύματι, ματαία ἐστὶ καὶ εἰς οὐδὲν καταλήγουσα χρῆσιμον», Κατηχήσεις, Λόγος Α.

9. Ψαλ. πζ', 4

10. Ψαλ. ριδ', 3

11. Ψαλ. λζ', 4-5 Εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἐκτυλίσσεται ὅλον τὸ δράμα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ ὅλη ἡ πορεία αὐτῆς πρὸς τὴν λύτρωσιν. Ὁμολογεῖται ἡ πῶσις, ἐκφράζεται ὁ πόνος, ἐκτυλίσσονται αἱ στιγμαὶ τῆς αὐτογνωσίας καὶ τῆς συνειδητοποίησης, ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία καὶ ἡ δυσχε-

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

Ἡ συνεχῶς ἀύξανόμενη ἀγωνία συνυφαινομένη μετὰ τῆς θλίψως ὀδηγεῖ σταθερῶς τὸ ἄτομον εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν λύτρωσιν ἐκ τοῦ ψυχικοῦ βάρους διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

Προβληματισμοὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν ἐξομολογούμενον

Οἱ προβληματισμοί, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν ἐξομολογούμενον κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως ἀπορρέουν κυρίως ἐκ τῆς ψυχικῆς ὑγείας καὶ τῆς νοητικῆς στάθμης αὐτοῦ.

Εἶναι εὐλόγον ὅτι ἐν μέσῳ τῶν προσερχομένων εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ὑφίστανται ἄτομα τῶν ὁποίων ἡ ψυχικὴ ὑγεία εἶναι διατεταραγμένη εἴτε συνεπείᾳ προσφάτου παθήσεως εἴτε συνεπείᾳ χρονίας τοιαύτης εἴτε ἀκόμη ἐγγενῶς, ἐν τῷ πλαισίῳ χαρακτηριολογίας ἢ κοινωνιοπαθητικῆς ἐκτροπῆς τῆς προσωπικότητος ἢ ἐκ περιορισμένης νοητικῆς στάθμης.

Ἐκ παραλλήλου ἢ ἡλικία τοῦ ἐξομολογούμενου, μετὰ τὰς ἱκανὰς διαφοροποιήσεις τὰς ὁποίας αὕτη ἐπιφέρει ἐπὶ τῆς προσωπικότητος, τῶν ἀξιολογικῶν συστημάτων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀντιδράσεων αὐτοῦ, ἐπιπροσθέτει ἕτερον οὐσιώδη λόγον προβληματισμοῦ κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως. Ἐὰν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραμέτρων συμπεριληφθῇ ἡ σωματικὴ ὑγεία τοῦ ἐξομολογούμενου, ἢ ὁποία οὐχὶ σπανίως ἀσκεῖ οὐσιώδη ρόλον ἐπὶ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ ἀντιδράσεων¹² καὶ ἡ ἰδιομορφία τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ψυχολογικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ὁ ἐξομολογούμενος, καθίσταται εὐλόγως ἀντιληπτὸν ὅτι τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως ἀπαιτεῖ πολλὴν προσοχήν, πολλὴν προσευχὴν καὶ βαθεῖαν γνῶσιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ τῶν παθολογικῶν ἐκφράσεων αὐτῆς ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ λεπτῶν, ἐξατομικευμένων

ρεια τῆς ἐναισθησίας, διακρίνεται ἢ ἀλλοτριώσιν καὶ ἢ γενίκευσις τῆς ἀλλοτριώσεως καὶ καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη καταφυγῆς εἰς τὸν Θεόν, ἢ δίψα διὰ τὴν λύτρωσιν καὶ τὴν κάθαρσιν, ἢ ἐπιθυμία διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ ἁρμονίαν, ἢ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ ἀναδόμησιν τῆς ψυχῆς, ἢ ἀπόφασις διὰ τὴν πορείαν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ κυρίως ἢ βαθεῖα καὶ ἄμετρος πίστις καὶ ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν.

12. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., *Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ψυχολογίαν*, Ἐκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1980.

καὶ ἐξειδικευμένων χειρισμῶν, ὀδηγεῖ τὸν ἐξομολογούμενον εἰς τὴν ἴασιν καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ εἰρήνης.

Ψυχικαὶ καταστάσεις δυνάμεναι νὰ ἐπηρεάσουν τὸ μυστήριον τῆς Ἱ. Ἐξομολογήσεως

Αἱ συνηθέστεραι ψυχικαὶ καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς ἐξομολογήσεως εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ παθήσεις, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουν τὴν συναισθηματικὴν στάθμην τοῦ ἐξομολογούμενου, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ παθήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀλλοιώνουν τὰς διεργασίας τῆς σκέψεως αὐτοῦ καὶ τὸν ὀδηγοῦν εἰς παρερμηνευτικὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα οὐχὶ σπανίως προσλαμβάνουν τὰς διαστάσεις παραληρητικῶν ἰδεῶν ἢ καλῶς δομημένων παραληρημάτων.

Ἡ κατάθλιψις

Ἐκ τῶν ψυχικῶν παθήσεων, ἡ κατάθλιψις ἀποτελεῖ κύριον καὶ ἀκανθῶδες ἐνίοτε πρόβλημα διὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ψυχικῆς ταύτης παθήσεως, ἢ ὁποία κατὰ κύριον λόγον μὲν ὀφείλεται εἰς διαταραχὰς τοῦ μονοαμινεργικοῦ νευροδιαβιβαστικοῦ συστήματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον¹³, ἢ ἐκδήλωσις δὲ τῆς ὁποίας ἐνισχύεται, ἐκ παραλλήλου, ὑπὸ τῶν πολυμόρ-

13. Αἱ συναισθηματικαὶ ψυχώσεις καὶ ἰδίως ἡ κατάθλιψις συνδέονται μετὰ (α) γενετικῶς καθοριζομένων παραγόντων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπηρεάζεται ἡ λειτουργικότης τῶν βιογενῶν ἀμινῶν εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἰδίως οἱ ὑποδοχεῖς τοῦ σεροτονεργικοῦ καὶ τοῦ ντοπαμινεργικοῦ συστήματος καὶ (β) μετὰ παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἀπορρέουν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν δυσμενῆ χαρακτῆρα διὰ τὴν κοινωνικὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀτόμου. Ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς θεωρεῖται ὅτι τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον τοῦ ἀτόμου καθορίζει οὐσιαστικῶς τὰς συναισθηματικὰς αὐτοῦ ἀντιδράσεις καὶ διαμορφώνει τὸν συναισθηματικὸν τόνον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν ὑπόβαθρον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συναισθηματικῆς αὐτοῦ δομῆς. (Βλέπε σχετικῶς Σ. Μπαλογιάννης, *Νευρολογία*, Τόμος Α', Θεσσαλονίκη, Ἐκδ., Πουρναρᾶ 2004). Παλαιότερον, ἀναλόγως πρὸς τὸ αἰτιολογικὸν ὑπόβαθρον τῆς μελαγχολίας αὕτη διεκρίνετο (α) εἰς τὴν ἐνδογενῆ, ἢ ὁποία ἀναφέρετο εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ψυχοβιολογικὴν δομὴν τοῦ ἀτόμου, (β) εἰς τὴν σωματογενῆ, ἢ ὁποία ὀφείλεται εἰς ὀργανικὰς αἰτίας, (γ) εἰς τὴν ψυχογενῆ, ἢ ὁποία ὀφείλεται κυρίως εἰς ψυχολογικὰ αἰτία, προκαλούμενα κυρίως ὑπὸ τῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ περιβάλλοντος (Oswald 1969). Ἡ σύγχρονος ταξινομησις τῆς μελαγχολίας διακρίνει αὐτὴν εἰς πρωτογενῆ καὶ

φων δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει εἰς τὸν κοινωνικὸν χῶρον τὸ ἄτομον, πρὸς τὴν ψυχικὴν σφαιρὰν τῶν πασχόντων τὸ ἠθικὸν ἄλγος, αἱ ἰδέαι τῆς αὐτομομφῆς καὶ πλειὰς ἀρνητικῶν συναισθημάτων, τὰ ὁποία ἀνακόπτουν αὐτὸ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν λειτουργικότητα, τοῦ ἐμβάλλουν τὴν αἴσθησιν τῆς ἀνεπαρκείας καὶ τῆς ἀναξιότητος καὶ τοῦ καλλιεργοῦν ἰδέας φυγῆς μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ χώρου, τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, τοῦ χώρου τῆς ἐργασίας, ἐνίοτε δὲ καὶ μακρὰν αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς¹⁴.

Τὸ ἠθικὸν ἄλγος τοῦ πάσχοντος ἐκ μελαγχολίας ἀτόμου διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκ τῶν πλημμελημάτων, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τὸ ὑγιὲς ἄτομον. Εἰς τὸν ἐκ μελαγχολίας πάσχοντα τὸ ἠθικὸν ἄλγος ἐκπηγάζει ἐκ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀναξιότητος καὶ τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἑαυτοῦ του, χωρὶς νὰ ὑφίσταται ἀκτὶς ἐλπίδος καὶ προσδοκία λυτρώσεως. Εἰς τὸ ὑγιὲς ἄτομον τὸ ψυχικὸν ἄλγος ἀπορρέει ἀπὸ τὴν παράβασιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν αἴσθησιν τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ ἔσω ἀνθρώπου διὰ τῆς ἁμαρτίας, κυρίως δὲ ἀπὸ τὴν αἴσθησιν ὅτι διὰ τῶν σφαλμάτων αὐτοῦ ἐλύπησεν τὸν Σταυρωθέντα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Κύριον¹⁵.

δευτερογενῆ. Ἡ πρωτογενὴς διακρίνεται εἰς τὴν μονοπολικήν, ἢ ὁποία χαρακτηρίζεται ὑπὸ διαδοχικῶν ἐπεισοδίων μελαγχολίας καὶ εἰς τὴν διπολικήν, ἢ ὁποία χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἐναλλασσομένων μελαγχολικῶν καὶ μανιακῶν φαινομένων.

14. Ἡ μελαγχολία χαρακτηρίζεται εὐρύτερον ὑπὸ ἀρνητικοῦ συναισθηματικοῦ τόνου, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸς τὴν ἄπεισιν, ἢ ψυχικὴ καταπύση, ἢ θλίψιν καὶ ἀπελπισία, ἢ ἔλλειψιν προσδοκιῶν, τὸ αἴσθημα τῆς ἀναξιότητος καὶ ἢ ἔλλειψιν πάσης προοπτικῆς διὰ ἀπάλυνσιν τῆς θλίψεως καὶ τοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ὑπὸ τῶν ὁποίων διακατέχεται τὸ ἄτομον. Ἐκ παραλλήλου ὑφίσταται ἠθικὸν ἄλγος, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀχθῆ εἰς ἀκρᾶα σημεῖα. Ὁ πάσχων θεωρεῖ ὅτι εἶναι βεβαρημένος ὑπὸ πολλῶν καὶ σοβαρῶν σφαλμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ὑφίσταται λύτρωσις καὶ διὰ τῶν ὁποίων προκαλοῦνται σοβαρὰ δυσχερεῖα εἰς τὰ ἄτομα τοῦ περιβάλλοντος διὰ τὴν ἀρνητικὴν πορείαν τῶν ὁποίων οὗτος ἔχει ἀπόλυτον εὐθύνην. Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἠθικοῦ ἄλγους καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰδεῶν τῆς αὐτομομφῆς, μὴ ἀνευρίσκον τὸ ἄτομον ἐτέραν διέξοδον καταφεύγει ἐνίοτε εἰς τὴν αὐτοχειρίαν. Ὁ κίνδυνος τῆς αὐτοχειρίας γενικότερον εἶναι πολὺν σοβαρὸς διὰ τοὺς ἐκ μελαγχολίας πάσχοντας, ἀνερχόμενος εἰς 1% κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ὀξέως ἐπεισοδίου καὶ εἰς 15% κατὰ τὰς ἀκολουθούσας ὑποτροπὰς τῆς νόσου.

15. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ ὑπαρξιακὴ ἀγωγή”, *Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς*, 1987,70: 30-38.

Εἰς τὴν θλίψιν ἐκ τῆς ἁμαρτίας διὰ τὸ ὑγιὲς ἄτομον ὑπάρχει ἢ ἐλπίς τῆς λυτρώσεως διὰ τῆς μετανοίας¹⁶. Ἐν ἀντιθέσει εἰς τὸν ἐκ καταθλίψεως πάσχοντα, ἢ ἔννοια τῆς μετανοίας εἶναι δυσπρόσιτος, δεδομένου ὅτι κατ’ αὐτὸν ἢ διὰ τῆς μετανοίας συγχώρησις εἶναι ἀνέφικτος καὶ ἐπίκειται ἢ αἰώνιος τιμωρία, ἄνευ ἐξιλέωσεως.

Οἱ ἐκ μελαγχολίας πάσχοντες κατὰ κανόνα προσέρχονται προθύμως εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτενῶς καὶ διὰ πολλῶν περιγραφῶν καὶ περιφράσεων καταθέτουν τὰ σφάλματα αὐτῶν, τὰ ὁποία οὐχὶ σπανίως μεγιστοποιοῦν καὶ ἐξαιροῦν. Συγχρόνως ὁμως ἀδρανοποιοῦνται πνευματικῶς, ἐνδεδυμένοι τὴν ἀπόγνωσιν, ἀδυνατοῦντες νὰ προβοῦν εἰς προσπάθειαν ἐξόδου ἐκ τοῦ καταθλιπτικοῦ βιώματος καὶ ἀναβαθμίσεως ἐν Κυρίῳ τῆς ψυχικῆς τῶν ζωῆς¹⁷.

Ἡ συμβολὴ τοῦ πνευματικοῦ εἶναι οὐσιώδης διὰ τὴν λύτρωσιν ἐκ τοῦ καταθλιπτικοῦ βιώματος καὶ τὴν εἰρήνευσιν τοῦ ψυχικοῦ χώρου τοῦ πάσχοντος.

Ἡ συνεχὴς ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐξ ἀμέτρου ἀγάπης σταυρικὴ θυσίαν τοῦ Κυρίου, ἢ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἀπεραντοσύνην τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συγγνώμης Του, ἢ συχνὴ συμμετοχὴ εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πνευματικοῦ, ἢ μελέτη πνευματικῶν πονημάτων, διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται παρηγορία, ἐλπίς καὶ στήριξις συμβάλλουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ψυχικῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκ τοῦ ζοφώδους βιώματος τῆς καταθλίψεως. Κατ’ οὐσίαν ἢ ὑπαρξιακὴ σταθερότης, ἢ ὁποία ἀπορρέει ἐκ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τὸ βαθὺ νόημα τῆς καθ’ ἡμέραν ζωῆς, ὡς ἔκφρασις τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου δύνανται σταδιακῶς νὰ ἐκρίζωσιν τὸ αἶσθη-

16. Βλέπε σχετικὴν εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου «Εὐλόγω σε Κύριε, ὅτι ἐδωρήσω μοι ἐξουσίαν μετανοίας ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ μυρίας ἀφορμὰς ἐπιστροφῆς ὑπέδειξας ἀπὸ τῆς μοχθηρίας μου. Εὐλόγω σε Κύριε, ὅτι ἀδυνατοῦντος ἐπιρρωννύεις μου τὴν ἀσθένειαν καὶ οὐκ ἔας με ὅλως καταπεσεῖν, ἀλλ’ εὐθὺς ὀρέγεις μοι χεῖρα βοηθείας ἄνωθεν καὶ πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγεις».

17. Χαρακτηριστικοὶ εἶναι ἐνταῦθα οἱ λόγοι τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ: «Πέμπτος ἡμῶν ἀγὼν ἐστὶ κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς λύπης, τοῦ ἐπισκοποῦντος τῇ ψυχῇ ἀπὸ πάσης πνευματικῆς θεωρίας καὶ κωλύοντος αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἀγαθῆς ἐργασίας... Ὡσπερ γὰρ σὴς ἰμάτιον καὶ σκώληξ ξύλον, οὕτως ἢ λύπη τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν κατεσθίει».

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

μα τῆς καταθλίψεως, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀποτελεῖ τὸν ἀπόηχον τῆς ὑπαρξιακῆς ἀσταθείας¹⁸. Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου ἡ ὁποία κατὰ κανόνα διακατέχει τὴν σκέψιν τοῦ ἐκ μελαγχολίας πάσχοντος καὶ ἀποτελεῖ ἐν καθηλωτικὸν καὶ ὀδυνηρὸν βίωμα ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, διὰ τῆς ὁποίας συνανίσταται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ καὶ λυτροῦται ἐκ τοῦ ἄλλους καὶ τῆς θλίψεως¹⁹.

Ἡ ἐνελεκτική μελαγχολία

Ἰδιαιτέραν βαρύτητα διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἱεραῆς ἐξομολογήσεως ἔχει ἡ ἐνελεκτικὴ μελαγχολία²⁰, ἀναπτυσσομένη αὕτη κατὰ τὸ ὄψιμον στάδιον τῆς ἡλικίας τῆς ὠριμότητος ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, συχνότερον ὅμως ἐπὶ τῶν γυναικῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ τὸ αἶσθημα τῆς καταθλίψεως, συνοδευόμενον ὑπὸ ἐντόνου κατὰ κανόνα ἄγχους καὶ πληθώρας ψυχοσωματικῶν φαινομένων καὶ ἐπιμόνων συνήθως ἰδεῶν αὐτοχειρίας, ὑφισταμένου ἐντόνου τοῦ κινδύνου πραγματοποιήσεως αὐτῶν. Τὸ περιεχόμενον τῆς θείας ἐξομολογήσεως, τὸ ὁποῖον κατατίθεται συνήθως

μετὰ ἐντόνου ἄγχους, περιλαμβάνει κατὰ κανόνα τὰ αὐτὰ πάντοτε σφάλματα, ἀποδιδόμενα εἰς τὴν ἀναξιότητα τοῦ πάσχοντος καὶ τὴν πληθώραν τῶν σωματικῶν ἀδυναμιῶν αὐτοῦ. Ὑφίσταται σταθερὰ ἀναζητησις βοήθειας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ ὑποδείξεις καὶ συμβουλαὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐλάχιστα ἐφαρμόζονται, ἐνῶ ἰδιαιτέρως συχνὰ προβάλλονται αἱ ἰδέαι αὐτοχειρίας, ὡς τελικὴ δυνατὸς ἐξόδου ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἄγχους τοῦ ψυχικοῦ ἄλλους καὶ τῆς ἀπογνώσεως.

Ἡ μελαγχολία τῆς λοχείας²¹ ἀποτελεῖ ἐπίσης οὐσιῶδες πρόβλημα διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Αἱ ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι διακατέχουν τὴν πάσχουσαν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ μελαγχολίας εἶναι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἐνίοτε ἡ ἀπόρριψις τοῦ τέκνου τῆς, διὰ τὸ ὁποῖον τρέφει ἀκουσίως ἀρνητικὰ συναισθήματα, ἀποδίδουσα εἰς αὐτὸ πολλάκις τὰ βιώματα τῆς καταθλίψεως καὶ τὰς ψυχοσωματικὰς αἰτιάσεις αὐτῆς²².

Ἡ διπολικότης

Κατὰ τὰς διπολικὰς καταστάσεις τὸ συναισθημα μεταβάλλεται ἐκ τῆς καταθλίψεως εἰς τὴν μανίαν καὶ ἀντιστρόφως, χωρὶς ἐνίοτε νὰ ὑπάρχη διάμεσος μεταβατικὴ κατάστασις. Ἐνίοτε εἶναι τόσο ταχεῖαι αἱ με-

18. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., *Διάβασις διὰ τῆς Ψυχολογίας*, ἐκδ. Π. Πουρναρά. Θεσσαλονίκη 1982.

19. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου (Ρωμ. 6,5-14) μεταβάλλει τὴν τραγικότητα τοῦ θανάτου καὶ καθιστᾷ βεβαίαν τὴν ὑπαρξιακὴν προέκτασιν αὐτοῦ εἰς τὸν χῶρον τῆς αἰωνιότητος. Ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀναστάσεως ἐξέρχεται ἐκ τοῦ τέλματος τῆς θλίψεως καὶ τῆς ματαιότητος, ἐκ τῆς καθηλωτικῆς αἰσθήσεως τοῦ μηδενισμοῦ καὶ τῆς ἀνυπαρξίας καὶ ἄρχεται νὰ μάχεται, νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἀνάστασιν τὴν προσωπικὴν καὶ παντὸς ἄλλου συνανθρώπου (Ἀρχιμ. Σωφρονίου, *Ὁσώμεθα τὸν Θεὸν καθὼς ἐστίν*, σ. 155). Ἡ αἰσθησις τῆς ζοφώδους ἀβύσσου ὑποκαθίσταται ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς υπερβάσεως τῆς φθορᾶς καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς ἀγάπης. Ἡ νίκη κατὰ τοῦ θανάτου διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου κατέστη νίκη τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀνυπαρξίας.

20. Ἡ ἀνελεκτικὴ μελαγχολία ὀφείλεται κυρίως μὲν εἰς ἀνακατατάξεις τῆς ἔσω ἐκκρίσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπισυμβαίνουν κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνελιξέως καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν προσωποποιητικὴν προσωπικότητα τοῦ πάσχοντος. Ἐπικουρικὸι παράγοντες εἶναι αἱ κοινωνικαὶ καὶ οἰκογενειακαὶ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται συνήθως κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡλικίαν, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἄτομον ὀδηγεῖται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν καὶ εἰς τὴν περιχαράκωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγηθῆ εἰς τὴν ἀναμόλυνσιν προγενεστέρων δυσαρέστων καὶ ἐν πολλοῖς ἐπωδῶνων καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι κινητοποιοῦν ἀρνητικῶς τὴν συναισθηματικὴν του σφαιρᾶν.

21. Ἡ μελαγχολία τῆς λοχείας ὀφείλεται συνήθως εἰς τὰς ὀρμονικὰς ἀνακατατάξεις αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται κατὰ τὸν τοκετὸν καὶ τὴν λοχείαν. Ἡ ἐνδεχομένη ἀνωριμότης τῆς προσωπικότητος τῆς μητρὸς καὶ ἡ ἐνίοτε ἀρνητικὴ τοποθέτησις αὐτῆς ἔναντι τῆς μητρότητος, ἐν συνδυασμῷ ἐνδεχομένως πρὸς ἀρνητικὰς συναισθηματικὰς τάσεις ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς οἰκογενείας, διαμορφώνουν τὸ ὅλον παθογενετικὸν περιγίραμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀναπτύσσεται ἡ μελαγχολία τῆς λοχείας, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὁποίας ἡ πάσχουσα, ἐὰν δὲν ὑποστῆ τὴν κατάλληλον θεραπευτικὴν ἀντιμετώπισιν, εἶναι δυνατόν νὰ ὀδηγηθῆ εἰς παιδοκτονίαν, αὐτοκτονίαν ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρωτα.

22. Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπινου διεγκεφάλου μετὰ τοῦ κρικοειδοῦς συστήματος καθιστᾷ ἐφικτὴν τὴν σωματοποίησιν τῶν ψυχικῶν φαινομένων καὶ τὴν ἐκ παραλλήλου συμμετοχὴν τῆς ψυχικῆς σφαιρᾶς εἰς τὰ νοσηρὰ σωματικὰ φαινόμενα. Οὕτως, τὸ ψυχικὸν ἄλλος εἶναι δυνατόν νὰ καταστῆ καὶ σωματικόν, ἐκφραζόμενον πολλάκις εἰς σπλαχνικὸν ἐπίπεδον, μεταβάλλον οὐχὶ σπανίως τὴν σπλαχνικὴν λειτουργικότητα, συμβάλλον εἰς τὴν ἐνεργοποίησιν πολλῶν παθήσεων, ἐνῶ παραλλήλως τὸ σωματικὸν ἄλλος ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς σφαιρᾶς, ἐπιφέρον σημαντικὰς μεταβολὰς ἐπὶ τῆς δυναμικῆς ὁμοιοστάσεως τοῦ ἀτόμου. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., *Ψυχολογία*, Ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1984.

ταβολαί, ὥστε αὐται ἐπισυμβαίνουν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων. Συνηθέστερον ὅμως μεσολαβεῖ μεταβατικὸν στάδιον, κατὰ τὸ ὅποιον τὸ συναίσθημα καὶ αἱ ἐν γένει συναισθηματικαὶ ἀντιδράσεις τοῦ ἀτόμου φέρονται πρὸς τὴν φυσιολογικὴν φορὰν καὶ ἐν συνεχείᾳ τρέπεται πρὸς τὴν καταθλιπτικὴν ἢ τὴν μανιακὴν κατεύθυνσιν, συνεπείᾳ συνήθως μηδαμινῶν ἐξωτερικῶν αἰτίων.

Κατὰ τὴν μανιακὴν φάσιν τὸ συναίσθημα τοῦ πάσχοντος ἰδιαίτερος ἐξαιρέται καὶ αἱ ιδέαι αὐτομορφῆς καὶ ἀναξιότητος, αἱ ὁποῖαι ἐπρυτάνευον κατὰ τὸ μελαγχολικὸν στάδιον δίδουν τὴν θέσιν των εἰς ιδέας ὑπεροχῆς, αὐτοαποδοχῆς καὶ αὐτοεκτιμήσεως. Οἱ πάσχοντες σπανίως ἀναγνωρίζουν καὶ ἀποδέχονται τὰ σφάλματά των, ἐν ἀντιθέσει πιστεύουν ὅτι ἀποτελοῦν αὐθεντίαν ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων, δυνάμενοι νὰ ἐπιλύσουν ἀκόμη καὶ τὰ πλέον δυσεπίλυτα προβλήματα. Ἀποζητοῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἐκτίμησιν, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν μελῶν τοῦ κοινωνικοῦ χώρου καὶ πολλάκις καθίστανται ἰδιαίτερος ἐπιθετικοί, ὅταν διακρίνουν τὴν ἀμφισβήτησιν, τὴν εἰρωνείαν ἢ τὴν ἀπόρριψιν διὰ τὸ πρόσωπόν των.

Εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως προσερχόμενοι οἱ εἰς τὸ μανιακὸν στάδιον εὕρισκόμενοι, ἀναφέρονται συνήθως εἰς τὰ σφάλματα τῶν οἰκείων ἢ συνεργατῶν των, καταφέρονται διὰ τὰς κοινωνικὰς ἀποκλίσεις ἐκ τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἐξαίρουν τὰς ἰδικὰς των ἀρετὰς καὶ τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τὴν καθοδήγησιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς ἐτέρων προσώπων. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀσθενῶν διατείνονται, ἄνευ ἀναστολῶν, ὅτι εἶναι οἱ εὐφυέστεροι, σοφώτεροι, δικαιοτέροι, δυνατότεροι, πολυμαθέστεροι, ἐμπειρότεροι καὶ εὐλαβέστεροι τῶν ἄλλων καὶ ἐπιζητοῦν κατάλληλον λειτουργικὴν ἔνταξιν, συναφῆ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνατότητας αὐτῶν ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας²³.

23. Οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπεραίρονται καὶ προβαίνουν εἰς συνεχεῖς αὐτοαναφορὰς, διὰ τῶν ὁποίων προσπαθοῦν νὰ καταδείξουν καὶ νὰ θεμελιώσουν διὰ καταλλήλων παραδειγμάτων τὴν ἀξίαν των καὶ τὰς πολλαπλὰς δυνατότητας αὐτῶν. Ὁ λόγος των εἶναι ταχὺς καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν μετὰπτωσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς θέματος εἰς τὸ ἕτερον, παρατηρουμένης ἐντόνου φυγῆς ἰδεῶν. Πολλάκις ἔχουν ἔντονον κριτικὴν τάσιν καὶ διὰ τὸν

Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ πνευματικοῦ μετὰ τῶν ἐν λόγῳ πασχόντων, δύναται νὰ ἔξη ἀποτελεσματικότητα καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς ἄρμονίαν, ἐὰν ἀκολουθῆ πάντοτε τὴν ὁδὸν τῆς προσευχῆς καὶ τῆς σιωπῆς. Οἰαδήποτε παρέμβασις ἢ ἀμφισβήτησις τῶν ἀπόψεων τοῦ πάσχοντος κινητοποιεῖ κύματα ἀντιδράσεως καὶ ὀδηγεῖ εἰς ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ ἢ ἀνάπτυξιν ἐκδήλου ἀντιδραστικῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τὸν πνευματικόν. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ προσευχὴ, ἡ διάκρισις καὶ ἡ σιωπὴ ἀποτελοῦν τὸ τετραπλευρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθῆ ἡ ἐπικοινωνία τοῦ πνευματικοῦ μετὰ τῶν ἐκ μανίας πασχόντων, ἕως ὅτου παρέλθῃ τὸ ἐν λόγῳ στάδιον καὶ οἱ ἀσθενεῖς περιέλθουν εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἢ μελαγχολικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζουν τὰ σφάλματά των καὶ ἐπανερχονται μετὰ συντριβῆς εἰς τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας.

Αἱ νευρωσικαὶ ἀντιδράσεις μετὰ καταθλιπτικῶν φαινομένων

Ἡ ὑπαρξιακὴ κρίσις²⁴, ἡ χαρακτηρίζουσα τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, ἡ ὁποία τόσον εὐγλώττως ἐκφράζεται διὰ τῆς φιλοσοφίας²⁵, τῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν

πνευματικῶν των. Ὁρθὸν εἶναι ὁ ἀσθενὴς νὰ ὑποστῇ ἔγκαιρον θεραπευτικὴν ἀντιμετώπισιν, δεδομένου ὅτι ἡ συναισθηματικὴ αὐτῆ ἔξαρχις σταδιακῶς κορυφοῦται, δυναμένη νὰ ἀχθῆ εἰς ἔντονον ἐπιθετικότητα καὶ πρόκλησιν σειρᾶς κοινωνικῶν προβλημάτων, με σοβαρὰς ἐπιπτώσεις διὰ τὸν πάσχοντα καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ὁ χειρισμὸς ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν πάσχοντα, θὰ πρέπει νὰ γίνεται μετὰ ἰδιαίτερας διακρίσεως, προσεκτικότητος, λεπτότητος, ἀγάπης καὶ ὑπευθυνότητος.

24. Ἡ ὑπαρξιακὴ κρίσις ἀποτελεῖ ἐπιγενὲς φαινόμενον ἀπὸ τὸν τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεόν. Καρπὸς τῆς ὑπαρξιακῆς κρίσεως εἶναι τὸ βαθὺ αἶσθημα ἀνασφαλείας, τὸ ὅποιον συνίσταται εἰς τὴν ψυχικὴν, τὴν σωματικὴν, τὴν μεταφυσικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνασφάλειαν, ἀπὸ τὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀστάθεια καὶ ἡ μεταβλητότης τοῦ συναισθήματος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς. Παράγοντες σταθμίζοντες τὴν ὑπαρξιακὴν σταθερότητα εἶναι ἡ βαθεῖα πίστις εἰς τὸν Κύριον καὶ ἡ ἱκανὴ γνώσις τοῦ ἐγῶ. Καρποὶ τῆς ὑπαρξιακῆς σταθερότητος εἶναι ἡ συναισθηματικὴ σταθερότης, ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη, ἡ ἄρμονικὴ συμπεριφορὰ, ἡ ἀποδοχὴ συστήματος ἀναλλοιώτων ἀξιών, ἡ ἀγάπη τοῦ ἀπολύτου, ἡ μεταφυσικὴ βεβαιότης καὶ ἡ μετὰ εἰρηνικῆς διαθέσεως καὶ ἀπλότητος ἀποδοχὴ τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ θανάτου.

25. Βλέπε σχετικῶς Kierkegaard S., *Philosophical Fragments 1844*, trans. D. Swenson, 2nd ed. Rev., H. Hong, Princeton 1962.

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

εἰκαστικῶν τεχνῶν κατὰ τὸν εἰκοστὸν καὶ τὸν εἰκοστὸν πρῶτον αἰῶνα, ἀποτελεῖ τὸ ὑπόβαθρον τῶν ψυχονευρωτικῶν καταστάσεων καὶ τῶν συνθέτων μηχανισμῶν ἀμύνης, τοὺς ὁποίους ἀναπτύσσει οὗτος, διὰ τῶν ὁποίων οὐχὶ σπανίως διαταράσσεται ἡ ψυχοσωματικὴ αὐτοῦ ὁμοιόστασις²⁶ καὶ ἀναπτύσσονται σχήματα διατεταραγμένης κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἓν διηνεκῶς κορυφούμενον φαινόμενο εἰς τὴν ἐποχὴν μας²⁷.

Μέσα εἰς τὸν ἀναπτυσσόμενον χῶρον τῶν ψυχονευρώσεων, τὸ ἄτομον χάνει τὴν αἴσθησιν τῆς αὐθεντικότητος τῆς ὑπάρξεώς του καὶ γίνεται δέσμιον τῶν ἀτύπων καὶ ἐπιμόνων ψυχικῶν βιωμάτων καὶ τῶν πολυσυνθέτων ἀντιρροπιστικῶν μηχανισμῶν τοὺς ὁποίους ἀναπτύσσει, διὰ τῶν ὁποίων ἐπέρχεται διαταραχὴ τῆς ψυχικῆς ἁρμονίας, ἡ ὁποία κατὰ κύριον λόγον στηρί-

καὶ Kierkegaard S, *Dagboeger*. Thaning & Appels Forlag. Koebenhavn 1961.

26. Βλέπε σχετικῶς: Pelcovitz D., Kaplan S., Goldenberg B., Mandel F., Lehare J., Guapera I. *Post-traumatic stress disorder in physically abused adolescents*, I. Am. Acad. Child Adolesc. Psychiatry 1994, 33: 305-312. Ἡ σύνδεσις τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος καὶ ἡ ἄρρηκτος ψυχοσωματικὴ ἐνότης ὑπογραμμίζονται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἰερὸς Χρυσόστομος συνέδεεν ἀμφοτέρω ψυχὴν τε καὶ σῶμα εἰς μίαν ἄρρηκτον λειτουργικότητα, ἀποφεύγων τὰς διίστικὰς τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν εἰς τὸν χῶρον τοῦ πλατωνισμοῦ καὶ τοῦ νεοπλατωνισμοῦ οὐχ ἦπτον δὲ καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς στωικῆς φιλοσοφίας, διὰ τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ ἐλάχιστα συνεδέετο λειτουργικῶς μὲ τὰς διεργασίας τῆς σωματικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, συνυπάρχουσα μετὰ τοῦ σώματος ὡς εὐρισκομένη ἐντὸς κλωβοῦ, διὰ τὴν ἀποχωρισθῆ αὐτοῦ κατὰ τὸν θάνατον. Εἰς τὰς περιστατικὰς ὁμιλίαις του ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει: Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῆς ψυχῆς εὐγενεῖα συμβαίνειν κατεσκευάσεν ὁ Θεός, καὶ τοῖς ἐπιτάγμασι αὐτῆς ἐπιτήδιον, καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοιοῦτον οὐχ ἀπλῶς ἐποίησεν, ἀλλ' οἷον εἰκὸς εἶναι λογικῆ ψυχῆ διακονούμενον, ὡς εἰ μὴ τοιοῦτον ἦν, σφόδρα ἂν ἐνεποδίσθησαν αἱ τῆς ψυχῆς ἐνεργεῖαι, καὶ τοῦτο δηλον ἐκ τῶν νοσημάτων. Εἰ γὰρ μικρόν τι παρατραπείη τῆς οἰκείας καταστάσεως αὐτῆ τῆς σαρκὸς ἢ διακόσμησις, πολλὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ψυχῆς ἐμποδιζονται, οἷόν τι λέγω, εἰ θερμότερος ἢ ψυχρότερος ὁ ἐγκέφαλος γένοιτο. Ὡστε καὶ πολλὴν καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐστὶν ἰδεῖν τὴν κηδεμονίαν τοῦ Θεοῦ, οὐχ ὅτι μόνον ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ βέλτιον ἐποίησεν τοῦ νῦν ὄντος, οὐδ' ὅτι καὶ πρὸς πολλῶν μείζονα ἀναστήσει δόξαν πάλιν (Ὁμιλία περιστατικαί. Ὁμιλία ἑνδεκάτη, σελ. 324, στ' . 17-30).

27. Βλέπε σχετικῶς Marttunen M.J., Aro H.M., Lonquist J.K. *Precipitant stresses in adolescent suicide*, I. Am. Acad. Child. Adolesc. Psychiatry 1993, 32: 1178-1183.

ζεται ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ἀπλότητος καὶ τῆς πηγαιότητος, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καρπὸν πνευματικῆς καλλιέργειας²⁸.

Εἰς τὴν κατάταξιν τῶν νευρωσικῶν ἀντιδράσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχέσεων τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸν κοινωνικὸν χῶρον, ἡ Hogney διήκρινεν αὐτάς (α) εἰς τὰς στρεφομένας πρὸς τὸν κοινωνικὸν χῶρον, (β) εἰς τὰς στρεφομένας ἐναντίον τοῦ κοινωνικοῦ χώρου καὶ (γ) εἰς τὰς στρεφομένας μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ χώρου.

Αἱ τρεῖς αὐταὶ μορφαὶ τῶν κοινωνικῶν ἀντιδράσεων τῶν νευρώσεων ἐκφράζουν τὴν ἐκδηλον ὑπαρξιακὴν ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος, ὁ ὁποῖος εἴτε θὰ ἀναζητήσῃ προστασίαν καὶ καταφύγιον εἰς τὸν κοινωνικὸν χῶρον, ὅταν πιέζεται ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιθέσεων, εἴτε θὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ θὰ ἀναπτύξῃ ἐπιθετικὴν συμπεριφορὰν πρὸς αὐτήν, ὅταν θεωρήσῃ τὸν κοινωνικὸν χῶρον ὑπαίτιον τοῦ ψυχικοῦ δράματος, εὐρισκόμενος ὑπὸ τὸ κράτος προσφάτων τραυματικῶν ἐξωγενῶν ἐπιδράσεων ἢ ὑπὸ τὴν συχνὴν κατὰ κανόνα μνημονικὴν, ἀνάπλασιν ἀναλόγων βιώσεων ἐκ τοῦ παρελθόντος²⁹.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸν κοινωνικὸν χῶρον κατὰ ἐπιπρόσθετον λόγον ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρως παθολογικὴν ἀντίδρασιν, καθ' ὅσον ὀδηγεῖ σταδιακῶς τὸ ἄτομον εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐξωπραγματικῆς ζωῆς, εἰς τὸν ὁποῖον τοῦτο προσπαθεῖ μὲν νὰ ὀριοθετήσῃ τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν αὐτοδυναμίαν του, καταργεῖ ὅμως σταδιακῶς τὰ ὄρια τοῦ πραγματικοῦ καὶ τοῦ φανταστικοῦ καὶ καταφεύγει εἰς ἓνα ἰδιότυπον τρόπον ψυχικῆς ζωῆς, εἰς τὸν ὁποῖον πρυτανεύει τὸ στοιχεῖον τῆς ὑποκειμενικότητος καὶ τῆς παρερμηνευτικῆς τάσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναλίσκει τὸ πλεῖστον τῆς ψυχικῆς του ζωῆς, ἀπορροφώμενον ἐνίοτε πλήρως καὶ ἀποσπώμενον οὐσιωδῶς ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ χώρου³⁰.

28. Βλέπε σχετικῶς Μπαλογιάννης Σ., *Ψυχιατρικὴ καὶ Ποιμαντικὴ Ψυχιατρικὴ*, Ἐκδ. Πουρναρᾶ. Θεσσαλονίκη 1986.

29. McClure G.M., *Suicide in children and adolescents in England and Wales*, Br. J. Psychiat. 1994, 165: 510-514.

30. Τὸ τραγικότερον φαινόμενο τῆς ψυχικῆς ἀπογνώσεως τοῦ νέου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐβίωσεν βαθέως τὴν μακρὰν τοῦ Θεοῦ αἴσθησιν τῆς ἐγκαταλείψεως, τῆς μονώσεως, τῆς ἀποξενώσεως, τῆς ἀποσβέσεως ὅλων τῶν προσδοκιῶν, τῆς ἐσωτερικῆς ἐρημώσεως εἶναι ἡ ἐκουσία φυγὴ του εἰς τὸν ἰδιαιτέρως νοσηρὸν κόσμον τῶν ἐξαρτησιογόνων παραγόντων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ ἔξοδος

Τὰ αἰσθήματα τῆς ἀνασφαλείας, τὰ ὅποια διακατέχουν τὴν ψυχὴν τοῦ ἐκ νευρώσεως διακατεχομένου ἀτόμου, εἰσάγουν βαθύτερον τὴν ὑπαρξιακὴν ἀβεβαιότητα καὶ ἐπιτείνουν τὴν καθήλωσίν του εἰς τὸ σωματικόν του ἐγὼ καὶ εἰς τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄγχος, τὰ ὅποια ἀπορρέουν ἐξ αὐτῆς τῆς καθηλώσεως³¹.

Προσερχόμενα εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως τὰ ἐκ νευρωσικῶν στοιχείων διακατεχόμενα ἄτομα παρουσιάζουν κατὰ κανόνα ἰδιότυπον συμπεριφορὰν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρατηροῦνται πολλαὶ ἐναλλαγαὶ τοῦ συναισθηματικοῦ τόνου, ἐπιφυλακτικότης καὶ ἀμυντικὴ στάσις ἔναντι τοῦ πνευματικοῦ, συνεχῆς προσπάθεια αἰτιολογήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτῶν καὶ ἀποδόσεως τῶν αἰτίων εἰς ἄτομα τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος ἢ τοῦ ἐργασιακοῦ χώρου αὐτῶν. Πολλάκις μετατίθενται αἱ προσωπικαὶ αὐτῶν εὐθύναι εἰς τὸν εὐρύτερον κοινωνικὸν ἄνθρωπον ἢ εἰς συγκεκριμένα πρόσωπα, τὰ ὅποια συνήθως παρέχουν σταθερὰν πνευματικὴν, ἠθικὴν, ψυχολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ὑποστήριξιν εἰς αὐτούς.

Οἱ πάσχοντες ἐκ καταναγκαστικῆς νευρώσεως δυσχεραίνουν τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως διὰ

τῶν πολλῶν ἐπαναλήψεων τῶν ἰδίων θεμάτων εἰς τὰ ὅποια πλειστάκις ἐπανέρχονται, διακατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ φόβου ὅτι δὲν κατέστησαν σαφεῖς καὶ ἀντιληπτοὶ ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ. Αἱ ἐπαναλήψεις ἔχουν κατὰ κανόνα στερεότυπον χαρακτῆρα, χωρὶς νὰ προστίθεται ἐπὶ πλέον διασαφηνίσεις ἢ νὰ ἀναλύονται τὰ ἐκτιθέμενα στοιχεῖα διεξοδικώτερον. Αἱ μετὰ διακρίσεως ὑποδείξεις τοῦ πνευματικοῦ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολλῶν ἐπαναλήψεων ἐπαυξάνουν τὸ ἄγχος τοῦ πάσχοντος καὶ ἐλάχιστα συμβάλλουν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐκτενοῦς καταθέσεως τῶν ἰδίων πάντοτε θεμάτων.

Ἰδιαίτερον ἐμπειρίαν, λεπτότητα καὶ διάκρισιν ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἰδίως ἐπιβάλλει ἡ προσέγγισις εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον ἀτόμων, τὰ ὅποια ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ψυχονευρωτικῆς ἀντιδράσεως, κατέφυγον εἰς τὸν δαιδαλώδη ἄνθρωπον τῆς χρήσεως ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν, αἱ ὅποια ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν, τῆς διαρκείας τῆς λήψεώς των καὶ τοῦ ἐνδεχομένου συνδουασμοῦ αὐτῶν ἐπιφέρουν σοβαρὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν καὶ τροποποιοῦν ἀτύπως τὰς ψυχικὰς τῶν ἀντιδράσεις³².

αὐτοῦ εἶναι ἰδιαίτερος δυσχερῆς ἢ μᾶλλον ὑπὸ τὰς σήμερον ἐπικρατοῦσας κοινωνικὰς συνθήκας εἶναι ἀνθρωπίνως ἀνέφικτος, καθισταμένη ἐφικτὴ μόνον διὰ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἡ καταφυγὴ τῶν νέων εἰς τὰς ἐξαρτησιογόνους οὐσίας ἀποτελεῖ ἰδιαίτερας βαρῦτητος κοινωνιοπαθητικὴν ἐκδήλωσιν, διαβιβρώσκουσαν οὐχὶ μόνον τὴν ψυχοσωματικὴν ἀκεραιότητα τοῦ καταφεύγοντος ἀτόμου, ἀλλὰ διὰ τῶν πολυμόρφων κοινωνικῶν προεκτάσεων, ἐπιφέρουσιν βαρῦτα ἠθικὰ καὶ νομικὰ πλήγματα εἰς τὴν κοινωνίαν, τὰ ὅποια ἐν κατακλείδι, βαθμηδὸν ἐπεκτείνονται, ἀκρωτηριάξουν σταθερῶς τὸ σῶμα αὐτῆς. Βλέπε σχετικῶς καὶ Μπαλογιάννης Σ., “Συνέντευξις”, Ἰορθόδοξος *Μαρτυρία*. Λευκωσία 1990, τεῦχος 31, σελ. 47-49.

31. Τὰ ἀρνητικὰ συναισθήματα δύνανται νὰ ὑφεθοῦν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κατασταλοῦν πλήρως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ τοῦ ἀτόμου προσλαμβάνει νέον νόημα καὶ νέας ἀξίας. Ἡ φιλοσοφία τῆς στηρίζεται πλέον εἰς τὴν βίωσιν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀνατεινόντος τὴν ψυχὴν θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὅλη λειτουργικότης τοῦ ἀτόμου ἐστιάζεται εἰς τὴν διακονίαν αὐτῆς τῆς ἀγάπης. Ἡ βίωσις τῆς τελείας ἀγάπης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ καρπὸν τῆς κατὰ Χριστὸν ἀναδομήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, καθίσταται πλέον τὸ οὐσιῶδες κίνητρον τῆς ὑπάρξεως, ἡ ὅποια εὐρίσκει τὴν ὄντολογικὴν τῆς πληρότητα καὶ τὰς ἀληθεῖς κοινωνικὰς διαστάσεις τῆς εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ἐπικοινωνίαν τῆς μετὰ τοῦ Κυρίου. Βλέπε Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου, *Ἠθικ.* 1.8, 51-64.

32. Ἡ ἐξάρτησις, ἡ ὅποια ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῶν ἀτόμων, τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησαν κατ’ ἐπανάληψιν τοὺς ἐξαρτησιογόνους παράγοντας καὶ ἰδίως τὰ ὀπιούχα, δὲν ἀποτελεῖ μόνον ψυχικὸν φαινόμενον. Αὕτη ἔχει συγκεκριμένον νευροχημικὸν καὶ μορφολογικὸν ὑπόβαθρον, ὀφειλομένη κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν διαταραχὴν καὶ εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον ἀλλοίωσιν τῶν βραχέων νευρωνικῶν δικτύων τοῦ μεταίχθιακοῦ ἢ κρικοειδοῦς συστήματος, τοῦ διεγκεφάλου, ἢ λειτουργικῆς σημασίας τοῦ ὁποίου εἶναι καθοριστικὴ διὰ τὴν δόμησιν τοῦ συναισθήματος καὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου. Παράλληλοι ἀλλοιώσεις πραγματοποιοῦνται, εἰς βαρύτερας περιπτώσεις, καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς φαιῆς οὐσίας τοῦ μέσου ἐγκεφάλου καὶ τοῦ κατεχολαμινεργικοῦ συστήματος τοῦ ὑπομέλανος τόπου καὶ τῆς μελαίνης οὐσίας, με ἀποτελεσμα νὰ διαταράσσεται τὸ νευροδιαβαστικὸν ἰσοζύγιον τοῦ ἐγκεφάλου, με βαρῦτάτας ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς λειτουργικῆς ἁρμονίας αὐτοῦ. Ἔχοντες διατεταραγμένον τὸ νευροχημικὸν καὶ τὸ μορφολογικὸν ὑπόβαθρον τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, οἱ ἐξαρτημένοι πάσχοντες ὑφίστανται σταδιακὴν ἀπόσυρσιν ἐκ τῆς κοινωνικῆς λειτουργικότητος, ἀναλίσκοντες τὴν δραστηριότητα των εἰς τὴν ἀναζήτησιν ἐξαρτησιογόνου οὐσίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀφ’ ἐνὸς μὲν θὰ ἀπέτρεπον τὴν ἐμφάνισιν τῶν στερεοτυπικῶν φαινομένων, τὰ ὅποια οὐχὶ σπανίως προσλαμβάνουν τραγικὰς διαστάσεις, ἀφ’ ἐτέρου δὲ θὰ ἐπετύγγανον τὸ ἀναμενόμενον καὶ ἐπιζητούμενον

Ἡ παρερμηνευτική διάθεση

Ἡ παρερμηνευτική διάθεση ἀποτελεῖ συχνὸν ψυχιατρικὸν φαινόμενον κατὰ τὰς σχιζοφρενικὰς³³ καὶ σχιζοφρενικομόρφους ψυχώσεις, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς παρανοειδεῖς καταστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἄτομον τείνει νὰ δώσῃ ἰδίαν ἐρμηνείαν εἰς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων, τὰς κοινωνικὰς καταστάσεις ἀκόμη καὶ εἰς τυχαῖα καὶ συμπωματικά γεγονότα, τὰ ὁποῖα προσπαθῇ νὰ ἐρμηνεύσῃ μὲ κύριον σημεῖον ἀναφορᾶς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐγώ³⁴.

Εἰς προκεχωρημένας καταστάσεις ἡ παρερμηνευτική διάθεση ἐξελίσσεται ἐπιδεινυμένη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πλήρους καὶ καλῶς ὀργανωμένου παραληρηματός, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ἄτομον καθίσταται ἀντικείμενον ἀπειλῆς, διώξεως, ἐξουθενώσεως διὰ τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις, τὰς πολιτικὰς του ἀντιλήψεις, τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ, τὴν ἐφευρετικότητά του, τὴν ἐπιστημονικὴν συγκρότησιν ἢ ἀκόμη καὶ τὴν ἰδιαίτε-

αἴσθημα τῆς εὐφορίας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκαλύπτετο ἡ δυσθυμικὴ ἢ καταθλιπτικὴ διάθεση αὐτῶν καὶ τὰ βαθεῖα αἰσθηματὰ ἀνασφαλείας. Βλέπε σχετικῶς: Μπαλογιάννης Σ., Ψαρούλης Δ., Κώστα Β., Ἀρζόγλου Α.: “Μορφολογικὴ μελέτη” τοῦ ἵπποκάμπου εἰς ἄτομα ἠθισθέντα εἰς τὰ ὀπιούχα, *Πρακτ. Ἑλλ. Συνεδρ. Τοξικομανιογόνων οὐσιῶν*. Θεσσαλονίκη 1993, σελ. 282-244.

33. Ἡ συχνότης τῆς ομάδος τῶν ἐν λόγῳ ψυχώσεων εἶναι ὑψηλὴ εἰς τὸν γενικὸν πληθυσμὸν, ἀναφερομένη εἰς 50-250 πάσχοντες κατ’ ἔτος ἀνὰ 100.000 κατοίκους εἰς τὴν δυτικὴν κοινωνίαν. Ἐν τούτοις ὑπολογίζεται ὅτι 1% τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη τὴν ἐμπειρίαν σχιζοφρενικομόρφου ἀντιδράσεως εἰς τινὰ περίοδον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

34. Τὰ κύρια φαινόμενα τῆς σχιζοφρενικῆς ἀποκλίσεως εἶναι αἱ διαταραχαὶ τῆς σκέψεως, αἱ αὐτιστικαὶ τάσεις, ἡ ἀμφιθυμικὴ διάθεση, αἱ διαταραχαὶ τῆς σχέσεως πρὸς ἑαυτὸν καὶ αἱ διαταραχαὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὸ περιβάλλον, διὰ τὸ ὁποῖον διατηρεῖ πάντοτε ὁ πάσχων ἰσχυρὰν παρερμηνευτικὴν διάθεσιν. Χαρακτηριστικὰ βασικῆς σημασίας φαινόμενα εἶναι (α) τὸ συμβολικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται εἰς τὴν σκέψιν τοῦ πάσχοντος καὶ ἐκφράζεται ἐν ἐκτάσει εἰς τὰ πονήματα τῆς τέχνης καὶ ἰδίως τῆς εἰκαστικῆς τοιαύτης, εἰς τὴν ποίησιν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὴν μουσικὴν, (β) ἡ κοινωνικὴ ἀπόσυρσις, ἐκδηλουμένη ὑπὸ ἄλλοτε ἄλλην ἔκτασιν καὶ βαρύτητα καὶ (γ) ἡ διαταραχὴ τῶν ὀρίων τοῦ ἐγώ, ἡ ὁποία συνεπάγεται τὴν ἐμφάνισιν φαινομένων ἀποπροσωποποιήσεως, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ μυθῶδες διαπλέκονται, τὸ δὲ ἄτομον αἰωρεῖται ὑπὲρ τῶν διαστάσεων τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου. Βλέπε σχετικῶς Erickson E, *The problem of ego identity*. I. Am. Psych. Ass. 1965,6: 56-121.

ραν ἀποστολήν, τὴν ὁποῖαν πιστεύει ὅτι ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὸν κόσμον.

Αἱ ἰδέαι διώξεως συμφύονται μετὰ ἰδεῶν μεγαλείου ἐκφράζονται πολλάκις κατὰ τὴν θεϊαν ἐξομολόγησιν κατὰ τρόπον τεκμηριωμένον καὶ πιστευτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι τόσον καλλίτερον στοιχειοθετημένος ὅσον εὐφυέστερος εἶναι ὁ πάσχων. Πολλάκις τὰ παραληρήματα νέων εὐφυῶν ψυχωσικῶν ὁμοιάζουν πρὸς τὰ πονήματα τῆς ἐπιστημονικῆς φαντασίας, ὁ ἐπιδαψιλευμένος λόγος δὲ αὐτῶν, συνοδευόμενος ἀπὸ ἐπιστημονικοὺς ὄρους καὶ μαθηματικὰς ἐννοίας, τείνει νὰ πείσῃ τὸν ἀκροατὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν δισχυρισμῶν αὐτοῦ³⁵.

Τὸ συναίσθημα τῶν πασχόντων ἐκ ψυχώσεως ἔχει ἰκανὴν ἰδιαιτερότητα, χαρακτηριζόμενον ὑπὸ ἀμφιθυμικῶν τάσεων ἢ ὑπὸ ἰκανῆς ἀμβλύσεως αὐτοῦ, ἰδίως εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ χρονίων ψυχωσικῶν συνδρομῶν. Παράλληλον πορείαν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ βούλησις τῶν πασχόντων, ἡ ὁποία κατὰ κανόνα ἀμβλύνεται εἰς τὰς χρονίας καταστάσεις, καθισταμένου τοῦ ἀσθενοῦς ὑποβολιμαίου, ἀναποφασίστου καὶ ἀδρανοῦς³⁶.

Κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θεϊας ἐξομολογήσεως πολλὰ ἐκ τῶν καλῶς ὀργανωμένων παραληρημάτων ἐπαναλαμβάνονται πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἐξομολογουμένου, ὁ ὁποῖος ἐπιζητεῖ τὴν ἐπικρότησιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δισχυρισμῶν του. Τὴν ἐδραίωσιν τῶν παραληρημάτων ἐνίστε ἐπιζητοῦν οἱ πάσχοντες διὰ προβολῆς πολλῶν γεγονότων ἢ συμπτωματικῶν καταστάσεων, τὰς ὁποίας παρερμηνεύοντες, ἐπιμελῶς συνδέουν μετὰ τοῦ κυρίου ἄξονος τοῦ παραληρηματός των³⁷.

35. Ὁ λόγος τοῦ εὐφυοῦς ἐκ σχιζοφρενείας πάσχοντος εἶναι ἐπιδαψιλευμένος πλήρης νεολεξιῶν καὶ νεολογισμῶν, χαρακτηριζόμενος ὑπὸ δογματικότητος, ἀπολυτότητος, ἐμφατικότητος καὶ γλωσσικῆς ἰδιαιτερότητος τόσον κατὰ τὴν προφορικὴν ἔκφρασιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν γραπτὴν διατύπωσιν αὐτοῦ.

36. Ἡ βούλησις τῶν πασχόντων κατὰ κανόνα κινεῖται μεταξὺ δύο πόλων καθοριζόμενων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς ἀποφυγῆς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιζητοῦν καὶ συγχρόνως νὰ ἀρνοῦνται καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὸ ἴδιον θέμα, καθηλούμενοι τελικῶς εἰς βουλευτικὴν ἀδράνειαν ἢ λαμβάνοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος δύο ἀντιφατικὰς ἀποφάσεις κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον.

37. Τὰ πλεῖστα τῶν παραληρημάτων ἔχουν διωκτικὸν χαρακτῆρα καὶ πληροῦνται ἰδεῶν ἀδίκου ἀντιμετωπίσεως, ἀπειλῆς καὶ

Αἱ χαρακτηριστικότητες καὶ ἡ κοινωνιοπαθητικὴ προσωπικότης

Ἐκ τῶν σοβαροτέρων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα συναντᾷ ὁ πνευματικὸς τόσο κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως ὅσον καὶ κατὰ τὸ εὐρύτερον ποιμαντικόν του ἔργον εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα φέρουν διατεταραγμένην προσωπικότητα³⁸, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς χαρακτηριστικότητος ἢ τῆς κοινωνιοπαθητικῆς προσωπικότητος.

Ἡ ἐν λόγῳ προσωπικότης χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἀτελοῦς ἢ ἀνεπαρκοῦς ἐντάξεως τοῦ ἀτόμου ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ χώρου ὑπὸ συνθήκας ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ἀρμονικῆς συνεργασίας. Τὸ ἄτομον κατὰ κανόνα λαμβάνει ἀρνητικὴν θέσιν ἔναντι τῆς κοινωνίας, ἀσκεῖ δριμύτην κριτικὴν, ἀναπτύσσει τάσεις ἐπιθετικότητος, καταστρατηγεῖ τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ καθίσταται πρόξενος πολλῶν δεινῶν διὰ τὴν οἰκογένει-

ἐξουθενώσεως τοῦ πάσχοντος ὑπὸ συγκεκριμένων ἀτόμων τοῦ περιβάλλοντος ἢ ὑπὸ ὁλοκληροῦ τῆς κοινωνίας. Ἐτερα παραληρήματα ἔχουν μεγαλοϊδεατικὸν χαρακτήρα. Συμφώνως πρὸς αὐτὰ τὸ ἄτομον ἔχει τὴν αἴσθησιν ὅτι ὑπερέχει οὐσιωδῶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὴν εὐφυΐαν, τὴν σωματικὴν ἰσχύν, τὴν δημιουργικότητα καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχῃ ὑψηλὰ καὶ ἐνίοτε μοναδικῆς ἀξίας ἐπιτεύγματα. Ἐν τούτοις, ἡ κοινωνία δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ὑπεροχὴν του καὶ ἀδικεῖται μὴ δυνάμενον νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰ τάλαντά του. Ἐνίοτε ἐπὶ ἀτόμων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀναπτύσσονται παραληρήματα ζηλοτυπίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκρύπτονται ἰδέαι ἀνεπαρκείας καὶ ἀναξιοσύνης τοῦ ἐγώ. Ὑπὸ τὸ κράτος ἐντόνων παραληρητικῶν ἰδεῶν οἱ ἀσθενεῖς ἐνδέχεται νὰ προβοῦν εἰς ἐνεργείας αὐτοχειρίας ἢ ἀνθρωποκτονίας, ἰδίως δὲ ὅταν διακατέχονται ὑπὸ ἀκουστικῶν ψευδαισθησιῶν, αἱ ὁποῖαι παροτρύνουν αὐτοὺς εἰς ἀναλόγους ἐνεργείας. Ἡ αὐτοκτονία ἢ ἡ ἀνθρωποκτονία ἀποτελοῦν τὸν τραγικὸν ἐπίλογον τοῦ πάσχοντος, ὁ ὁποῖος εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ διὰ τῆς ἐγκαίρου καὶ καταλλήλου θεραπευτικῆς ἀντιμετώπισεως αὐτοῦ.

38. Ὑφίστανται πολυάριθμοι τύποι διατεταραγμένων προσωπικότητων, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τοῦ Leonard, ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς ἀρχικὰς ἀπόψεις τοῦ Schneider, διακρίνονται ἀναλόγως πρὸς τὸ αἰτιοπαθογενετικὸν βῆθρον αὐτῶν καὶ τὰς ἐπὶ μέρους κλινικὰς ἐκδηλώσεις των εἰς (α) τὰς ἐπιληπτοειδεῖς, (β) τὰς καταναγκαστικὰς, (γ) τὰς ὑστερικές, (δ) τὰς παρανοειδεῖς, (ε) τὰς ἀντιδραστικὰς, (ς) τὰς κυκλοθυμικὰς, (ζ) τὰς ὑπομελαγχολικὰς, (η) τὰς ὑπομανικὰς, (θ) τὰς ἀγχώδεις καὶ (ι) τοὺς μικτοὺς τύπους προσωπικότητων. Βλέπε σχετικῶς σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κάτωθι πόνημα: Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ ψυχολογικὴ διάστασις τῆς διαταραχῆς τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου”, *Γρηγόριος Παλαμᾶς* 1966; 761: 41-65.

αν τὸ περιβάλλον του, τὸν ἐργασιακὸν χώρον αὐτοῦ καὶ εὐρύτερον τὴν κοινωνίαν.

Τὰ αἴτια τῆς κοινωνιοπαθητικῆς ἀποκλίσεως τῆς προσωπικότητος δὲν εἶναι πάντοτε σαφῆ. Συνήθως τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον τῶν πασχόντων, κατὰ τὴν παιδικὴν τῶν ἡλικίαν εἶναι ἰδιαιτέρως δυσαρμονικόν³⁹, ὑφισταμένων πολλῶν ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν γονέων, συνεπεία τῶν ὁποίων ἀναπτύσσεται διττὴ σχάσις καὶ ἀμφοτερόπλευρος ψυχολογικὴ ἔλξις τῶν τέκνων ὑπὸ τῶν γονέων, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἄλλοτε μὲν εἶναι ἡ ἀνάπτυξις μεταιχμιακῆς προσωπικότητος ἄλλοτε δὲ ἡ κοινωνιοπαθητικὴ ἀπόκλισις τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν⁴⁰.

Τὰ κοινωνιοπαθητικὰ ἄτομα διεισδύοντα ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας, διαταράσσουν βαθύτατα τὴν ἐπικρατοῦσαν γαλήνην καὶ ἀρμονίαν καὶ καθίστανται πρόξενοι διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν πολυαριθμῶν δυσεπιλύτων προβλημάτων, χωρὶς νὰ ὑφί-

39. Βλέπε σχετικῶς Martin G., Waile S., *Parental bonding and vulnerability to adolescent suicide*. Acta Psychiatr. Scand 1994, 89: 246-254. καὶ Williams R., *Psychiatric morbidity in children and adolescents: a suitable cause of concern*, Br. J. Gen. Pract. 1993, 366: 3-4.

40. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑφίσταται ἀρμονικὴ καὶ ἀναινεύουσα ἀτμόσφαιρα ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς οἰκογενείας καὶ αὕτη νὰ ἀποτελῇ φυτώριον ἐπιμελοῦς καλλιέργειας τῶν ἀρετῶν, ἂν δὲν ὑφίσταται βαθεῖα ἀγάπη μεταξὺ τῶν γονέων καὶ ἀμφοτέρων πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν, λειτουργοῦσα αὕτη ὡς ὁ μεγαλύτερος, ὁ ἱερώτερος καὶ ὁ ἀρραγέστερος συντελεστής ἐνότητος τῆς οἰκογενείας. Ἡ βαθεῖα ἀγάπη, ἡ ἔχουσα ὑπαρξιακὰς προεκτάσεις, ἡ ἐκπηγάζουσα ἐκ τοῦ ἱερωτέρου χώρου τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, συνοδεύεται κατὰ κανόνα ὑπὸ βαθέος αἰσθήματος σεβασμοῦ καὶ ἀποδοχῆς τῆς προσωπικότητος τῶν ἄλλων προσώπων, ὑπερβαίνουσα ὅλας τὰς χαρακτηριστικὰς διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ἐνδεχομένως καὶ εὐλόγως ὑφίστανται μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, καθ' ὅσον ἕκαστον ἀναπτύσσει ἢ ἀνέπτυξεν ἐλευθέρως τὴν ἰδίαν προσωπικότητα. Αἱ διαφοραὶ αὗται, ἐπὶ ὑπάρξεως βαθείας ἀγάπης, συμπληρῶνουν ἐπιτυχῶς τὸ ψυχολογικὸν περίγραμμα τῆς οἰκογενείας καὶ ἐνορχηστρώνουν τὴν ἀρμονικὴν μελωδίαν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Ἐπιπροσθέτως ἢ κατὰ Χριστὸν παιδεῖα ἐντὸς τῆς οἰκογενείας θὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸ ἄτομον νὰ ἀποκτήσῃ ἐνσυνείδητον θεωρίαν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀποκοπῇ, κατ' ἐπέκτασιν, ἐξ ὅλων τῶν παθολογικῶν ἐξαρτήσεων καὶ ἐκ τῶν τραυματικῶν καταστάσεων τοῦ παρελθόντος, ἀνευρίσκον τὸ ὁμοιοστατικὸν του ἰσοζύγιον εἰς τὴν προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν του μετὰ τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὴν μυστηριακὴν μέθεξιν αὐτοῦ εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας.

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

σταται ἀληθῆς αἰτιολογικὸν ὑπόβαθρον, ἐνσπείροντα τὴν ἀμφιβολίαν καὶ ἐπιφέροντα τὴν διάσπασιν, ἐπηρεάζοντα καὶ συμπαρασύροντα διὰ περιτέχνων λεκτικῶν σχημάτων ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐτέρων ἀτόμων⁴¹.

Κατὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐξομολογήσεως τὰ χαρακτηρισιοπαθητικὰ ἢ κοινωνιοπαθητικὰ ἄτομα, ἀπέχουν οὐσιωδῶς τῆς καταθέσεως τῆς ἀληθείας, προβαίνουν εἰς συνεχεῖς ἀντιφάσεις, ἀποδίδουν δὲ κατὰ κανόνα εἰς ἐτέρους ὄλην τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν δυσαρμονίαν εἰς τὸν οἰκογενειακὸν ἢ ἐργασιακὸν τῶν χώρων. Οὐδέποτε τὰ χαρακτηρισιοπαθητικὰ ἄτομα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδεχθῶν τὴν προσωπικὴν εὐθύνην αὐτῶν διὰ οἰανδήποτε ἀνακολουθίαν ἢ ἄτυπον συμπεριφορᾶν, γεγονόςς τὸ ὁποῖον παρέχει ἱκανὴν δυσχέριαν εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετὰ τοῦ πνευματικοῦ, ὃ ὁποῖος κατανοῶν τὴν ψυχοπαθολογίαν αὐτῶν δέον ὅπως ἐπιδείξῃ μεγίστην ὑπομονήν, διάκρισιν καὶ οἰκονομίαν.

Τὸ γῆρας

Τὸ γῆρας ἀποτελεῖ τὴν πλέον εὐαίσθητον καμπὴν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς⁴². Ἡ εὐαίσθησις συνίσταται οὐχὶ μόνον εἰς τὴν σωματικὴν κάμψιν καὶ τὴν ἀσθένειαν, αἱ ὁποῖαι οὐχὶ σπανίως ἐπιπροστίθενται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἱκανὰς ψυχολογικὰς μεταβολὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπισυμβαίνουν προϊόντος τοῦ χρόνου.

Οἱ γέροντες ἄγονται εἰς τὴν σύγχρονον δυτικὴν κοινωνίαν εἰς κοινωνικὴν ἀπομόνωσιν, τὸ αἶσθημα τῆς ὁποίας βιοῦν σταδιακῶς, τόσον ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεώς των ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἢ εὐρύτερον ἐκ

τοῦ ἐργασιακοῦ τῶν χώρου, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν τέκνων των, τὰ ὁποῖα ἐστιάζονται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν οἰκογένειαν καὶ εἰς τὰς ἰδίας ἐπαγγελματικὰς καὶ κοινωνικὰς εὐθύναις⁴³. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀπομονώσεως ἐνισχύεται ἐκ τοῦ θανάτου προσφιλῶν προσώπων των, ὃ ὁποῖος πέραν τῆς καταθλίψεως τὴν ὁποῖαν ἐπισωρεύει, ἐνισχύει τὴν διηνεκῶς ἀξιονομήνην ἀνασφάλειαν.

Ἡ ἔλλειψις προσδοκιῶν, ἢ ἀναμόχλευσις τῶν δεδομένων τοῦ προγενεστέρου βίου, ἢ ἀντιμετώπισις οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἢ διαπίστωσις σφαλμάτων καὶ πλημμελημάτων ὀδηγεῖ τοὺς γέροντας κατὰ κανόνα εἰς τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς ἀξίας τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ εἰς ὄψιμον ὑπαρξιακὴν κρίσιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐὰν δὲν ὑφίστανται ἰσχυρὰ πνευματικὰ ἐρείσματα, καλλιεργοῦνται ἀρνητικὰ συναισθήματα καὶ εἰσέρχεται ὁ γέρον εἰς τὸν δαιδαλώδη καὶ ζοφώδη χώρον τῆς ἄνευ ἐλπίδος ζωῆς.

Οὐσιώδους βαρύτητος, ἀπὸ ποιμαντικῆς ἀπόψεως, πρόβλημα ἀποτελεῖ ἡ σταδιακὴ ἔκπτωσις τῶν νοητικῶν λειτουργιῶν κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν, ἢ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ κυμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἡπίας νοητικῆς κάμψεως ἕως τοῦ τραγικοῦ ἐπιπέδου τῆς πλήρους ἀνοίας, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς νόσου τοῦ Alzheimer.

Ἡ συμβολὴ τοῦ πνευματικοῦ εἰς τὴν ἀνάταξιν τῆς ποιητικῆς στάθμης τῆς ζωῆς τοῦ γέροντος εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικὴ. Ἡ κατανόησις τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων τῆς γεροντικῆς ἡλικίας καὶ ἰδίως ἡ ἀνταπόκρισις εἰς τὰς πνευματικὰς προσδοκίας τοῦ γέροντος θὰ ἐνισχύσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ καὶ θὰ δώσῃ νέας διαστάσεις εἰς τὸ γῆρας, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς

41. Χαρακτηριστικὴ καὶ ἰδιαιτέρως εὐγλωττος εἶναι ἡ ἀνάλυσις τοῦ περιγράμματος τῆς προσωπικότητος τῶν κοινωνιοπαθητικῶν ἀτόμων εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἰούδα: «Οἷτοι εἰσὶ οἱ ἐν ταῖς ἀγάταις ἡμῶν στυλάδες συννευοχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν εὐθύναις, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται» (Ἰούδα 12-14).

42. Ἡ αἶσθησις τοῦ γήρατος συνοδεύετο πάντοτε ἀπὸ καταθλιπτικὴν διάθεσιν ἢ θεώρησιν, δεδομένου ὅτι ἀπετέλει τοῦτο τὸ ἀμετάκλητον στάδιον τῆς πορείας τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον θὰ ὀδηγοῦσε εἰς τὸν τελικὸν δρόμον, χωρὶς ἐπιστροφὴν, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐλπίς τῆς αἰωνιότητος δὲν ἐξέλιπεν ποτὲ ἀπὸ τὰς προσδοκίας τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

43. Ἡ κοινωνικὴ ἀπομόνωσις καὶ ἡ συνοδὸς καταθλιπτικὴ ἀντίδρασις εἶναι ἐμφανεστέρα εἰς τὴν δυτικὴν κοινωνίαν ἐν σχέσει πρὸς παραδοσιακὰς κοινωνίας, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἰατρικὴ φροντίς, ἢ κοινωνικὴ μέριμνα, ἢ νομικὴ κατοχύρωσις καὶ ἡ οἰκονομικὴ συμπαράστασις πρὸς τοὺς γέροντας ἔχουν λάβει πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὸν κοινωνικὸν προγραμματισμὸν τῶν εἰς ὑψηλὴν πολιτιστικὴν βαθμίδα εὐρισκομένων χωρῶν. Ἐκ παραλλήλου, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γέροντος δίδει νέαν διάστασιν εἰς τὸν τρόπον τῆς ἰατρικῆς καὶ κοινωνικῆς προσεγγίσεως αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι κέκτηται οὗτος τῆς ἰδιαιτέρας ἀξιοπρεπείας, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ἡ παιδεία του, ἢ οἰκογενειακὴ του κατάστασις, προγενεστέρα προσφορὰ του εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ σεβάσιμον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

πνευματικῆς καλλιέργειας καὶ τῆς μυστηριακῆς ζωῆς θὰ καταστῆ ἡ πληρεστέρα περίοδος τῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον μακρὰν τῶν μεριμνῶν, τῶν περισπασμῶν καὶ τῶν ἠϋξημένων εὐθυνῶν τῆς ἡλικίας τῆς ὠριμότητος θὰ δύναται νὰ βιώσῃ τὴν ὠριαιότητα τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βαθεῖαν χαρὰν τοῦ φωτός τῆς ἀδιαλείπτου καρδιακῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Κυρίου⁴⁴.

Βιβλιογραφία

Erickson E, *The problem of ego identity*, I. Am. Psych. Ass. 1965,6: 56-121. Kierkegaard S., *Dagboeger*, Thaning & Appels Forlag. Koebenhavn 1961. Kierkegaard S., *Philosophical Fragments* 1844. trans. D. Swenson, 2nd ed. Rev., H. Hong. Princeton 1962. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Περὶ διαφορῶν ἀποριῶν Θ΄*, PG 91,1084BC, Θεσσαλονίκη 1993, σελ. 152-158. Martin G., Waile S., *Parental bonding and vulnerability to adolescent suicide*. Acta Psychiatr. Scand 1994, 89: 246-254. Marttunen M.J., Aro H.M., Lonquist J.K., Precipitant stresses in adolescent suicide. I. Am. Acad. Child. Adolesc. Psychiatry 1993,32: 1178-1183. McClure G.M., *Suicide in children and adolescents in England and Wales*. Br. J. Psychiat. 1994, 165: 510-514. Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ ὑπαρξιακὴ ἀγωνία”. *Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς*, 1987,70: 30-38. Μπαλογιάννης Σ., *Ψυχολογία*, Ἐκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1984, σελ. 341. Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ διὰ Χριστὸν σαλότης, μαρτυρία καὶ μαρτύριον. *Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς* 1992, 75: 959-965. Μπαλογιάννης Σ., Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ψυχολογίαν. Ἐκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1980. Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ ὀριοθέτησις τοῦ ἔργου τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ψυχιάτρου ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος”, *Κοινωνία* 1988, 21: 114-117. Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ αὐτοκτονία καὶ ὁ θάνατος κατὰ τοὺς στωικοὺς φιλοσόφους”, *Προσ-*

φορὰ Παντελεήμονι Β΄, τῷ Παναγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ. Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 381-391. Μπαλογιάννης Σ., *Κλινικὴ Νευροπαθολογία*, Τόμος Α΄, Θεσσαλονίκη 1984. Μπαλογιάννης Σ., Ψαρούλης Δ., Κώστα Β., Ἀρζόγλου Λ., “Μορφολογικὴ μελέτη τοῦ ἰππόκαμπου εἰς ἄτομα ἠθισθέντα εἰς τὰ ὀπιούχα”, *Πρακτ. Ἑλλ. Συνεδρ. Τοξικομανιογόνων οὐσιῶν*, Θεσσαλονίκη 1993, σελ. 282-244. Μπαλογιάννης Σ., *Ψυχιατρικὴ καὶ Ποιμαντικὴ Ψυχιατρικὴ*. Ἐκδ. Πουρναρᾶ. Θεσσαλονίκη 1986, Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ψυχικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἠθισμένων εἰς τὰ ὀπιούχα ἀτόμων”, *Πρακτ. Ἑλλ. Συνεδρ. Τοξικομανιογόνων οὐσιῶν*. Μπαλογιάννης Σ., *Διάβασις διὰ τῆς Ψυχολογίας*, Ἐκδ. Πουρναρᾶ. Θεσσαλονίκη 1982. Μπαλογιάννης Σ., “*Συνέντευξις*”, “*Ὁρθόδοξος Μαρτυρία*, Λευκωσία 1990, τεῦχος 31, σελ. 47-49. Μπαλογιάννης Σ., *Διάβασις διὰ τῆς Ψυχολογίας*, ἔκδ. Π. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 1982. Μπαλογιάννης Σ., “Ἡ ψυχολογικὴ διάστασις τῆς διαταραχῆς τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου”, *Γρηγόριος Παλαμᾶς* 1966; 761: 41-65. Μπαλογιάννης Σ., *Νευρολογία*, Τόμος Α΄, Θεσσαλονίκη, Ἐκδ. Πουρναρᾶ 2004. Pelcovitz D., Kaplan S., Goldenberg B., Mandel F., Lehare J., Guapera I., *Post-traumatic stress disorder in physically abused adolescents*. I. Am. Acad. Child Adolesc. Psychiatry 1994, 33: 305-312. Pynoos M.I., Frenderick C., Nader K., Arroyo W., Steinberg A., Eth S, Numez F., Fairbanks L., *Life threat and posttraumatic stress in school age children*. Arch. Gen. Psychiatry 1987, 44: 1057-1063. Σαχάρωφ Σωφρονίου, *Ὁψόμεθα τὸν Θεὸν καθὼς ἐστὶ*, Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου, Ἔσσεξ 1993, σελ. 81. Spranger E., *Τὸ ἰδεῶδες τῆς μορφώσεως τοῦ παρόντος*, Μετ. Βασ. Ἐξάρχου, Ἀθῆναι 1930, σελ. 18. Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου, *Κεφ. 3,3*. Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου, *Κατηχ. 1,72*. Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου, *Ἠθικ. 1*, 8,51-64. Williams R., *Psychiatric morbidity in children and adolescents: a suitable cause of concern*, Br. J. Gen. Pract. 1993,366: 3-4.

44. Βλέπε εἰς τὴν Χριστολογία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἐκδ. Ἁγ. Νικόδημος, Ἀθῆναι σελ. 45. «Ὁ πιστὸς εὐρίσκεται ἐν ἀπλέτῳ φωτί, περιπατεῖ ὡς ἐν ἡλιοφωτιστῷ ἡμέρᾳ καὶ γινώσκει τὸ κάλλος τῆς εἰκόνης τῆς λατρείας τῆς πλημμυρούσης τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

10/2009

Θέμα:

«Αναγκαιότης

ἐγκρίσεως

Ἐσωτερικοῦ

Κανονισμοῦ

Λειτουργίας

Ἱερῶς Μονῆς

ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου

Μητροπολίτου

καὶ τῆς Διαρκοῦς

Ἱερῶς Συνόδου»

Τοῦ
Θεοδώρου Παπαγεωργίου,
 Δικηγόρου,
 Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου
 παρὰ τῇ Ἱερῶς Συνόδῳ

Ἐρωτᾶται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς Ἱερῶς Συνόδου ἐὰν εἶναι ἐφικτὴ ἢ δημοσίευσίς Κανονισμοῦ Λειτουργίας Ἱερῶς τινος Μονῆς ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερῶς Συνόδου.

Κατὰ τὸν εἰσέτι ἰσχύοντα (βλ. ἄρθρον 67 ν. 590/1977) Κανονισμὸν 39/1972 «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἡσυχαστηρίων» (ΦΕΚ Α' 103) προβλέπεται ὅτι:

«β) Ἀπασαί αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξοι Ἱ. Μοναί, ἀνδρῶναι, ἢ γυναικεῖαι, ἀποτελοῦσι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ λειτουργοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδίου ἐκάστη Κανονισμοῦ, συντασσομένου κατὰ τὰς βασικὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Ἐσωτερικοῦ Μοναστικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἐγκριθησομένου ὑπὸ τῆς Ἱερῶς Συνόδου.» (ἄρθρον 2 παρ. β)

«Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἱ. Μονῆς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς.» (ἄρθρον 7 ἐδάφ. 2).

«δ) Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται διὰ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ἐκάστης Ἱ. Μονῆς, συντασσομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱ. Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐσωτερικοῦ Μοναστικοῦ Κανονισμοῦ.» (ἄρθρον 12 περ. δ).

Ἐξ ἑτέρου κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977, ΦΕΚ Α' 146) ὁρίζεται ὅτι:

«1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι θρησκευτικὸν καθίδρυμα διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιούντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, συμφώνως πρὸς τὰς μοναχικὰς ἐπαγγελίας καὶ τοὺς περὶ μοναχικοῦ βίου ἱεροὺς Κανόνας καὶ παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

3. Ἡ ἴδρυσις νέων καὶ ἡ διάλυσις ἢ συγχώνευσίς ὑφισταμένων Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συντελεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως καὶ ἔγκρισιν τῆς Δ.Ι.Σ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ναοὶ διαλελυμένων ἢ διαλυομένων Μονῶν παραμένουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερῶς Μητροπόλεως.

4. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Μονῆς καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, δι' ἔσωτερικοῦ κανονισμοῦ, δημοσιευομένου διὰ τοῦ Δελτίου Ἐκκλησίας.»

Μολονότι ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δὲν προκύπτει διαρρήδη ἢ ἀναγκαιότης ἐγκρίσεως τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας Ἱερῶς Μονῆς τινος ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, σειρὰ Ἱερῶν Κανόνων, ὧν τὴν ἐφαρμογὴν δὲν δύναται νὰ θέσῃ ἐκποδῶν καμμία διάταξις πολιτειακοῦ νόμου, διασφαλίζουν πάντως τὴν ὑπεραρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπὶ τῶν συστατικῶν γεγονότων τῶν μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων τῆς ἐπαρχίας του. Ἦδη ἐκ τῶν διατάξεων τῶν Νεαρῶν (Nov. 52.2, Nov. 123.18) ὠρίζετο ὅτι «ὁ τῶν τόπων Ἐπίσκοπος» ἀσκεῖ δικαίωματα ἐποπτείας, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς οὐσίας, εἰς τὴν ἐπιλογὴν ἢ καὶ ἀντικατάστασιν τῶν προσώπων, τὰ

ὅποια ἐκρίνοντο ὡς ἱκανά, ὥστε νὰ μονάσουν εἰς τὸ κοινόβιον τῆς ἐπαρχίας του¹.

Κατὰ δὲ τὸν Κανόνα Δ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ ἀληθῶς καὶ εἰλικρινῶς τὸν μονήρη μετιόντες βίον, τῆς προσηκούσης ἀξιούσθωσαν τιμῆς. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶ μοναχικῶ κεχρημένοι προσήματι, τὰς τε ἐκκλησίας, καὶ τὰ πολιτικά διαταράσσουσι πράγματα, περιμόντες ἀδιαφόρως ἐν ταῖς πόλεσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναστήρια ἑαυτοῖς συνιστᾶν ἐπιτηδεύοντες, ἔδοξε, μηδένα μὲν μηδαμοῦ οἰκοδομεῖν μηδὲ συνιστᾶν μοναστήριον, ἢ εὐκτήριον οἶκον, παρὰ γνώμην τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· τοὺς δὲ καθ' ἑκάστην πόλιν καὶ χώραν μονάζοντας, ὑποτετάχθαι τῶ ἐπισκόπῳ, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀσπάξεσθαι, καὶ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστεία, καὶ τῇ προσευχῇ, ἐν οἷς τόποις ἀπετάξαντο, προσκατεροῦντες· μήτε δὲ ἐκκλησιαστικοῖς, μήτε βιοτικοῖς παρενοχλεῖν πράγμασιν, ἢ ἐπικοινωνεῖν, καταλιμπάνοντας τὰ ἴδια μοναστήρια, εἰ μήποτε ἄρα ἐπιτραπεῖεν διὰ χρεῖαν ἀναγκαίαν ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· μηδένα δὲ προσδέχεσθαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις δοῦλον ἐπὶ τὸ μονάσαι, παρὰ γνώμην τοῦ ἰδίου δεσπότου· τὸν δὲ παραβαίνοντα τοῦτον ἡμῶν τὸν ὅρον, ὠρίσαμεν ἀκοινωνήτον εἶναι, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημηῖται. Τὸν μὲν τοι ἐπίσκοπον τῆς πόλεως χρῆ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν μοναστηρίων».

Ἐάν –ὑποτεθεῖ καὶ δύναται βασίμως νὰ ὑποτεθεῖ– ὅτι τὰ ἄχρι τοῦδε παραδεδομένα μοναστηριακὰ Τυπικά ὡς κανονιστικὰ κείμενα («des status disciplinaires» κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ de Meester² διακρινόμενα περαιτέρω εἰς κτητορικά ἢ εἰς μὴ προερχόμενα ἐκ τοῦ κτήτορος) εἶναι ἀναλόγου περιεχομένου καὶ προορισμοῦ κείμενα πρὸς τοὺς νῦν προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Ἐσωτερικούς Κανονισμούς πρέπει νὰ διακριβωθεῖ ὑπὸ τὸ ἰσχύον δίκαιον ἢ δυνατότητος νὰ ὑφίσταται καὶ ἐπὶ τῶν Κανονισμῶν ἢ ἀνεξαρτησία ἔναντι τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, ἢ ὅποια ἔχει ἱστορικῶς παρατηρηθεῖ κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν.

1. Ἰ.Μ. Κονιδάκη, *Νομικὴ θεώρηση τῶν μοναστηριακῶν τυπικῶν*, 2003, 37.

2. Placidus de Meester, *Les typiques de fondation (Τυπικά Κτητορικά)*, 1940, 494.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον δὲν προεβλέπετο διαδικασία ἐγκρίσεως τοῦ Τυπικοῦ τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Ἱερῶς Μονῆς μὲ συνέπειαν νὰ ὑφίσταται πολλὰ διατάξεις κτητορικῶν Τυπικῶν μὲ ρυθμίσεις ἀποκλινοῦσας ἔναντι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ δικαίου καὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας.

Κατ' ἀνάγκην λοιπόν, ἐφ' ὅσον:

1) ὡς πρὸς τὰς νομικὰς τῶν σχέσεις ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αἱ Ἱ. Μητροπόλεις καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ εἶναι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατ' ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977

2) κατὰ τὸ κείμενον πολιτειακὸν δίκαιον ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ἀποτελεῖ κανονιστικὴν διοικητικὴν πράξιν³ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς δημοσιευτέα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ διαλαμβάνει εἰς ἐνιαῖον κείμενον ρυθμίσεις περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου, τῆς διοικήσεως τῆς Μονῆς (ἄρθρα 39 παρ. 4 ν. 590/1977, 2 περ. β' Κανονισμοῦ 39/1972 «ἅπασαι αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος Ὁρθόδοξοι Ἱ. Μοναί... ἀποτελοῦσι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ λειτουργοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδίου ἐκάστη Κανονισμοῦ...»)

προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην (590/1977), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Κανονισμὸν 39/1972 παρίσταται προφανῆς ἢ σύνδεσις μεταξύ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν Ἱ. Μονῶν ὡς Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῆς ἀνάγκης ἐκδόσεως Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν, ἐξ οὗ συνάγεται ἢ μέριμνα τοῦ νομοθέτου μὲν ἐπὶ τῆς κατοχυρώσεως τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱ. Μονῶν (αἱ ὅποια διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει Κανονισμοῦ συντασσομένου ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὄργανου), ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ ἐπὶ τῆς περιχαρᾶκώσεως τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Μονῶν ἐντὸς τῶν Ἱ. Κανόνων, μοναχικῶν παραδόσεων καὶ νόμων τοῦ Κράτους.

3. Διὰ τὴν κανονιστικὴν ἀρμοδιότητα βλ. Σπ. Τρωιάνου, *Ἡ κανονιστικὴ ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ὀργανῶν τῆς Ἐκκλησίας. Μία ἀνασκόπηση*, Ἐφαρμογὲς Δημοσίου Δικαίου 1994, 81 ἐπόμε.. Ἡ ἐξουσία ἐκδόσεως κανονιστικῶν ἀποφάσεων (Κανονισμῶν, ὅπως κατονομάζονται εἰς τὸν ν. 590/1977) ἔγκειται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 παρ. 2 Συντ. δυνατότητα θέσεως ἐν ἰσχύι διὰ διοικητικῆς πράξεως γενικῶν καὶ ἀφηρημένων ρυθμίσεων μὲ ἐφαρμογὴν δι' ἀόριστον ἀριθμὸν περιπτώσεων ἢ/καὶ προσώπων (πρβλ. ΣτΕ 858/2008, ΔΕφΑΘ 1544/2008).

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

Τὸ ἰσχύον ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον ἀναθέτει εἰς τὸν ἐπιχώριον Μητροπολίτην πέραν τοῦ καθήκοντος τῆς κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας πνευματικῆς ἐποπτείας ἐπὶ συγκεκριμένων ζητημάτων (κανονικὴν μνημόνευσιν ὀνόματός του κ.λπ.) καὶ τὴν ἐν γένει μέριμναν διὰ τὴν κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας λειτουργίαν τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου νομιμότητος ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Συνεπῶς ἢ κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον ἀνοχὴ τοῦ πολιτειακοῦ νομοθέτου πρὸ τοῦ φαινομένου τῆς ἀποκλίσεως τῶν ρυθμίσεων τῶν κτητορικῶν τυπικῶν τῶν Μονῶν ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν διατάξεων δὲν ἐπεβίωσε εἰς τὸ παρ' ἡμῖν πολιτειακὸν δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύει πρόδηλον ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῆς ἑναρμονίσεως τῆς καθημερινῆς λειτουργίας (αὐτόχρημα δὲ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας) ἐκάστης Μονῆς πρὸς τὸ πολιτειακὸν δίκαιον καὶ τοὺς Ἱ. Κανόνας, καθιστῶν ἐπὶ τούτῳ ἐλόπητην τὸν ἐπιχώριον Μητροπολίτην.

Ἐπομένως, καθ' ὅσον ἡ δυνατότης τοῦ Ἡγουμενουμβουλίου νὰ συντάσῃ καὶ ἐκδίδῃ Κανονισμὸν ἄπτεται ὅλων τῶν πλευρῶν τοῦ μοναχικοῦ βίου, ἐφ' ὧν ἀσκεῖ πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ ἔλεγχον νομιμότητος ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης, θὰ διεκυβέυετο τὸ νόημα καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων, ἐὰν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως Κανονισμοῦ Μονῆς τινος ὁ Μητροπολίτης δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα ἐλέγχου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ περιεχομένου του ἐξ ἐπόψεως τῆς τηρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῶν ἄκρων ὀρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ ἐξουσιοδοτῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κανονισμοῦ Καταστατικὸς Χάρτης, οἱ Ἱ. Κανόνες καὶ αἱ μοναχικαὶ παραδόσεις προδιαγράφουν τὴν ἐξουσίαν αὐτορυθμίσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ βίου τῆς Ἱ. Μονῆς.

Αὐτονοήτως, λοιπόν, παρ' ὅτι σχετικὴ ρητὴ μνεῖα δὲν ὑφίσταται ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ν. 590/1977, πρέπει ὁ Κανονισμὸς ἐκάστης Ἱ. Μονῆς, ὅπως τύχη προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου πρὸ τῆς προωθήσεώς του πρὸς δημοσίευσιν, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Μητροπολίτου ὡς ἀσκοῦντος πνευματικὴν ἐποπτεῖαν καὶ ἔλεγχον νομιμότητος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς της.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεώσεως ἢ ὄχι περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπὸ δημοσίευσιν Κανονισμοῦ Μονῆς τινος καὶ ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου μολονότι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδὲν προβλέπει ἢ γραμματικὴ διατύπωσις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 39 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 καὶ 2 περ. β' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατ' ἄρθρον 4 τοῦ ν. 5901/977 ἢ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος «ὡς διαρκῆς διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκεῖ τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας: ... ια) Ἐκδίδει ἐπίσημον Δελτίον ὑπὸ τὸν τίτλον “Ἐκκλησία”, ἐν ᾧ καταχωρίζονται ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, πράξεις, διατάξεις, ἀποφάσεις, ἐγκύκλιοι, αὐτῆς τε καὶ τῆς Ι.Σ.Ι., θεολογικὰ καὶ ἐποικοδομητικὰ ἄρθρα καὶ ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις.»

Ἡ ἐξουσία τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία», ὡς ἐντύπου κατ' ἐξίχρυσιν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως⁴ ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν κανονιστικῶν ἢ καὶ ἀτομικῶν διοικητικῶν πράξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων (πρβλ. ἄρθρα 19 παρ. 2, 21 παρ. 1, 39 παρ. 4 τοῦ ν. 5901/977, 55 τοῦ ν. 5383/1932) καὶ κτήσεως νομίμου ὑποστάσεως τῶν⁵, συνεπάγεται τουλάχιστον ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ.: α) διαπιστοῖ τὴν ιδιότητα τῆς ὑπὸ δημοσίευσιν διοικητικῆς πράξεως ὡς κατὰ τὸν νόμον δημοσιευτέας καὶ ἐπὶ πλέον ὡς ἔχουσα ἀπαντὰ τὰ κατὰ τὸ νόμον ἐξωτερικὰ στοιχεῖα ὑποστάσεως καὶ νομιμότητος της⁶ καὶ β) δίδωσι ἐντολὴν πρὸς δημοσίευσίν της εἰς τὸ ἀνωτέρω Δελτίον.

Πάντως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ἀναγνωρίζῃ μὲ obiter dictum

4. Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ. 2 περ. θ) τοῦ ν. 3469/2006 «Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο, Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 131) ἐπιβάλλεται ἡ δημοσίευσιν τῶν κανονιστικοῦ χαρακτήρος πράξεων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως (εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται καὶ αἱ κανονιστικαὶ πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρβλ. ἄρθρον 7 παρ. 1 περ. στ) τοῦ ν. 3469/2006), ἐφ' ὅσον «ἡ κείμενη νομοθεσία δὲν προβλέπει ἄλλον εἰδικότερο τρόπο δημοσίευσιν» (πρβλ. ΣτΕ 1102/2009). Διάφορος καὶ εἰδικότερος τρόπος εἶναι ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 προβλεπομένη δημοσίευσιν διὰ τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία».

5. ΣτΕ 33/2009, 256/2007, 503/2006, 1788/2004.

6. Πρβλ. ΜΔΠΚορίνθου 4/1999, Διοικ. Δίκη 2001, 889.

κρίσιν του εἰς τὴν ἀπόφασιν ΣτΕ 33/2009⁷ – ἂν καὶ δυστυχῶς χωρὶς νὰ ἀσχοληθῆ ἔν ἐκτάσει μὲ τὸ ζήτημα– ἀκόμα καὶ ἐξουσίαν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου «νὰ καταργήσῃ» καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ δημοσιευθέντα ἐσωτερικὸν κανονισμὸν Ἱερᾶς Μονῆς. Μᾶλλον ὅμως ὑπὸ τὰς παραπάνω διατυπώσεις ἐννοεῖται ἡ ἐξουσία τῆς Δ.Ι.Σ. περὶ «καταργήσεως/ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς πρὸς δημοσίευσιν» τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἰσοδυναμεῖ βεβαίως μὲ κατάργησίν του, ἐφ' ὅσον ἡ δημοσίευσίς εἶναι sine qua non ὄρος διὰ τὴν νόμιμον ὑπόστασιν του⁸. Πάντως ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασίς δὲν τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐὰν τὴν ἀνάκλησιν δημοσιεύσεως δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης (ὅπως συνέβη κατὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς συγκεκριμένης ὑποθέσεως ΣτΕ

33/2009, σκέψις 6) ἢ καὶ αὐτοτελῶς ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου νομιμότητος τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὅθεν ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἐγκρίνει τὴν δημοσίευσιν τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ νόμου μὴ ἐπιφυλάσσοτος πλείονας ἐξουσίας, μόνον ἐξ ἐπόψεως ἐλέγχου καὶ θετικῆς διαπιστώσεως τῶν λεγομένων στοιχείων ἐξωτερικῆς νομιμότητός του καὶ ὄχι τὸ περιεχόμενον του, τὸν ὁποῖον καθηκόντως ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ὀφείλει ὅπως ἐλέγξῃ α) ὅτι ὁ Κανονισμὸς προέρχεται ἀπὸ νομίμως λειτουργοῦν Ἱεραρχικὸν Συμβούλιον Ἱ. Μονῆς τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, β) ὅτι ἔχει τὴν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου ἐξ ἐπόψεως περιεχομένου.

7. ΣτΕ (Γ' Τμήμα), σκέψις 5.

8. Περὶ τοῦ συστατικοῦ χαρακτήρος τῆς δημοσιεύσεως δι' ἀπάσας τὰς κανονιστικὰς πράξεις τῆς Διοικήσεως βλ. ΣτΕ (7μ) 1726/2008, ΣτΕ 2251/2008, ΣτΕ 1259/2007, ΣτΕ 164, 168, 554 - 557, 559 - 562, 2948/2006, ΣτΕ 397, 535/2005, ΣτΕ 406/2004, ΣτΕ (7μ) 2534/2004, ΣτΕ 3274/2004.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ -
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ**

**Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως καὶ λειτουργίας
Ἐπιμορφωτικοῦ καὶ
Ἐρευνητικοῦ Ἐκκλησια-
στικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν
ἐπωνυμία «Ἴδρυμα Ποι-
μαντικῆς Ἐπιμορφώσεως
(Ι.Π.Ε.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπι-
σκοπῆς Ἀθηνῶν**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 περ. ε', 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν.590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τὴν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ποιμαντικῆς καταρτίσεως τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τῶν λαϊκῶν Αὐτῆς συνεργατῶν, διὰ ἐγκυκλίων προγραμμάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν κύκλων μαθημάτων.
4. Τὴν ἀπὸ 4ης Μαΐου 2009 Ἀπόφαση συστάσεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1371/4.5.2009 Πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.
6. Τὴν ἀπὸ 5.5.2009 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν Ἐπιμορφωτικὸ καὶ Ἐρευνητικὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Ι.Π.Ε.) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Ι.Π.Ε.)
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»**

ἄρθρον 1**Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα**

1. Στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν συνιστᾶται Ἐπιμορφωτικὸ καὶ Ἐρευνητικὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Ι.Π.Ε.) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιμόρφωση, κατάρτιση, διαμόρφωση, ποιμαντικὴ ἐξειδίκευση καὶ διὰ βίου ἐκπαίδευση τῶν πρὸς χειροτονία, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κληρικῶν, καθὼς καὶ τῶν λαϊκῶν στελεχῶν, σὲ πλήρη συνεργασία μὲ τὶς ὑπάρχουσες δομὲς τῆς Διευθύνσεως Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ἄρθρα 2 καὶ 4 τῆς ἀπὸ 11.3.1999 Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ.: «Περὶ Ὁργανώσε-

ως τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», Φ.Ε.Κ. 145/τ. Α΄/12.7.1999). Τὸ ἐν λόγῳ Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ἐντάσσεται ὀργανικὰ στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, διοικεῖται δὲ καὶ λειτουργεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Τὸ Ἴδρυμα ἐδρεύει στὴν Ἀθήνα καὶ στεγάζεται στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Φέρει δὲ σφραγίδα μὲ τὴν ἐνδειξη: «Ἴδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

ἄρθρον 2 Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ἐφεξῆς Ι.Α.Α.) εἶναι:

α) Ἡ ποιμαντικὴ θεολογικὴ καὶ πρακτικὴ κατάρτιση τῶν ὑποψηφίων πρὸς χειροτονία καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ζεύγους, μὲ ἔμφαση στὴν καλλιέργεια ἱερατικοῦ ἤθους, λειτουργικῆς συνειδήσεως καὶ ποιμαντικῶν δεξιοτήτων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀρτιότερη προετοιμασία γιὰ τὴν ἱερωσύνη.

β) Ἡ ἐν γένει ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν τῆς Ι.Α.Α. καὶ ἡ συνεχὴς ἐνημέρωσή τους γιὰ τὶς κοινωνικὲς, πολιτισμικὲς, πολιτικὲς, τεχνολογικὲς, θρησκευτικὲς καὶ πνευματικὲς ἐξελίξεις, ποὺ διέπουν τὴν σύγχρονη ἐγχώρια καὶ διεθνῆ πραγματικότητα, μὲ ἔμφαση στὸν διήλογο τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας μὲ τὰ σύγχρονα κοινωνικο - πολιτιστικὰ δεδομένα καὶ τὴν ἀξιοποίηση τῶν γνώσεων στὸ πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς πράξεως.

γ) Ἡ μελέτη, προώθηση καὶ στήριξη τῆς Ὁρθόδοξου Παραδόσεως καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτιστικοῦ καὶ πνευματικοῦ πλοῦτου.

δ) Ἡ διοργάνωση ἐκπαιδευτικῶν σεμιναρίων, ἐργαστηρίων πρακτικῆς ἄσκησης, καθὼς καὶ ἐρευνητικῶν προγραμμάτων ἐπὶ ποιμαντικῶν, θρησκευτικῶν, πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικοπολιτικῶν θεμάτων.

ε) Ἡ προσφορὰ ἐπιστημονικῆς ἐποπτείας καὶ ὑποστήριξης τῶν στελεχῶν καὶ τῶν διαφόρων ποιμαντικῶν καὶ διοικητικῶν δομῶν τῆς Ι.Α.Α., καθὼς καὶ τῶν ἰοιπῶν, αὐτοτελῶν καὶ μὴ, Ἰδρυμάτων αὐτῆς.

στ) Ἡ ἐκπόνηση ἢ ἡ ἐποπτεία καὶ ὑποστήριξη ἐιδικῶν μελετῶν σχετικῶν μὲ ὄλους τοὺς προαναφερθέντες τομεῖς δραστηριοτήτων.

ζ) Ἡ ἐκπαίδευση κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν γιὰ τὶς σύγχρονες ἀνάγκες διακονίας σὲ εἰδικούς ποιμαντικούς τομεῖς, ὅπως νοσοκομεῖα, φυλακὲς, ἐξειδικευμένα Ἰδρύματα καὶ δομὲς κοινωνικοπρονοιακοῦ χαρακτήρα, σχολεῖα, πανεπιστήμια, τουριστικοὶ χώροι, ἀεροδρόμια, κ.λπ.

η) Ἡ δημιουργία κινήτρων γιὰ τὴν κάλυψη θέσεων ἀπασχολήσεως στὸ συνολικὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ι.Α.Α., τόσο ἀπὸ κληρικούς ὅσο καὶ ἀπὸ λαϊκὰ στελέχη, ὅπως γιὰ παράδειγμα ἡ ἄσκηση τῆς Προεδρίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, οἱ θέσεις στὸν διοικητικὸ Ὄργανισμὸ τῆς Ι.Α.Α., ἡ διακονία στὸν Τομεᾶ τῆς Νεότητος, ἡ χορήγηση ὀφθικίων κ.ἄ.

ἄρθρον 3 Διοίκηση - Ὁργάνωση τοῦ Ἰδρύματος

A. Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος:

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.). Τοῦ Δ.Σ. προεδρεύει ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

2. Ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετὴς καὶ τὰ μέλη διορίζονται ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος μὲ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις:

α) Τὴν κατοχὴ πτυχίου Α.Ε.Ι. καὶ μεταπτυχιακῶν τίτλων σπουδῶν.

β) Τὴν προϋπηρεσία σὲ διοικητικούς, ἀκαδημαϊκοὺς ἢ ἐκπαιδευτικούς ὀργανισμοὺς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων συναφῶν πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Τὴ γνώση μίας (1) τουλάχιστον ξένης γλώσσας.

δ) Γνώση καὶ ἐμπειρία σὲ κάποιον τουλάχιστον ἀπὸ τοὺς τομεῖς δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος (ἐρευνα, ἐκπαίδευση, ἐξειδίκευση κ.λπ.).

3. Κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρίασή του τὸ Δ.Σ. ὀρίζει μετὰξὺ τῶν μελῶν του τὸν Ἀντιπρόεδρο, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία τοῦ Ἰδρύματος.

4. Κεντρικὸς ὑπεύθυνος τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἐκτελεῖ

χρέη Διευθύνοντος Συμβουλίου, ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ ἱκανῶν πρὸς τοῦτο συνεργατῶν γιὰ τὴν διευκόλυνση καὶ ὑλοποίηση τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου.

5. Προσόντα καταλήψεως τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὀρίζονται τὰ κάτωθι:

α) Κατοχὴ πτυχίου Θεολογίας.

β) Κατοχὴ Διδακτορικοῦ Διπλώματος (Ph.D.) σὲ γνωστικὸ ἀντικείμενο συναφὲς πρὸς τοὺς σκοποὺς ποὺ προάγει τὸ Ἴδρυμα.

γ) Γνώση τουλάχιστον μίας (1) Ξένης Γλώσσας.

δ) Προϋπηρεσία σὲ διοικητικούς, ἀκαδημαϊκοὺς ἢ ἐκπαιδευτικούς Ὄργανισμοὺς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, συναφῶν πρὸς τοὺς στόχους τοῦ Ἰδρύματος.

B. Λοιπὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος:

1. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐνῶ νόμιμος καὶ κύριος ἐκπρόσωπός του θὰ εἶναι ὁ ἐκάστοτε Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὴν ἀποφασιστικὴ ἀρμοδιότητα γιὰ τὴν κατάρτιση ἢ τὴν ἔγκριση ὑποβαλλομένων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐρευνητικῶν προγραμμάτων, μὲ δυνατότητα συνεργασίας μὲ ἀκαδημαϊκοὺς ἢ ἄλλοιους ἔγκριτους καὶ ἀναγνωρισμένους Ὁρθοδόξους καὶ λοιποὺς διαχριστιανικοὺς φορεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὴν ἀποφασιστικὴ ἀρμοδιότητα στὴν ἔγκριση καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς ἀπορροφῆσεως καὶ ἀξιοποιήσεως Κοινοτικῶν καὶ Ἐθνικῶν πόρων (δημόσιων ἢ ἰδιωτικῶν), μὲ στόχο τόσο τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ὅσο καὶ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἐπὶ μέρους σκοπῶν του.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ προσλάβει τὸ ἀπαιτούμενο ἐκπαιδευτικὸ καὶ διοικητικὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, τηρουμένων τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 2 περίπτωση α΄ τοῦ κεφαλαίου Α τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅσον ἀφορᾷ στὸ ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ.

5. Γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται:

Μία (1) θέση Γενικοῦ Διευθυντοῦ, δύο (2) θέσεις Γραμματέων, ἕξι (6) θέσεις Ἐπιμορφωτῶν, μία (1) θέση Λογιστοῦ, μία (1) θέση καθαρισμοῦ καὶ φροντίδας τοῦ χώρου, οἱ ὁποῖες δύναται νὰ καλυφθοῦν μὲ συμβάσεις δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου (ἐργασίας ἢ ἔργου).

6. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκαλεῖται τουλάχιστον

κάθε ἕξι μῆνες ἢ συντομότερα κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, κωλυομένου δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἀναλόγως πρὸς τὶς ἐκάστοτε ἀναφυόμενες ὑποθέσεις καὶ ζητήματα.

7. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα ἐτήσιας ἀξιολογήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται δὲ στὴν κατάρτιση ἐκθέσεων γιὰ τὸν καθένα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐπίσης γιὰ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

Ὁργάνωση Ἐκπαιδευτικῶν Προγραμμάτων

1. Τὸ Ἴδρυμα καταρτίζει καὶ ὑλοποιεῖ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα καὶ δραστηριότητες πρακτικῆς ἀσκήσεως καὶ ἐξειδικεύσεως καθὼς καὶ ἐρευνητικῆς ἢ ἄλλης ἐπιστημονικῆς δραστηριότητες - ἐκδηλώσεις μὲ σκοπὸ τὴν προώθηση τῶν σκοπῶν του.

2. Τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα συγκροτοῦνται μὲ κριτήριον τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν γιὰ ἐπιμόρφωση, κατάρτιση καὶ καλλιέργεια πρακτικῶν δεξιοτήτων τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ποὺ διακονοῦν στὸ Ποιμαντικὸ καὶ Κοινωνικὸ - Προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, σὲ τομεῖς ὅπως:

α) Διαμόρφωση τῆς ἱερατικῆς ταυτότητας μὲ ἔμφαση στὴν πρακτικὴ θεολογικὴ, ποιμαντικὴ, ἐξομολογητικὴ καὶ λειτουργικὴ κατάρτιση.

β) Καλλιέργεια δεξιοτήτων καὶ κατάρτιση τῶν κληρικῶν σχετικὰ μὲ τὴν διοικητικὴ, οικονομικὴ καὶ δομικὴ ὁργάνωση τῆς Ἐνορίας ἢ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, καθὼς καὶ στὶς σύγχρονες ἀρχὲς καὶ μεθόδους διαχείρισης τοῦ ἐργασιακοῦ δυναμικοῦ.

γ) Ἐκπαίδευση στὴν ἀξιοποίηση τῶν νέων τεχνολογιῶν στὴν Ἐνορία καὶ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο γενικότερα.

δ) Ἐκπαίδευση στὴν ἀξιοποίηση μὲ ὀρθὰ θεολογικὰ κριτήρια τῶν σύγχρονων δεδομένων τῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἀνθρώπου στὸ ποιμαντικὸ, ὑποστηρικτικὸ καὶ Κοινωνικὸ - Προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ε) Ἐνημέρωση καὶ καταρτισμὸς ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων προσεγγίσεων σὲ θέματα βιοθικῆς, βιοτεχνολογίας, διορθοδόξων καὶ διαχριστιανικῶν σχέσεων ἢ ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα, ὅπως γιὰ παράδειγμα: ἡ μετανάστευση, ἡ παιδικὴ κακοποίηση, τὸ κοινωνικὸ στίγμα τῶν ψυχικῶν παθήσεων, κ.ἄ.

στ) Ἐπιμόρφωση σὲ θέματα Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Πολιτισμοῦ.

3. Κάθε εκπαιδευτικό ἢ ἐπιμορφωτικό πρόγραμμα ἔχει συγκροτημένο περιεχόμενο, πρόγραμμα σπουδῶν, καθορισμένη χρονική διάρκεια καὶ συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς ἢ ἐπιμορφωτικούς στόχους, συγκεκριμένο ἔξεταστικό κύκλο ἀποφοιτήσεως, καὶ καταλήγει στὴν λήψη συγκεκριμένης πιστοποίησης σπουδῶν. Τὰ ἀνωτέρω θὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἐπιμορφωτικό Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, θὰ γνωστοποιοῦνται δὲ πρὶν τὴν ἔναρξη κάθε εκπαιδευτικοῦ ἢ ἐπιμορφωτικοῦ κύκλου σπουδῶν.

4. Βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν θὰ εἶναι ἡ πρακτικὴ ἀσκηση ἀπὸ τοὺς εκπαιδευόμενους σὲ ἐπιλεγμένους καὶ συνεργαζόμενους μὲ τὸ Ἴδρυμα τῆς Ι.Α.Α. τομεῖς ἀσκήσεως τοῦ Ποιμαντικοῦ ἔργου (Ἐνορίες - φιλιανθρωπικὰ Ἴδρύματα - Νοσοκομεία - Σωφρονιστικὰ Καταστήματα - Κεντρικὴ Διοίκηση κ.λπ.).

5. Σὲ συγκεκριμένες περιπτώσεις, ἀναλόγως τοῦ προγράμματος σπουδῶν, οἱ εκπαιδευόμενοι θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπονήσουν τελικὴ γραπτὴ ἐργασία σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ γνωστικὰ ἀντικείμενα ποὺ περιγράφηκαν πιὸ πάνω, σύμφωνα πάντα μὲ τὶς προδιαγραφές ποὺ θὰ ὀρίζει τὸ εκπαιδευτικὸ καὶ ἐπιμορφωτικὸ σῶμα τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ σῶμα αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν εκπαιδευτικῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ συνεδριάζει μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος μετέχει τῶν συνεδριάσεων.

ἄρθρον 5 Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος προέρχονται ἀπὸ τὴν Ι.Α.Α., ἀπὸ δωρεές, ἀπὸ Κοινοτικούς καὶ Ἐθνικούς (δημόσιους ἢ ἰδιωτικούς) πόρους, καὶ ἀπὸ τὴν συνεργασία μὲ λοιπὰ παρόμοια σὲ δράσεις καὶ σκοποὺς Ἰδρύματα ἢ/καὶ ἀρχὲς τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς, ποὺ ἐκπονοῦν ἢ ἀναθέτουν προγράμματα τοῦ πεδίου ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἡ διαχείριση καὶ κατανομὴ τῶν οικονομικῶν πόρων γίνεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὁ δὲ ἔλεγχος ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ἐλεγκτικὰ ὄργανα τῆς Ι.Α.Α. κατὰ τὶς κείμενες διατάξεις.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὑποχρεοῦται νὰ συντάσσει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό αὐτοῦ,

τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, καὶ νὰ δημοσιεύει τὸν ἐτήσιο Ἀπολογισμό αὐτοῦ.

ἄρθρον 6 Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας θὰ ψηφίσουν τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη του, προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

ἄρθρον 7 Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του ἢ ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του ἢ καθίσταται ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του.

ἄρθρον 8 Ἐναρξη ἰσχύος

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 9 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι 5ῃ Μαΐου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977: «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

4. Τὰς ὑπ' ἀριθμ. 2664/4.11.1998, 2723/1.11.2001 καὶ 2816/6.6.2006 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ Ἰδρύσεως Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 101/13.2.2009 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 103/210/13.2.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.

6. Τὴν ἀπὸ 6.5.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΧΡΥΣΑΦΙΤΙΣΣΑ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸ καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς Μονεμβασίας.

Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρησις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς Διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ:
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ ΠΑΝΑΓΙΑ
Η ΧΡΥΣΑΦΙΤΙΣΣΑ ΤΗΣ Ι. Μ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ»

Ἄρθρον 1

Σύσταση-Ἐπωνυμία-Ἔδρα-Σφραγίδα

1. Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΧΡΥΣΑΦΙΤΙΣΣΑ» ὡς αὐτοτελῆς Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ Ἰδρυμα θὰ εἶναι αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοι-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα βρεφῶν καὶ νηπίων "Παναγία ἢ Χρυσαφίτισσα" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης»

κτικὴ ἐποπτεία αὐτῆς, θὰ διέπεται δὲ ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Θὰ στεγάζεται σὲ κτήριο, τὸ ὁποῖο ἀνηγέρθη σὲ οἰκόπεδο τῆς Ἐνορίας Μονεμβασίας, μὲ τὴν χορηγία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

2. Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο θὰ ἔχει ἔδρα τὴν Μονεμβασία καὶ δική του κυκλικὴ σφραγίδα, ποὺ θὰ ἀναγράφει γύρω τὸν ἀνωτέρω τίτλο καὶ στὴ μέση θὰ ἀναπαριστᾷ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

1. Ἡ παροχὴ εἰδικῶν συμβουλῶν καὶ πνευματικῆς ὑποστηρίξεως σὲ κυοφοροῦσες ἄγαμες μπτέρες ἢ ἐγκυοκλιμακίμμενες.

2. Σύσταση Μονάδας φροντίδας προσχολικῆς ἀγωγῆς καὶ διαπαιδαγώγησης (γιὰ βρέφη 2 μηνῶν μέχρι 2,5 ἐτῶν, καθὼς καὶ νηπίων 2,5-5 ἐτῶν) μὲ ἢ χωρὶς παροχὴ φαγητοῦ, ἢ ὁποία καὶ θὰ περιλαμβάνει:

α) Σύσταση Κέντρου δημιουργικῆς ἀπασχόλησης παιδιῶν (γιὰ βρέφη 2 μηνῶν μέχρι 2,5 ἐτῶν, καθὼς καὶ νηπίων 2,5-5 ἐτῶν) μὲ ἢ χωρὶς παροχὴ φαγητοῦ. Ἡ λειτουργία αὐτὴ εἶναι γνωστὴ ὡς «Baby Parking», ὅπου γονεῖς θὰ ἐναποθέτουν πρόσκαιρα τὰ τέκνα τους γιὰ προστασία καὶ διαφύλαξη προκειμένου νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία τελέσεως κάποιου κοινωνικοῦ χρέους ἢ γιὰ τὴν μεταξύ τους ἐπικοινωνία ἢ τὴν διεκπεραίωση προσωπικῆς υποθέσεώς τους, ἀπερίσπαστοι ἀπὸ τὴ φροντίδα τοῦ νηπίου - τέκνου τους.

β) Σύσταση μονάδας ἀπασχόλησης βρεφῶν ἢ καὶ παιδῶν (γιὰ βρέφη 2 μηνῶν μέχρι 2,5 ἐτῶν, καθὼς καὶ νηπίων 2,5-5 ἐτῶν) γιὰ λίγες ὥρες μὲ ἢ χωρὶς παροχὴ φαγητοῦ.

γ) Βρεφονηπιακὸς Παιδικὸς Σταθμὸς (γιὰ βρέφη 2 μηνῶν μέχρι 2,5 ἐτῶν καθὼς καὶ νηπίων 2,5-5 ἐτῶν) μὲ παροχὴ φαγητοῦ.

3. Λειτουργία Σχολῆς Γονέων καὶ ὑποψηφίων Γονέων.

4. Ὁργάνωση διαλέξεων, ἐορτῶν καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν προστασία τῆς μπτέρας τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ γενικῶς, καὶ

5. Λειτουργία γραφείου προστασίας τῆς μητρότητας, διὰ τῆς παροχῆς εἰδικῶν συμβουλῶν σὲ κυοφοροῦσες γυναῖκες, νέες μπτέρες ἢ ἄγαμες καὶ ἐγκυοκλιμακίμμενες μπτέρες.

ἄρθρον 3

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι:

α) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

β) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἐνορίας Μονεμβασίας.

γ) Οἱ εἰσφορὲς τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ τῶν ἄλλων Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεὲς καὶ ἀφιερῶματα φιλιανθρώπων ἰδιοτῶν, καθὼς καὶ τὰ ἔσοδα ποὺ τυχὸν προέρχονται ἀπ' αὐτά.

ε) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, εἰσφορὲς Δήμων καὶ ὀργανισμῶν καὶ πρόσοδοι ἀπὸ δισκοφορίες στοὺς ἱεροὺς Ναοὺς.

στ) Πρόσοδοι ἐκ προσφορῶν τῶν τροφίμων τοῦ Βρεφονηπιακοῦ - Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῶν ἄλλων μονάδων.

ζ) Δωρεὲς ἀπὸ γονεῖς τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων.

η) Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπὸ κάθε νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγή.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται γιὰ τοὺς ἀναγραφόμενους στὸ ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ σκοποὺς αὐτοῦ.

ἄρθρον 4

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελὲς) Διοικτικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ἀποτελούμενο ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του.

β) Τέσσερα (4) εὐυπόληπτα μέλη τῆς τοπικῆς κοινῆς τοῦ Δήμου Μονεμβασίας, διοριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη. Ἡ θτεία τους εἶναι τριετής, παρακολουθεῖ δὲ τὴν θτεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθεῖ. Τὸ δὲ ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο. Τὴν εὐθύνη τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διοικτικοῦ Συμβουλίου, τῆς προσκλήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ σὲ συνεδρία καὶ τὴν κατάρτιση τῆς ἡμερησίας Διατάξεως κ.λπ. ἔχει ὁ Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία κάθε περιόδου εἰσηγεῖται γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Τὴν ἀνωτάτην διοικτικὴν καὶ κανονικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ Ἰδρύματος ἀσκεῖ ὁ ἐκάστοτε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης μὲ τὴν ιδιό-

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

τητα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει τελικὰ γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾶ στὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

ἄρθρον 5 Συνεδριάσεις - Ἀπαρτία τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικὰ μὲν κάθε μῆνα, ἐκτάκτως δέ, ὅταν τὸ ζητήσουν τρία (3) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ Μέλη του μὲ αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο, στὴν ὁποία ἀναφέρονται τὰ πρὸς συζήτηση θέματα μὲ ἐπαρκῆ αἰτιολόγηση τῆς ἀνάγκης, ἡ ὁποία καθιστᾶ ἐπιτακτικὴ τὴν ἐκτακτὴ συνεδρία.

Ἡ πρόσκληση γιὰ τακτικὴ συνεδρία πρέπει νὰ ἀναγράφει τὰ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως.

2. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία, ὅταν παρίστανται τρία (3) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του, μὲ ὑποχρεωτικὴ ὅμως τὴν παρουσία τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία, σὲ περίπτωση δὲ ἰσοψηφίας προσμετράται διπλὴ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Μέλος τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ πέντε (5) συνεχεῖς συνεδριάσεις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὅτι ἔχει παραιτηθεῖ, καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

4. Μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ποῦ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκηση αὐτῶν, ἀπουσιάζουν συστηματικὰ ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., ἀρνοῦνται τὴν ὑπογραφὴ τῶν Πρακτικῶν αὐτοῦ, ἐπιδεικνύουν μὴ συνεργασιμότητα, ἔχουν καταδικασθεῖ γιὰ τέλεση πλημμεληματικῶν ἢ κακουργηματικῶν πράξεων ἢ παραβαίνουν τὸ καθῆκον τῆς ἐχεμύθειας καὶ παραβίασης τῆς ἀρχῆς προστασίας προσωπικῶν δεδομένων τῶν εὐρισκομένων σὲ ἔνδεια, νόσο ἢ πενία κ.ἄ., παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

5. Γιὰ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται Πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωρίζονται ὅλες οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ., καθὼς καὶ ἡ γνώμη τῶν μειοψηφισάντων μελῶν. Τὰ πρακτικὰ ἀναγιγνώσκονται κατὰ τὴν ἐπόμενη Συνεδρία τοῦ Σώματος καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ Μέλη ὑποχρεωτικὰ, ἀνεξάρτητα ἀν συμφώνησαν ἢ διεφώνησαν μὲ τὶς πλεονεκτήσιμες ἀποφάσεις.

ἄρθρον 6 Καθήκοντα - Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του καὶ εἶναι ἀρμόδιο γιὰ τὴν

ἐν γένει διαχείριση τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος, δηλαδή:

α) Καθορίζει τὶς διάφορες ὑπηρεσίες καὶ λειτουργίες τοῦ Ἰδρύματος, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐκάστοτε ἀνάγκες καὶ τοὺς ἐπιλεγόμενους στόχους.

β) Ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον, ἐγκρίνει δὲ κάθε δαπάνη ποῦ ὑπερβαίνει τὸ ποσό, τὸ ὁποῖο διαχειρίζεται ὁ Διευθυντὴς καὶ τὸ ὁποῖο καθορίζεται κάθε φορὰ ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

γ) Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεὰς ἢ ἄλλες εἰσφορές.

δ) Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ πειθαρχικὴ ἐξουσία στοὺς ὑπαλλήλους.

ε) Προσλαμβάνει συμβούλους ἐπὶ παιδαγωγικῶν, ἰατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων.

στ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος, μὴ προβλεπομένου ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό.

ζ) Τὸ Δ.Σ. ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Πρόεδρο ἢ τὸν/τὴν Διευθυντή/τρια ἢ ἄλλο ἄτομο γιὰ τὴν ἐκπροσώπηση τοῦ Ἰδρύματος ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ἐνώπιον παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ.

ἄρθρον 7 Καθήκοντα τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Πρόεδρος ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προαναφερθεῖσες ἀρμοδιότητές του, ἐνεργεῖ καὶ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα:

α) Ἀντιπροσωπεύει τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον ὄλων τῶν ἀρχῶν ἢ ἐκχωρεῖ κατὰ περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τοῦτο σὲ ἕτερο μέλος τοῦ Δ.Σ. ἢ ἄλλο ἄτομο, κατόπιν ἀποφάσεως ἢ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

β) Προσκαλεῖ τὸ Δ.Σ. καὶ διευθύνει τὶς συνεδριάσεις αὐτοῦ.

γ) Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων καὶ ὑπογράφει ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Μεριμᾷ γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 8 Καθήκοντα Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς κατωτέρω ἀρμοδιότητες:

α) Συντάσσει τὰ Πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ φυλάσσει τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν αὐτοῦ. Τηρεῖ τὸ βιβλίον τοῦ Πρω-

τοκόηλου ἀλληλογραφίας, τὸ βιβλίο Μητρώου τῶν Νηπίων - Βρεφῶν, καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἰδρύματος, φυλάσσει δὲ σὲ ἀσφαλῆς μέρος τὴν σφραγίδα αὐτοῦ.

β) Συντάσσει τὴν ἐτήσια Ἔκθεση Πειραγμένων τοῦ Ἰδρύματος καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισή της ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τὴν προωθεῖ γιὰ δημοσίευση.

γ) Τὸν Γραμματέα κωλυόμενο ἢ ἀπουσιάζοντα ἀναπληρώνει ἕτερο μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὀριζόμενο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Ἄρθρον 9

Καθήκοντα Ταμίας

Ὁ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος:

α) Εἰσπράττει τὰ Ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει τὶς ἀποδείξεις εἰσπράξεων.

β) Ἐνεργεῖ τὶς πληρωμές, ἐφόσον ἐκδοθεῖ τὸ ἀνάλογο χρηματικὸ ἔνταλμα πληρωμῆς, ὑπογραφόμενο προηγουμένως ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, εἴτε ἀπὸ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένο Σύμβουλο ἢ ἀπὸ τὸν/τὴν Διευθυντή/ντρια τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου.

γ) Τηρεῖ τὰ σχετικά ἀπὸ τὸν νόμο διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος καὶ φυλάσσει τὰ παραστατικὰ Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν.

δ) Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμό καὶ τὸν Ἀπολογισμό, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει ἔγκαιρα πρὸς ψήφισιν στὸ Δ.Σ.

ε) Κρατεῖ τὸ βιβλίον Ταμείου, ὅπου καταχωρίζονται μὲ χρονολογικὴ σειρὰ καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν λογιστικὴ τάξιν τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴ χρονικὴ διάρκειαν κάθε οἰκονομικῆς χρήσεως.

στ) Τηρεῖ τὰ στελεχῆ διπλότυπων Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλμάτων Πληρωμῶν, ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὸ ἔργο τῶν ὑπευθύνων διαχειρίσεως καὶ ἀποθήκης.

ζ) Τὸν Ταμίας κωλυόμενο ἢ ἀπουσιάζοντα ἀναπληρώνει ἕτερο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Ἄρθρον 10

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

α) Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος πρέπει νὰ εἶναι ἐξειδικευμένο καὶ ἐπιλεγμένο μὲ κριτήριον καὶ γνώμονα τὴν ἀγάπην γιὰ τὸ παιδί καὶ τὸν πλησίον. Διακρίνεται δὲ σὲ τακτικὸ καὶ ἔκτακτο, ἀμειβόμενο καὶ ἐθελοντικόν.

β) Τὸ προσωπικὸ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸν Διευθυντή, τὸ παιδαγωγικὸ προσωπικόν, τοὺς βοηθοὺς τοῦ παιδαγωγικοῦ προσωπικοῦ, τὸ προσωπικὸ καθαριότητος, τοὺς μάγειρες/ισσες, τὸν ὁδηγὸ τοῦ ὀχήματος, τὸν συμβαλλόμενο παιδίατρο, τὸν συμβαλλόμενο κοινωνικὸν λειτουργόν, τὸν συμβαλλόμενο ψυχολόγον καθὼς καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐιδικότητα κριθεῖ ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὡς ἀπαραίτητη γιὰ τὴν εὐρυθμὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ προσωπικὸ εὐθύνεται γιὰ τὴν ἄρτια ὀργάνωση, τὴν ὁμαλὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφώνεται μὲ τὶς κάθε φορὰ παρεχόμενες ὁδηγίαι ἀπὸ τὴν ἐποπεύουσα ἀρχή.

γ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων καθορίζεται κάθε χρόνον μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν ἐγγραφῶν τῶν νηπίων καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν περιοδικῶν τμημάτων τοῦ Σταθμοῦ, ὥστε νὰ καλύπτονται πλήρως οἱ ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος. Τροποποιεῖται δὲ ὁποτεδήποτε, ἐὰν τὸ ἐπιβάλλουν οἱ ἀνάγκες, καὶ πάντοτε σύμφωνα μὲ τὶς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ προβλεπόμενες θέσεις.

δ) Στὸ προσωπικὸ δὲν γίνονται δεκτὰ ἄτομα ποὺ πάσχουν ἀπὸ ὁποιασδήποτε μορφῆς ψυχικὸν νόσημα ἢ πάσχουν ἀπὸ ἀσθένεια μεταδοτικὴ. Γιὰ τὸν διορισμὸ τοῦ προσωπικοῦ ἀπαιτεῖται ἐγγραφή βεβαίωση (γνωμάτευση) Δημοσίου Νοσοκομείου ποὺ νὰ βεβαιώνεται ἢ ἀπουσία τῶν ἀνωτέρω.

ε) Συνιστᾶται μὲ τὸν παρόντα Κανονισμὸ μία (1) θέση Διευθυντοῦ, στὸν ὁποῖο ὑπάγονται ὅλες οἱ Ὑπηρεσίες καὶ τὸ ἐν γένει προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος. Στὴ θέση αὕτη διορίζεται πρόσωπον, τὸ ὁποῖο διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὸν Νόμον προσόντα, καὶ μὲ σκοπὸ τὴν εὐρυθμὴν, ὁμαλὴν, ἀπρόσκοπτην, ἀποτελεσματικὴν καὶ σύννομην λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Διευθυντὴς μεταξὺ ἄλλων ἔχει τὴν εὐθύνην γιὰ τὴν λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὸ προσωπικὸ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὶς ἐντολὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. Μεριμνᾷ δὲ γιὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν φιλοξενουμένων καὶ ἐξυπηρετουμένων νηπίων καὶ παιδιῶν, γιὰ τὴν καλὴν διατροφήν καὶ γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησίν τους. Ἐποπεύει τὴν καθαριότητα τοῦ Ἰδρύματος. Ἀπασχολεῖ τὰ νήπια καὶ τὰ παιδιὰ κατὰ τὸ παιδαγωγικὸ πρόγραμμα τῶν ὥρων ποὺ δὲν ἀσκεῖ διοικητικὰ καθήκοντα. Παρέχει συμβουλευτικὴν ἐνημέρωσιν καὶ ὑποστήριξιν στοὺς γονεῖς τῶν φιλοξενουμένων καὶ ἐξυπηρετουμένων νηπίων καὶ παιδιῶν. Τηρεῖ τὸ βιβλίον παρουσίας τῶν νηπίων καὶ παιδιῶν, καθὼς καὶ τὸ

βιβλίο παρουσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, καὶ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων. Ἐπίσης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ γνωστοποιεῖ ἐγγράφως στὸ Δ.Σ. τὶς παρουσιαζόμενες κάθε φορὰ ἐλλείψεις καὶ νὰ ὑποδεικνύει τὴν συμπλήρωσή τους.

στ) Τὸν/τὴν Διευθυντή/τρια, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρώνει μία ἀπὸ τὶς νηπιαγωγούς ἢ βρεφοκόμους, ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν ἴδιο/α ἢ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

ζ) Τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ ἀποτελήσουν εἰδικὸ κεφάλαιο τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, τὸν ὁποῖο θὰ συντάξει τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν ἀριότερη λειτουργία αὐτοῦ.

ἄρθρον 11

Καθήκοντα προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καθορίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Παιδαγωγικὸ Προσωπικὸ:

α) Φροντίζει γιὰ τὴν ὀρθὴ Χριστιανικὴ διαπαιδαγώγηση, ὡς καὶ τὴν σωστὴ ψυχοσωματικὴ ὑγεία καὶ ψυχοκινητικὴ ἐξέλιξη τῶν παιδιῶν, μὲ ἐξατομίκευση τοῦ ἡμερησίου προγράμματος ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία καὶ τὶς ἀνάγκες τους. Ἀπασχολεῖ τὰ παιδιά σύμφωνα μὲ τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα ἀπασχολήσεως.

β) Εἰσηγεῖται τὶς ἀνάγκες ἐφοδιασμοῦ τῶν αἰθουσῶν γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος μὲ εἶδη (παιχνίδια, εἶδη καθαριότητας κ.λπ.).

γ) Βοηθεῖ τὰ φιλοξενούμενα παιδιά γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀτομικῶν τους ἀναγκῶν, ἐνθαρρύνοντας τὴν αὐτοεξυπηρέτησή τους, ἐπιβλέπει τὴν σωματικὴ καθαριότητα τῶν νηπίων καὶ τῶν βρεφῶν, παρακολουθεῖ τὴν παρασκευὴ καὶ χορήγηση τοῦ γάλακτος καὶ τῆς λοιπῆς τροφῆς τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων κατὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ παιδίατρο.

δ) Ἐπιβλέπει τὶς ὑπαλλήλους καθαριότητας - βοηθητικῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν τήρηση τῶν κανόνων καθαριότητας στὶς αἰθουσες ἀπασχόλησης καὶ φαγητοῦ τῶν νηπίων καὶ βρεφῶν.

ε) Ἐνημερώνει τοὺς ἀρμοδίους καὶ τὸν παιδίατρο γιὰ κάθε ὑποπτο σχετικὰ μὲ τὴν ὑγεία τους περιστατικὸ, τηρεῖ βιβλίο παρουσίας καὶ ἐνημερώνει ἀρμοδίως γιὰ τὶς καθυστερήσεις τῶν παιδιῶν στὴν προσέλευσή τους εἴτε στὶς ἀπουσίες τους.

στ) Λόγω τῆς ἀμεσῆς ἐπαφῆς μὲ τὰ παιδιά, προσφέρει σὲ αὐτὰ μὲ ὑπομονὴ καὶ στοργὴ ὅλες τὶς δυνατότη-

τες, γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὴν προσωπικότητά τους, ἐπιδιώκοντας συνεχῶς νὰ δημιουργήσουν σὲ αὐτὰ ἱκανότητες συγκέντρωσης, αὐτενέργειας, ἐμπιστοσύνης στὸν ἑαυτὸ τους καὶ στὶς προσωπικὲς δυνατότητές τους. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο καὶ σὲ καμιά περίπτωση ἢ κακὴ μεταχείριση τῶν παιδιῶν (ἐκφοβισμὸς, σωματικὴ ποινὴ κ.λπ.).

ζ) Ἐνημερώνει μία φορὰ τὸν μήνα τοὺς γονεῖς γιὰ τὴν καθόλου ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ τους καὶ διατηρεῖ ἀρμονικὴ σχέση μὲ αὐτοῦς.

2. Βοηθὸς παιδαγωγοῦ:

α) Βοηθεῖ τὸ προσωπικὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου σὲ ὅλα τὰ καθήκοντά του σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες ποὺ παίρνει ἀπ' αὐτό. Στὴν περίπτωση ἀπουσίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀντικαθιστᾷ αὐτό, ἀπευθυνόμενος/η στὸν ὑπεύθυνο τοῦ Ἰδρύματος γιὰ βοήθεια ἢ ὑποστήριξη.

β) Συνοδεύει τὰ παιδιά κατὰ τὴν μεταφορὰ τους ἀπὸ καὶ πρὸς τὸ Ἴδρυμα καὶ ἐπιμελεῖται τῆς παράδοσης αὐτῶν στὴν οἰκία τους.

3. Μάγειρας/ισσα:

α) Εἶναι ὑπεύθυνος/η γιὰ τὸ μαγειρεῖο καὶ γιὰ τὴν ἐπιμελημένη καὶ ἔγκαιρη παρασκευὴ τοῦ φαγητοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ διαιτολόγιο. Ἐπιμελεῖται ἰδιαίτερως γιὰ τὴν τήρηση ὀρίων τῶν ὄρων ὑγιεινῆς στοὺς χώρους παρασκευῆς φαγητοῦ, εἰσηγούμενος/η κάθε σχετικὸ μέτρο.

β) Παραλαμβάνει καθημερινὰ βάσει ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τὴν ἀναγκαῖα ποσότητα ὑλικῶν γιὰ τὸ ἡμερήσιο φαγητὸ σύμφωνα μὲ τὸ διαιτολόγιο καὶ ὑπογράφει τὸ σχετικὸ δεητήριο.

γ) Τακτοποιεῖ τὰ μαγειρικὰ σκεύη καὶ εἶδη ἐστίασεως καὶ φροντίζει γιὰ τὴν καλὴ κατάστασή τους, εὐθυνόμενος/η γιὰ κάθε ἀπώλεια ἢ ἀδικαιολόγητη καταστροφὴ.

δ) Προτείνει τὴν λήψη κάθε μέτρου, ποὺ θεωρεῖ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ μαγειρείου.

4. Τὸ Προσωπικὸ καθαριότητας - βοηθητικῶν ἐργασιῶν:

Ἐκτελεῖ τὶς ἐργασίες καθαριότητας τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χώρων, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη βοηθητικὴ ἐργασία ποὺ τοῦ ἀνατίθεται ἀπὸ τὸν Διευθυντή/τρια τοῦ Ἰδρύματος. Χρησιμοποιεῖ ὑλικά καθαριότητας ποὺ παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν διαχειριστὴ τοῦ Ἰδρύματος μὲ ὑπηρεσιακὸ σημείωμα.

5. Ὁ Παιδίατρος τοῦ Ἰδρύματος:

Συμβάλλεται μὲ τὸ Ἴδρυμα μὲ σύμβαση ἔργου καὶ ἔχει τὶς ἀκόλουθες ὑποχρεώσεις:

α) Ἐξετάζει κατὰ διαστήματα καὶ κατ' ἐλάχιστο ὄριο μία φορά τὴν ἐβδομάδα ὅλα τὰ παιδιά τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξή τους, σημειώνοντας τὶς παρατηρήσεις του στὴν ἀτομικὴ καρτέλλα κάθε παιδιοῦ.

β) Παρακολουθεῖ, συνεργαζόμενος μὲ Κοινωνικὴ Λειτουργὸ ἢ Ψυχολόγο, τὴν ψυχοσωματικὴ ὑγεία καὶ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν, ὅταν συντρέχουν ἢ παρατηρηθοῦν ιδιαίτερες περιπτώσεις συμπεριφορᾶς.

γ) Εἰσηγεῖται τὴν δυνατότητα ἐπιστροφῆς στοῦ Ἰδρυμα παιδιοῦ ποῦ ἀπουσίαζε, ἐξαιτίας σοβαρῆς ἀσθένειας, μὲ βάση τὸ ἰατρικὸ πιστοποιητικὸ ποῦ προσκομίζεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὴν προσωπικὴ του ἐξέταση.

δ) Ὑποδεικνύει μέτρα ποῦ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν ὑγιεινὴ τῶν παιδιῶν καὶ γιὰ τὴν ὑγειονομικὴ κατάσταση τοῦ Ἰδρύματος. Διατηρεῖ πρόχειρο φαρμακεῖο καὶ γιὰ ὅποιοδήποτε ἔκτακτο περιστατικὸ σπεύδει γιὰ τὴν παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν του.

ε) Τηρεῖ καὶ ἐνημερώνει τὴν ἀτομικὴ κάρτα ὑγείας βρεφῶν, νηπίων καὶ παιδιῶν.

στ) Εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κατάρτιση δαιτολόγου.

ἄρθρον 12

Εἰδικὸι κανόνες γιὰ τὸ προσωπικὸ

α) Ὁ τρόπος προσλήψεως καὶ οἱ ὥρες προσελεύσεως καὶ ἀποχωρήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου καὶ εἶναι ἀνάλογες μὲ τὸ ὥραριο ἐργασίας καὶ τὶς ὥρες λειτουργίας τῶν μονάδων τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα κατὰ τὶς ἐργασίμες ὥρες. Ἐφ' ὅσον συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροὶ προσωπικοὶ ἢ ὑπηρεσιακοὶ λόγοι, ἐπιτρέπεται ὀλιγόωρη ἀπομάκρυνση τοῦ ὑπαλλήλου, μετὰ ἀπὸ εἰδικὴ ἄδεια τοῦ Διευθυντοῦ/τριας.

γ) Τὸ προσωπικὸ δικαιούται διατροφῆς ἀπὸ τὸ ἴδιο φαγητὸ ποῦ παρασκευάζεται γιὰ τὰ φιλοξενούμενα παιδιά. Ἡ διατροφή αὐτὴ δὲν θεωρεῖται ἔμμεση μισθολογικὴ παροχὴ τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ ἀποβλέπει στὴν ἐξυπηρέτηση τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται χορήγηση στοῦ προσωπικοῦ φαγητοῦ σὲ χρῆμα ἢ σὲ εἶδος ἢ ἡ ιδιαίτερη παρασκευὴ φαγητοῦ γι' αὐτό.

δ) Ὁ μάγειρας/ισσα καὶ τὸ προσωπικὸ καθαριότητας - βοηθητικῶν ἐργασιῶν φέρουν στολῆς ἐργασίας καὶ σκούφο.

ε) Τὸ ὥραριο ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἐκεῖνο ποῦ καθορίζεται κάθε φορά ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες συλλογικὲς συμβάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας.

στ) Οἱ ἀποδοχὲς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται ἐλεύθερα μὲ συμφωνία μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδότη, δὲν μποροῦν ὅμως νὰ εἶναι κατώτερες τοῦ ἐλαχίστου ἡμερομισθίου ποῦ προβλέπεται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες κάθε φορά συμβάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀπασχόλησης. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κληδικὴ συλλογικὴ σύμβαση ποῦ νὰ ρυθμίζει εἰδικὰ τὶς ἀποδοχὲς τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἀκολουθεῖται ἡ συλλογικὴ σύμβαση ἐργασίας.

ζ) Λαμβανομένης ὑπ' ὄψη τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ Ἰδρύματος ὡς πρὸς τὸ χαρακτῆρα του (ἐκκλησιαστικὸ), ἐλέγχεται ἡ λειτουργία τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι κοσμία, εὐπρεπῆς καὶ μὲ ιδιαίτερα περισσεύματα ἀγάπης, ἐπιείκειας καὶ ὑπομονῆς. Γιὰ τὸν ἔλεγχο αὐτό, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀκριβῆ τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλέπεται καὶ ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν, ἐὰν διαπιστωθοῦν πειθαρχικὰ παραπτώματα σὲ σχέση μὲ τὶς διατάξεις του, ἀλλὰ καὶ ἐὰν διαπιστωθοῦν παραπτώματα ἠθικοῦ κυρίως χαρακτῆρα καὶ μὴ ἐνδεδειγμένων σὲ χριστιανό (ἄσμενη συμπεριφορὰ, ἄσμενη περιβολὴ κ.λπ.). Οἱ ποινὲς ποῦ προβλέπονται εἶναι: α) ἐπίπληξη, β) χρηματικὸ πρόστιμο, γ) διαθεσιμότητα καὶ δ) ἀπόλυση. Τὶς ποινὲς ἐπιβάλλει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν βαρύτητα τοῦ περιστατικοῦ. Σὲ βαριὰ παραπτώματα (χειροδικία, βιαιοπραγία, προσβολὴς γενετήσιας ἀξιοπρέπειας κ.λπ.) προβλέπεται ἡ ποινὴ τῆς ἀπόλυσης, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν προσφυγὴ στὴν Δικαιοσύνη.

ἄρθρον 13

Γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία ὅλων τῶν μονάδων τοῦ Ἰδρύματος, τὸ Δ.Σ. καταρτίζει Ἑσωτερικὸ Κανονισμό, στὸν ὁποῖο θὰ περιλαμβάνονται λεπτομερειακὰ οἱ ὅροι λειτουργίας καὶ χρησιμοποίησεως τῶν χώρων αὐτοῦ.

ἄρθρον 14

Δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἐγγραφή παιδιῶν

α) Δικαίωμα ἐγγραφῆς στὶς μονάδες τοῦ Ἰδρύματος ἔχουν ὅλα τὰ παιδιά, σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς προβλέψεις, ἀπαγορευομένης ἀπολήτωσης τῆς ἐγγραφῆς παι-

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

διῶν, ἐφ' ὅσον καὶ γιὰ ὅσο διάστημα πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὰ νοσήματα. Παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ σωματικὲς ἢ πνευματικὲς παθήσεις ἐγγράφονται στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πιστοποίηση εἰδικοῦ (ἀρμοδίου) Ἰατροῦ Κρατικοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος ἢ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ, ὅτι τοῦτο εἶναι ὠφέλιμο γιὰ τὸ παιδί, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλημα φιλοξενίας τοῦ παιδιοῦ στὸ Σταθμὸ, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Σταθμὸς διαθέτει τὴν ἀναγκαία ὑποδομή. Στὶς μονάδες τοῦ Ἰδρύματος δὲν γίνονται δεκτὰ παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ ψυχικὰ νοσήματα ἢ μεταδοτικὲς ἀσθένειες.

Εἰδικότερα στὸ Ἴδρυμα - Παιδικὸ Σταθμὸ γίνονται δεκτά:

1. Στὸ "ΒΡΕΦΙΚΟ ΤΜΗΜΑ"

Προνήπια ἀπὸ ἡλικίας 2 μνηῶν ἕως καὶ 2,5 ἐτῶν

2. Στὸ ΠΡΟΝΗΠΙΑΚΟ - ΝΗΠΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ

Νήπια ἀπὸ ἡλικίας 2,5 ἕως 5 ἐτῶν, καὶ

3. Προνήπια ἢ νήπια ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἄγαμες ἢ ἐγκαταλελειμμένες μπτέρες.

4. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐξυπηρετούμενων παιδιῶν ἀνέρχεται σέ: δέκα (10) βρέφη καὶ σαράντα (40) νήπια.

β) Κατὰ τὴν ἐγγραφή ἐπιλέγονται τέκνα ἐργαζομένων γονέων καὶ τέκνα οικονομικὰ ἀδυνάτων οικογενειῶν, προτιμωμένων ἐκείνων ποὺ ἔχουν ἀνάγκη φροντίδας ἀπὸ διάφορα κοινωνικὰ αἷτια (ὅπως π.χ. παιδιὰ ὄρφανὰ ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς ἢ τὸν ἕνα γονέα, παιδιὰ ἀγάμων μπτέρων, διαζευγμένων ἢ σὲ διάσταση γονέων, παιδιὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ γονεῖς μὲ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἀναπηρία, πολύτεκνων οικογενειῶν κ.λπ.).

γ) Γιὰ τὴν ἐγγραφή τῶν παιδιῶν στὶς μονάδες τοῦ Ἰδρύματος ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

i. Αἴτηση τῆς μπτέρας, τοῦ πατέρα ἢ τοῦ κηδεμόνα τοῦ παιδιοῦ.

ii. Ληξιαρχικὴ πράξη γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ.

iii. Βεβαίωση ἱατροῦ γιὰ τὴν καλὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία τοῦ παιδιοῦ, καθὼς καὶ φωτοτυπία τοῦ βιβλιαρίου ὑγείας του, μὲ τὰ ἐμβόλια ποὺ προβλέπονται κάθε φορά, ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία τοῦ παιδιοῦ. Ἐπίσης πρόσφατα ἀποτελέσματα φυματιοαντίδρασης.

iv. Ἀντίγραφο τῆς δήλωσης φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ τρέχοντος οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἀντίγραφο ἐκκαθαριστικοῦ σημειώματος τῆς ἀρμόδιας Δ.Ο.Υ.

v. Πιστοποιητικὸ Οἰκογενειακῆς καταστάσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας ὅπου κατοικοῦν οἱ γονεῖς τοῦ παιδιοῦ.

vi. Κάθε ἄλλο δικαιολογητικὸ ποὺ θεωρεῖται ἀπαραίτητο (βεβαίωση πολυτεκνικῆς ιδιότητος κ.λπ.).

δ) Γιὰ τὴν ἐγγραφή παιδιῶν ἀλλοδαπῶν γονέων στὸν Σταθμὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτὸς τῶν προηγουμένων δικαιολογητικῶν, ἀπαραίτητη προϋπόθεση εἶναι ἡ ἄδεια νόμιμης παραμονῆς στὴν χώρα μας, ὅπως αὐτὴ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

ε) Οἱ αἰτήσεις ἐγγραφῆς ὑποβάλλονται στὸ Ἴδρυμα ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 15 Ἰουνίου κάθε ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καὶ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενὲς θέσεις.

στ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων νηπίων ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. σύμφωνα μὲ τὴν ὑφισταμένη δυνατότητα τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν σχετικῶν Νόμων τοῦ Κράτους. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐπίσης καθορίζεται ἡ μνηναία (ἢ ἡ ἀνὰ ὥρα προκειμένου γιὰ τὸ Σταθμὸ Baby Parking) συνεισφορά τῶν γονέων, κλημακούμενη ἀνάλογα μὲ τὴν κατάσταση, στὴν ὁποία κατατάσσονται οἱ γονεῖς: κληρικοί, πολύτεκνοι, διαζευγμένοι, μονογονεϊκὲς οικογένειες, χαμηλοῦ οικογενειακοῦ εἰσοδήματος κ.λπ.

ζ) Ἡ καταβολὴ μνηναίας συνεισφορᾶς ἐκ μέρους τῆς οικογενείας ἔχει τὴν ἔννοια τῆς συμμετοχῆς στὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ καὶ βεβαίως συμβολικὸ χαρακτήρα καὶ ὄχι κερδοσκοπικό. Πρὸς πιστοποίηση τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐνδιαφερομένης οικογενείας θεωρεῖται ἀπαραίτητη ἡ προσκόμιση καὶ κατάθεση στὴ Γραμματεία τοῦ Ἰδρύματος τοῦ ἐκκαθαριστικοῦ σημειώματος τῆς τελευταίας οικονομικῆς χρήσεως γιὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς, τὸ ὁποῖο ἐκδίδει ἡ ἐκάστοτε Οἰκονομικὴ Ἐφορία (Δ.Ο.Υ.) κατὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

η) Γιὰ τὰ τέκνα τῶν ἀγάμων ἢ ἐγκαταλελειμμένων μπτέρων δὲν θὰ προβλέπεται οικονομικὴ συνδρομή, ἐκτὸς ἂν τὸ Δ.Σ. ἀλλοίως ἀποφασίξει κατὰ περίπτωσιν, ἢ δὲ παραμονὴ των στὸ Ἴδρυμα δὲν θὰ μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει τὸ ἑξάμηνο.

Ἄρθρον 15

Διακοπὴ φιλοξενίας παιδιῶν

Ἡ διακοπὴ τῆς φιλοξενίας τῶν παιδιῶν στὶς μονάδες τοῦ Ἰδρύματος πραγματοποιεῖται, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ παρακάτω περιπτώσεις:

α) Ὄταν τὸ ζήτησουν μὲ αἴτησή τους οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες τῶν παιδιῶν.

β) Ὃταν ἐμφανιστοῦν σοβαρὰ προβλήματα στὴν συμπεριφορὰ ἢ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα, ἔπειτα ἀπὸ προηγούμενη ἐπικοινωνία μὲ τοὺς γονεῖς καὶ τὸν εἰδικὸ Ἴατρό.

γ) Ὃταν δὲν καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἡ οικονομικὴ τους συμμετοχή, γιὰ χρονικὸ διάστημα πέρα τῶν δύο μηνῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχει σοβαρὸς πρὸς τοῦτο αἰτιολογημένος λόγος καὶ ἀφοῦ προηγουμένως εἰδοποιηθοῦν νὰ καταβάλλουν τὸ ὀφειλόμενο ποσὸ τῶν τροφείων.

δ) Ὃταν κατ' ἐξακολούθησιν καὶ παρὰ τὶς σχετικὲς εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς γονεῖς, αὐτοὶ δὲν συμμορφώνονται μὲ τὸ πρόγραμμα καὶ τοὺς ὅρους λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Ὃταν κατ' ἐξακολούθησιν καὶ πέραν τοῦ ἑνός (1) μηνός (συνεχόμενα) τὰ παιδιά ἀπουσιάζουν ἀδικαιοῦντα ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα.

ἄρθρον 16 Μεταφορὰ παιδιῶν

Τὰ φιλοξενούμενα παιδιά μεταφέρονται ἀπὸ καὶ πρὸς τὶς οἰκίες τους μὲ τὴν φροντίδα καὶ εὐθύνη τῶν γονέων ἢ τῶν κηδεμόνων τους.

ἄρθρον 17 Λειτουργία τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ

α) Ἡ λειτουργία τῶν μονάδων τοῦ Ἰδρύματος (Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς κ.λπ.) ἀρχίζει τὴν 1η Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31η Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐπὶ πέντε μέρες, δηλαδὴ ἀπὸ Δευτέρα ἕως Παρασκευή.

β) Ὁ Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς μπορεῖ νὰ λειτουργεῖ καὶ κατὰ τὸν μήνα Αὐγούστο καὶ νὰ διακόπτει τὴν λειτουργία του συνολικὰ ἕνα μήνα κατὰ τὴν διάρκεια τῶν μηνῶν Ἰουνίου - Ἰουλίου, ἐφ' ὅσον αὐτὸ κριθεῖ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν διευκόλυνση τῶν ἐργαζομένων γονέων.

γ) Ὁ Σταθμὸς δὲν λειτουργεῖ ἀπὸ τὴν 24η Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τὴν 6η Ἰανουαρίου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Μεγάλη Πέμπτη μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

δ) Ἐπίσης διακόπτει τὴν λειτουργία του κατὰ τὶς ἐπίσημες ἀργίες τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ κατὰ τὴν Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ, ἑορτὴ τῆς Παναγίας τῆς Χρυσοφίτισσης.

ε) Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἀρχίζει τὴν 7:00 πρωινὴ ὥρα καὶ λήγει τὴν 16:00 ἀπογευματινὴ ὥρα.

ἄρθρον 18 Ἱατρικὴ παρακολούθησιν

α) Ἡ παρακολούθησιν τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν ὄλων τῶν μονάδων τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελεῖ παράλληλη ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν ἀντίστοιχη οικογενειακὴ καὶ ἐνεργεῖται ἀπὸ παιδίατρο τοῦ Ἐθνικοῦ Συστήματος Ὑγείας, ἢ ἀπὸ παιδίατρο - συνεργάτη τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται τακτικῶς μὲν μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα τὸν Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ, ἐκτάκτως δὲ ὅποτε κληθεῖ.

β) Γιὰ κάθε παιδί τηρεῖται Φάκελλος Ὑγείας, ποὺ ἐνημερώνεται ἀπὸ τὸν Ἱατρό.

γ) Μία (1) φορὰ τὸν μῆνα καλοῦνται οἱ γονεῖς σὲ ἐνημερωτικὲς συγκεντρώσεις σχετικὰ μὲ θέματα ὑγιεινῆς τῶν παιδιῶν.

δ) Ἡ περιφρούρησιν τῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ ἀποτελεῖ ἐπίσης ὑποχρέωσιν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο ἐφαρμόζει πιστὰ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας, καὶ εὐθύνεται γιὰ κάθε ἀμέλεια ἢ παράλειψη, ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει ἐπίπτωση στὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος ὑποβάλλεται κάθε τρεῖς (3) μῆνες σὲ προληπτικὸ ἱατρικὸ ἔλεγχο, ἐφοδιάζεται δὲ μὲ εἰδικὸ βιβλιᾶριο ὑγείας, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ἀπὸ τὴν ἀρμόδια Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία.

ἄρθρον 19 Ἡμερήσια ἀπασχόλησιν τῶν παιδιῶν

1. Στὶς μονάδες τοῦ Ἰδρύματος ἐφαρμόζεται ἡμερήσιο πρόγραμμα δημιουργικῆς ἀπασχόλησιν, ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ἀρμονικὴ ψυχοσωματικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ.

Στὰ πλῆθια τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, τὰ παιδιά προσεγγίζονται μὲ μέσο τὴν στοργή, τὸν διάλογο, τὴν ἐπεξήγησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη. Ρητὰ ἀπαγορεύεται στὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος ἡ καταναγκαστικὴ ἐπιβολὴ ἀπόψεων ἢ ἡ ἐπιβολὴ σωματικῆς τιμωρίας, παραβίασιν δὲ τῆς ἀπαγόρευσιν αὐτῆς ἀποτελεῖ σοβαρότατο πειθαρχικὸ παράπτωμα. Βάσιν τοῦ ἡμερησίου προγράμματος ἀπασχολήσεως εἶναι ἡ Χριστιανικὴ διαπαιδαγώγησιν, ἡ κοινωνικοποίηση καὶ ἡ ὁμαλὴ συναναστροφὴ τῶν παιδιῶν μεταξύ τους, ἡ ἐνίσχυσιν τῆς ἐξελικτικῆς τους πορείας καὶ ἡ ἐμπέδωσιν κλίματος ἐλευθερίας καὶ ἀσφάλειας.

2. Τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα εἶναι εὐέλκτικο, τηροῦνται ὅμως βασικὰ χρονικὰ σημεῖα αὐτοῦ, ὅπως ἡ προσέ-

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

ἡευση, ἡ ἀναχώρηση τῶν παιδιῶν, οἱ ὥρες φαγητοῦ, διαλείμματος καὶ ἀνάπαυσης. Ἐνδεικτικὰ τὸ πρόγραμμα ἀπασχολήσεως τῶν παιδιῶν εἶναι:

8:00 - 9:00 π.μ.: Ὑποδοχὴ τῶν παιδιῶν.

Ὁ παιδαγωγὸς προτρέπει καὶ ἐνθαρρύνει τὰ παιδιά νὰ ἐνσωματωθοῦν σὲ ὁμάδες παιχνιδιοῦ, ἀπασχόληση στὶς «παιδαγωγικὲς γωνίες» δραστηριοτήτων συμβολικοῦ χαρακτῆρα, στὶς γωνίες γνώσεων (βιβλίου κ.λπ.) ἢ τοὺς προτείνει ἀπασχόληση μὲ τὸ οἰκοδομικὸ - κατασκευαστικὸ ὑλικὸ ἢ ἄλλο παιδαγωγικὸ ὑλικό.

9:00 - 9:30 π.μ.

Προετοιμασία τῶν παιδιῶν γιὰ πρωινό, (μετάβαση τῶν παιδιῶν ὁμαδικὰ στὴν τουαλέτα γιὰ ἀτομικὴ ὑγιεινὴ, ἐτοιμασία τραπεζαρίας κ.λπ.). Συνεχίζεται ἡ ὑποδοχὴ καὶ γίνεται συζήτηση συνδυσασμένη μὲ συναισθηματικὲς ἀνταλλαγὲς μεταξὺ τῶν παιδιῶν καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ.

9:30 - 11:30 π.μ.

Ὁ παιδαγωγὸς προγραμματίζει καὶ συζητᾷ μὲ τὰ παιδιά τὶς δραστηριότητες τῆς ἡμέρας: μουσικοκινητικὲς - ρυθμικὲς δραστηριότητες, ἀσκήσεις χώρου. Παράλληλα ἢ μεμονωμένα ἐργαστήρια ζωγραφικῆς, κολλητικῆς, κουκλοθεάτρου, θεατρικοῦ παιχνιδιοῦ, νεροῦ, πηλοῦ, κηπουρικῆς, μαγειρικῆς, οἰκολογικοῦ πειραματισμοῦ κ.λπ. ἢ παιδαγωγικὲς δραστηριότητες τοῦ ἰδίου χαρακτῆρα.

11:30 - 12:00 μ.

Διάλειμμα τῶν παιδιῶν ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓνα ἢ δύο τμήματα - διάρκειας περίπου 30 λεπτῶν. Προετοιμασία γιὰ τὸ μεσημεριανὸ γεῦμα (ἀτομικὴ ὑγιεινὴ). Ἐλεύθερη ἀπασχόληση στὶς «γωνίες» ἢ ὁμαδικὰ παιχνίδια στὴν τάξη, στὸν κῆπο καὶ στὴν παιδικὴ χαρὰ, ψυχοκινητικὲς δραστηριότητες. Προανάγνωση - Προγραφή - Προαρίθμηση, γιὰ τὰ παιδιά τοῦ Νηπιαγωγείου.

12:00 - 13:00 μ.μ.: Μεσημεριανὸ γεῦμα.

Τὰ παιδιά μὲ ὁμάδες ἐργασίας συμμετέχουν στὸ σερίβρισμα καὶ τὴν τακτοποίηση τῆς τραπεζαρίας. Ἀτομικὴ ὑγιεινὴ μετὰ τὸ φαγητό.

13:00 - 14:00 μ.μ.

Σταδιακὴ ἀναχώρηση τῶν παιδιῶν ποὺ φεύγουν νωρίς. Ἦσυχες δραστηριότητες (ἄκουσμα μουσικῆς, ἀφήγηση παραμυθιοῦ, μυθοπλασία, τραγούδι, διάβασμα βιβλίου). Δραστηριότητες στὶς «γωνίες» γνώσεων - πληροφόρησης. Παιχνίδια μὲ τὸν λόγος. Προαναγνωστικὲς ἀσκήσεις. Παιχνίδια γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀντιληπτικῆς ἰκανότητας τῶν παιδιῶν. Παντομίμα. Αὐτοσχεδιασμοί, Φαντασία.

14:00 - 14:45 μ.μ.

Ἐλεύθερη ἀπασχόληση ἢ ἀνάπαυση. Τακτοποίηση τῶν τάξεων. Ἀναχώρηση τῶν παιδιῶν.

3. Τὸ παραπάνω πρόγραμμα προσαρμόζεται στὶς ἰδιαιτερότητες κάθε ἐπιμέρους ἡλικίας, κατὰ τὴν σύμφωνη γνώμη καὶ τὴν κρίση τῶν παιδαγωγῶν.

ἄρθρον 20

Διατροφή τῶν παιδιῶν

1. Τὸ διαιτολόγιο τῶν παιδιῶν καθορίζεται σύμφωνα μὲ τὶς σύγχρονες παιδιατρικὲς ἀπόψεις γιὰ τὴν ὑγιεινὴ διατροφή τῶν παιδιῶν.

Ὡς βάση γιὰ τὸ ποσοτολόγιο τροφίμων καὶ διαιτολογίου λαμβάνεται τὸ κατ' ἀρχὰς διαλαμβανόμενο στὴν ὑπ' ἀριθμ. Γ2α/οικ.4108/1988 Ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας, Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Φ.Ε.Κ 546/τ.Β').

2. Τὸ πρόγραμμα διατροφῆς ἀναρτᾶται σὲ ἐμφανὲς σημεῖο τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐνημερώνονται σχετικὰ οἱ γονεῖς. Ἰδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται γιὰ τὴν χορήγηση στὰ παιδιά νωπῶν φρούτων καὶ λαχανικῶν, νωποῦ κρέατος καὶ ψαριῶν, γαλακτοκομικῶν προϊόντων κ.λπ. σὲ ἐπαρκεῖς γιὰ τὶς ἀνάγκες τοὺς ποσότητες, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν μὴ χορήγηση εἰδῶν διατροφῆς ποὺ ἐμπεριέχουν συντηρητικὲς χρωστικὲς, τεχνητὲς γλυκαντικὲς οὐσίες κ.λπ.

3. Ἡ παρεχόμενη τροφή στὰ σιτιζόμενα βρέφη, νήπια καὶ παιδιά πρέπει νὰ εἶναι ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ ἀντίστοιχη ἢ ἀνώτερη μὲ τὸ διαιτολόγιο ποὺ ἀκολουθεῖται στοὺς Κρατικοὺς Παιδικοὺς καὶ Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς καὶ καθορίζεται σὲ ἡμερήσια βάση ἀπὸ τὸ γιαιτρὸ καὶ τὸν Διευθυντὴ/τρια τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 21

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἰδρυμα τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση, τηρεῖ δέ, μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Διευθυντῆ/τριας καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Ὑπαλλήλου, τὰ ἐξῆς βιβλία θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Συμβάντων.

γ) Ἀτομικὲς κάρτες ὑγείας βρεφῶν, νηπίων καὶ παιδιῶν.

δ) Ἀτομικὲς κάρτες ὑγείας Προσωπικοῦ.

- ε) Βιβλίο Παρουσίας βρεφῶν, νηπίων καὶ παιδιῶν.
 στ) Βιβλίο Παρουσίας Προσωπικοῦ.
 ζ) Μητρώο βρεφῶν, νηπίων καὶ παιδιῶν.
 η) Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
 θ) Βιβλίο Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Ταμείου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.
 ι) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.
 ια) Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.
 ιβ) Βιβλία ἐγγραφῆς καὶ παρακολούθησης τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ.
 Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ἐπίσης καὶ ἄλλα γενικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα κρίνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ, ὡς ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία του.

ἄρθρον 22 Ἑορτὴ Ἰδρύματος

Ὡς ἑορτὴ τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ἥτοι τὴν 7ην Ἰουλίου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Στὸν κατάλληλα διαμορφωμένο, παρακείμενο στὸ Ἴδρυμα, Ναὸ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς θὰ προσέρχονται τὰ νήπια τοῦ Ἰδρύματος - Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, θὰ ἐκκλησιάζονται καὶ θὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὅπως καὶ κατὰ τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τοῦ ἔτους. Ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ ἔχει οὐσιαστικὸ καὶ παιδαγωγικὸ χαρακτῆρα.

ἄρθρον 23 Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ Ἀπό-

φασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας θὰ ψηφίσουν τουλάχιστον τέσσερα (4) μέλη του, προεδρεύοντος τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 24 Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τὶς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του ἢ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καθίσταται ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του.

2. Σὲ περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, διατίθεται δὲ γιὰ παρεμφερεῖς σκοποῦς.

ἄρθρον 25 Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 26 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι, 6η Μαΐου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς
Λειτουργίας τῶν κεντρι-
κῶν γραφείων τῶν ὑπη-
ρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Ἡλείας**

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ.1 καὶ 2, 30 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν.590/1977: «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 58/1975 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἀρμοδιοτήτων καὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

3. Τὸ ἄρθρον 152, παράγραφος 3 ἔδαφ. 19 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 5/2004 Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας (ΦΕΚ 1413/τ.Β'/15.9.2004).

6. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 3669/2008, τὸ Π.Δ. 60/2007 καὶ τὴν Κοινοτικὴν Ὁδηγίαν 2004/18/ ΕΚ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

7. Τὴν ἀνάγκην ὁργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἡλείας, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

8. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3/2009 Πρᾶξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2172/15.3.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ.

8. Τὴν ἀπὸ 7.5.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἐγκρίνει τὸν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, καταρτισθέντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἀκοιούθως:

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΗΛΕΙΑΣ.**

**Ἄρθρον 1
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ**

Ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς Λειτουργίας τῶν Κεντρικῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας διαλαμβάνει καὶ ρυθμίζει τὴν ὁργάνωση, τὴν σύνθεση, τὴν ἀρμοδιότητες καὶ τὴν λειτουργία τῶν Κεντρικῶν ἐν Πύργῳ ὑπηρεσιῶν τῆς, ποὺ στεγάζονται στὸ ἰδιόκτητο κτήριο αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν 28ης Ὀκτωβρίου 54 καὶ Μυστρά.

Ἡ διοίκησις πασῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀσκεῖται κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους:

- α) Ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἡλίας Γερμανόν, καὶ
- β) Ἀπὸ τὸ περὶ αὐτὸν Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

ἄρθρον 2
ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

1. Πρωτοσυγκλήλια.

Ὁ Πρωτοσυγκληλὸς εἶναι ὁ κατὰ Νόμον ἀναπληρωτὴς τοῦ Μητροπολίτου καὶ προΐσταται πασῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλίας, ἀναλόγως τῶν διδομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐξουσιοδοτήσεων.

Ἐπίσης ἔχει τὴν εὐθύνην τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὡς καὶ τῶν Γραφείων δημοσίων σχέσεων καὶ τῆς ἐθιμοτυπίας.

2. Γραμματεία.

Ἡ Γραμματεία εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ:

α) Τὴν ἐγγραφήν εἰς τοὺς Ἠλεκτρονικοὺς Ὑπολογιστὰς τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν διαφύλαξιν αὐτῶν μὲ ἀσφάλεια στὸν σκληρὸν δίσκον τῶν Η/Υ.

β) Τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων καὶ τὴν προπαρασκευὴν τῶν θεμάτων τῶν συνεδριάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ λοιπὲς ὑπηρεσίαι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ παρέχουν ἐγκαίρως στὴ Γραμματεία τὰ σχετικὰ στοιχεῖα καὶ ἐγγραφα.

γ) Τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν καταχώρισιν τῶν Ἀποφάσεων του σὲ εἰδικὸ βιβλίον, ποὺ ἀριθμεῖται, μονογράφεται καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ε) Τὴν ἐπικαιροποίησιν καὶ τὴ συντήρησιν τῆς ιστοσελίδας τῆς Μητροπόλεως.

3. Πρωτόκολλον - Ἀρχεῖον.

α) Ἔχει τὴν εὐθύνην γιὰ τὴν παραλαβήν, πρωτοκόλλησιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διανομὴν πρὸς ἐνέργειαν τῶν εἰσερχομένων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν πάσης φύσεως ἐγγράφων.

β) Τὴν παραλαβὴν ὄλων τῶν ἀρμοδίως ὑπογεγραμμένων ἐγγράφων, τὴν διεκπεραίωσιν καὶ ἀποστολὴν τους στοὺς τελικοὺς παραλήπτες.

γ) Τὴν τήρησιν τοῦ γενικοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Τὴν τήρησιν τοῦ γενικοῦ ἀρχείου ὄλων τῶν ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῶν Ἐνοριῶν, τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν φακέλων τῶν Ἐφημερίων.

4. Γραφεῖον Γάμων καὶ Διαζυγίων.

α. Γραφεῖον Γάμων.

i) Τὸ Γραφεῖον Γάμων ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν ἐκδόσεως ἀδείας γάμου, τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀσφαλὴ ἀρχειοθέτησιν τῶν στοιχείων ἐκάστης ἀδείας, σὺν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀδείας, ὅταν ἀπὸ τὸν τελέσαντα ἱερέα τελεσθῇ ὁ γάμος καὶ ἔχει καταληθῆως συμπληρωθῆ καὶ ὑπογραφή ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ τὸν παραστάντα παράνυμφον.

ii) Ἐκδίδει ἐπίσης τὰ αἰτούμενα Πιστοποιητικὰ τελεσθέντων Γάμων.

iii) Φροντίζει γιὰ τὴν κατὰ Νόμον χαρτοσήμανσιν αὐτῶν.

iv) Φυλάσσει τὸ Βιβλίον Γάμων.

β. Γραφεῖον Διαζυγίων.

i) Τὸ Γραφεῖον Διαζυγίων ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν Εἰσαγγελικῶν ἐγγράφων περὶ τῆς ἀμετακλήτου δικαστικῆς λύσεως γάμου, τὴν ἀνεύρεσιν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ λυθέντος γάμου καὶ τὴν λύσιν αὐτοῦ.

ii) Φροντίζει γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαζευκτηρίων διὰ γάμον καὶ γιὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

iii) Ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς χαρτοσημάνσεως τούτων καὶ τὴν ἀσφαλὴ διαφύλαξιν πάντων τῶν στοιχείων τῶν ἐκδοθησομένων Διαζυγίων.

iv) Φυλάσσει τὸ Πρωτόκολλον Διαζυγίων.

5. Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία στελεχώνεται ἐκ τῶν κάτωθι:

α) Παναγιώτης Καθαθᾶς, Λογιστής.

β) Ἰωάννης Ἀγγελίδης, Οἰκονομολόγος.

γ) Λογιστήριο.

Τὸ Λογιστήριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀσχολεῖται:

i) Μὲ τὴν σύνταξιν τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ii) Μὲ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ φύλαξιν τοῦ Καθολικοῦ Βιβλίου ἐξόδων καὶ ἐσόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

iii) Τὸν ἔλεγχον τῶν παραστατικῶν τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

iv) Τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν.

v) Τὴν διαφύλαξιν τοῦ χαρτοφυλακίου Μετοχῶν, ὁμολόγων κ.λπ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

vi) Τὴν ἐνημέρωσιν καὶ διαφύλαξιν τοῦ Βιβλίου Κτηματολογίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τὴν φροντίδα πληρότητος τῶν φακέλων μὲ τοὺς τί-

Ίούλιος 2009 – Άριθμ. 6

λους ιδιοκτησίας τών ακινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξη αὐτῶν.

- vii) Τὸν ἔλεγχον τῶν προμηθειῶν, τῆς ἀποθήκευσης καὶ διάθεσης τῶν προμηθευομένων υἱλικῶν ἀναλωσίμων καὶ μὴ, σύμφωνα μὲ τὸ Π.Δ.118/07.
- viii) Τὴν τήρηση λογισμικοῦ Μηχανογραφημένης Οἰκονομικῆς Διαχείρισης.

β) Ταμεῖον.

Τὸ ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχει τὴν εὐθύνην:

- i) Εἰσπράξεως τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου αὐτῆς.
- ii) Εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ΤΠΟΕΚΕ, Ἀποστολικῆς Διακονίας, Συνοδικοῦ Μεγάρου κ.λπ. καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.
- iii) Πληρωμῶν πάσης φύσεως κατὰ Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ.
- iv) Τῆς καθημερινῆς ἐνημέρωσης τοῦ βιβλίου Ταμείου καὶ διαφύλαξης αὐτοῦ.
- v) Τῆς καθημερινῆς κατάθεσης στοὺς Τραπεζικοὺς Λογαριασμοὺς τῆς Μητροπόλεως τοῦ ἡμερήσιου χρηματικοῦ ὑπολοίπου.
- vi) Τῆς διακίνησης καὶ διαφύλαξης τῶν Κληρικοσῆμων καὶ τῶν ἁλλῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνσήμων.

6. Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

Α. Ἀντικείμενο τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας εἶναι ἡ παρακολούθηση, ὁ συντονισμός, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ διαχείριση τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες ἐκάστοτε διατάξεις, γιὰ τὴν ἐκτέλεση δημοσίων ἔργων, ἡ συντήρηση τῶν ἔργων καὶ ἡ λειτουργία τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Διευκρινίζεται ὅτι:

α. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ.60/2007 καὶ τὴν Κοινοτικὴν Ὁδηγίαν 2004/18/ΕΚ, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας.

β. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 3669/2008, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας.

γ. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 3669/2008, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας.

δ. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλέον κα-

θήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτες Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

ε. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 3669/2008, τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εἰσηγείται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουσῶν διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν, ὀρίζονται οἱ τρεῖς Μηχανικοὶ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἡμῶν.

στ. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων διέπει τὰς καταρτισθσομένης Συμβάσεις ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητῶν.

ζ. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάση τὴν καθ' ἕλην καὶ τὸν τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α. μετὰ τὴν ἐξάντληση τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 3669/2008, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

η. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρηση αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

θ. Γιὰ τὴν δημοπράτηση τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ διακήρυξη.

ι. Σὲ περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὶς σχετικὲς Μελέτες, δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνηση αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Β. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωση Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἠλείας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

i) Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας.

ii) Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποῖα στελεχώνεται ἐκ τῶν κάτωθι τριῶν Μηχανικῶν:

α. Ἰφιγένειας Σκαμνάκη-Λοιλοπούλου, Ἀρχιτέκτονος.
β. Δημητρίου Ρούμπα, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, καὶ
γ. Ἰωάννου Πετροπούλου, Ἀρχιτέκτονος.

Ἡ κ. Ἰφιγένεια Σκαμνάκη-Λοιλοπούλου ὀρίζεται ὡς Προϊσταμένη τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

iii) Ἐξωτερικοὶ Συνεργάτες Σύμβουλοι.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μπορεῖ νὰ χρησιμοποιεῖ καὶ Ἐξωτερικοὺς Συνεργάτες-Συμβούλους μὲ εἰδικές γνώσεις, ὅπως Μηχανολόγους κ.λπ. ἢ ἄλλους Μηχανικούς γιὰ τὴν ὑποβοήθηση τοῦ ἔργου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀκόμη δύναται νὰ ἀναθέτει μελέτες ἢ ὁλοκληρῶση μελετῶν σὲ εἰδικὰ μελετητικὰ Γραφεῖα.

Ἡ πρόσληψη καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν παραπάνω συνεργατῶν ὀρίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Γ. Εἰδικώτερα ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας διαρθρῶνεται εἰς τὰ ἀκόλουθα Τμήματα:

α) Τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο.

i) Τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο εἶναι τριμελές (3/μελές) μὲ πενταετὴ θτεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Τὸ ἀποτελοῦν δὲ ὁ Προϊστάμενος τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ οἱ δύο τεχνικοὶ Σύμβουλοι αὐτῆς.

ii) Ἀρμοδιότητες:

1. Τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο γνωμοδοτεῖ πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τεχνικῆς φύσεως θεμάτων, τὰ ὁποῖα παραπέμπονται εἰς αὐτὸ πρὸς γνωμοδότηση.

2. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ ἐνστάσεων διὰ πάσης φύσεως διαφορῶν ποὺ προκύπτουν ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως, κατὰ τὴν διάρκειά ἢ τὴν λύση αὐτῆς ἐντὸς προθεσμίας τεσσαράκοντα πέντε (45) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς διαφορᾶς.

3. Γνωμοδοτεῖ, ἐὰν τοῦ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

4. Ἐλέγχει τὶς μελέτες, τὰ συμβατικὰ τεύχη, τὶς συμβάσεις, τοὺς λογαριασμοὺς, τὶς ἐπιμετρήσεις ὄλων τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ εἰσγγεῖται στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο πρὸς ἔγκριση.

5. Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὸ πρόγραμμα τῆς οικονομικῆς ροῆς τῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ προϋπολογισμοῦ.

β) Τὸ Τμήμα Μελετῶν.

Ἀντικείμενο τοῦ Τμήματος Μελετῶν εἶναι:

i) Ἡ ἐκπόνηση τῶν μελετῶν (ἀρχιτεκτονικῶν, στατικῶν, ἠλεκτρομηχανολογικῶν, πρασίνου, προμήθειας ἐξοπλισμοῦ, ἐσωτερικῶν χώρων καὶ προμήθειας μηχανημάτων καὶ συσκευῶν) καὶ ἡ σύνταξη τῶν ἀντιστοίχων τευχῶν δημοπράτησης, σύμφωνα μὲ τὸν Ν.3316/05.

ii) Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν καὶ ἡ ἀνάθεση/διαχείριση συμβάσεων.

iii) Ἡ μέριμνα διενέργειας ὄλων τῶν σχετικῶν διαδικασιῶν καὶ ὑπογραφῆς τῶν σχετικῶν συμβάσεων, γιὰ τὴν ἀνάθεση ἐκπόνησης μελετῶν σὲ ιδιώτες, σύμφωνα μὲ ὅσα ὀρίζονται ἀπὸ τὶς σχετικὲς διατάξεις τῆς νομοθεσίας.

vi) Ἡ ἐπίβλεψη τῶν μελετῶν ποὺ ἀνατίθενται σὲ ιδιώτες, ἡ ὁποία περιλαμβάνει κυρίως:

i) Τὴν τήρηση τῶν ὄρων τῶν συμβάσεων.

β. Τὶς ἀναγκαῖες ἐνέργειες γιὰ τὴ διασφάλιση ὑψηλῆς ποιότητας μελετῶν.

γ. Τὴ σύνταξη τῶν Συγκριτικῶν Πινάκων καὶ τὴ μέριμνα γιὰ σύνταξη καὶ ὑπογραφή τῶν Συμπληρωματικῶν Συμβάσεων.

δ. Τὸν ἐλεγχὸ τῶν ὑποβαλλομένων λογαριασμῶν ἀπὸ τὸν ἀνάδοχο, τὴν ἔγκριση αὐτῶν καὶ τὴν προώθησή τους γιὰ πληρωμὴ.

ε. Τὴν παραλαβὴ καὶ τὴν ἔγκριση τῶν μελετῶν.

i) Ἡ ἐκπόνηση τῶν σχεδίων τῶν μελετῶν ποὺ ἐκπονοῦνται ἀπὸ τὸ Τμήμα.

ii) Ἡ ψηφιοποίηση καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ διαχείριση τοῦ ὑπάρχοντος ἀρχείου σχεδίων τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

iii) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴ δημοπράτηση τῶν κάθε εἶδους ἔργων καὶ προμηθειῶν καὶ γιὰ τὴν κατακύρωση ἢ ἐπανάληψη τῶν διαγωνισμῶν.

vi) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴ σύνταξη καὶ ὑπογραφή τῶν συμβάσεων ἐκτέλεσης ἔργων καὶ προμηθειῶν.

v) Ἡ διενέργεια αὐτοψιῶν καὶ ἡ σύνταξη τεχνικῶν ἐκθέσεων καὶ γνωματεύσεων ἐπὶ τεχνικῶν θεμάτων.

γ) Τὸ Τμήμα Ἐκτέλεσης Ἔργων.

Τὸ ἀντικείμενο τοῦ Τμήματος Ἐκτέλεσης Ἔργων εἶναι:

i) Ἡ ἐπίβλεψη, ὁ ἐλεγχος καὶ ὁ συντονισμὸς τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἔργων, τῆς διενέργειας τῶν προμηθειῶν καὶ κάθε ἄλλης διαδικασίας, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

- τὴ νομοθεσία γιὰ τὴν ἐκτέλεση δημοσίων ἔργων καὶ προμηθειῶν καὶ ἰδίως:
- ii) Ἡ παρακολούθηση τῆς τήρησης τῶν ὄρων τῶν συμβάσεων ἐκτέλεσης ἔργων καὶ προμηθειῶν.
 - iii) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν συμβατικῶν προδιαγραφῶν, τῶν Κανονισμῶν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς νομοθεσίας καὶ τῶν κανόνων τῆς Τέχνης καὶ Ἐπιστήμης, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ὑψηλοῦ ἐπιπέδου κατασκευῶν.
 - vi) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴν τήρηση τῶν Κανόνων Ἀσφαλείας στὶς κατασκευές.
 - v) Ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπιμετρήσεων, τῶν πρωτοκόλλων παραλαβῆς ἀφανῶν ἐργασιῶν, τῶν πρωτοκόλλων ζυγίσεως καὶ τῶν πρωτοκόλλων χαρακτηρισμοῦ σκληρότητας ἐδαφῶν.
 - vi) Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων λογαριασμῶν καὶ ἡ προώθησή τους γιὰ πληρωμὴ.
 - vii) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴν χρηματοδότηση τῶν ἔργων.
 - viii) Ἡ σύνταξη καὶ ἡ ὑποβολὴ γιὰ ἔγκριση τῶν Ἀνακεφαλαιωτικῶν Πινάκων καὶ τῶν πρωτοκόλλων Κανονισμοῦ Τιμῶν Μονάδας Νέων Ἔργων.
 - xi) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴν σύνταξη καὶ ὑπογραφή τῶν Συμπληρωματικῶν Συμβάσεων.
 - x) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴ διενέργεια τῶν παραλαβῶν τῶν ἔργων, ἡ σύνταξη τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων καὶ ἡ ὑποβολὴ τους γιὰ ἔγκριση.
 - xi) Ἡ συγκέντρωση τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων καὶ ἡ σύνταξη ἐκθέσεων παρακολούθησης ἔργων.
 - xiii) Ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ὠρίμανση τῶν ἔργων.
- δ) Τὸ Τμῆμα Συντήρησης.
- Τὸ ἀντικείμενο τοῦ Τμήματος Συντήρησης εἶναι:
- i) Ἡ συνεχὴς ἐπιθεώρηση τῶν κτηρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ τῶν Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἠλείας, ἠλεκτρομηχανολογικῶν (Η/Μ) ἐγκαταστάσεων καὶ ἡ εἰσήγηση γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀναγκαίων ἐργασιῶν συντήρησης.
 - ii) Ἡ συντήρηση, ἐπισκευὴ καὶ ἀνακαίνιση τῶν κτηρίων καὶ τῶν Η/Μ ἐγκαταστάσεων.
 - iii) Ἡ ἐπίβλεψη τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν συντήρησης τῶν Η/Μ ἐγκαταστάσεων καὶ ἡ τήρηση μνημῶν λειτουργίας τῶν μηχανημάτων, συσκευῶν καὶ γενικῶς τῶν Η/Μ ἐγκαταστάσεων.
 - vi) Ἡ σύνταξη καὶ ὑλοποίηση προγραμμάτων προληπτικῶν καὶ περιοδικῶν συντηρήσεων.
 - v) Ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἐπίβλεψη τῶν συνεργείων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν συνεργείων.

- vi) Ἡ σύνταξη τοῦ ἐτησίου προγράμματος τῶν ἐργασιῶν συντήρησης καὶ ἐπισκευῆς τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ πινάκων ἀπαιτούμενων ὑλικῶν καὶ ἐξοπλισμοῦ.
- viii) Ἡ σύνταξη τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ δαπανῶν γιὰ τὶς ἐπισκευές, τὴ συντήρηση καὶ τὴ λειτουργία τῶν πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἔργων ὑποδομῆς.
- ix) Ἡ τήρηση ἀρχείου κατασκευαστικῶν σχεδίων τῶν ἐγκαταστάσεων, ὁδηγίων χρήσεως, βιβλίων κατασκευαστῆ μηχανημάτων καὶ συσκευῶν κ.λπ.
- x) Ἡ μέριμνα γιὰ τὴ λήψη τῶν ἀπαιτούμενων ἔργων γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐν γένει διακινουμένων στοὺς χώρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἐγκαταστάσεων.
- xi) Ἡ συγκέντρωση καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν γιὰ τὶς δαπάνες τῆς ἀρμοδιότητος του καὶ ἡ προώθησή τους γιὰ πληρωμὴ.

7. Νομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἡ Νομικὴ Ὑπηρεσία ἀσχολεῖται μὲ τὶς κάθε εἶδους ὑποθέσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐπιδιώκει τὴ διασφάλιση τῆς περιουσίας καὶ γενικῶς τῶν συμφερόντων τῆς.

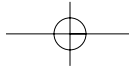
Εἰδικότερα:

- α) Παρέχει δικαστικὴ ὑποστήριξη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.
- β) Γνωμοδοτεῖ καὶ παρέχει νομικὲς συμβουλὲς πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.
- γ) Ἐνημερώνει τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας καὶ τῆς Νομολογίας σὲ θέματα ποὺ τὴν ἀφοροῦν.
- δ) Παρέχει νομικὴ ὑποστήριξη κατὰ τὴν κατάρτιση τῶν κάθε εἶδους συμβάσεων, ἰδιωτικῶν συμφωνητικῶν καὶ διακηρύξεων (ἔργα, προμήθειες, μισθώσεις κ.λπ.).
- ε) Καλεῖται στὶς Συνεδριάσεις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου σὲ περίπτωση ποὺ ὑπάρχουν ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητός του, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου αὐτοῦ.
- στ) Τηρεῖ τοὺς φακέλους τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀθῆναι, 7η Μαΐου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν

Γόρτυνος

Ἀργολίδος

Λήμνου

Κλητήριον ἐπίκριμα
Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἡλείας

Πατριαρχεῖον
Ἀλεξανδρείας

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς –κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων»– πλήρωσιν μιᾶς (1) κενῆς θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, Κατηγορίας ΠΕ, Κλάδου Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ, ἐπιβαθμοῖς Δ-Α, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑΝ», ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀγ. Φιλιοθένης 21), κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἑκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ συνημμένου Βιογραφικοῦ Σημειώματος. Εἰδικῶς διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ κατοχὴ τίτλου διδάκτορος (ἐγκεκριμένη διδακτορικὴ διατριβή), ὡς καὶ ἡ πολὺ καλὴ γνώση 2 ξένων γλωσσῶν καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσι κατὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροισι 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ. (ΦΕΚ 48/3-4 1978 τ. Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαΐου 2009

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Γεωργίου Στεμνίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 28ῃ Μαΐου 2009

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

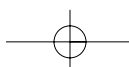
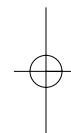
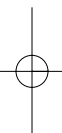
ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Ναυπλίου,

Ἀγίου Πέτρου Ἄργους,

Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ναυπλίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλῖω τῇ 2ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου

Ἔχοντες ὑπὲρ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπὲρ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Μούδρου

Γενεσίου Θεοτόκου Παναγιάς,

Εἰσοδίων Θεοτόκου Πορτιανοῦ,

Ἀγίου Γεωργίου Ρεπανιδίου,

Γεννήσεως Χριστοῦ νήσου Ἀγ. Εὐστρατίου

Ἀγίου Δημητρίου Ἀγίου Δημητρίου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καμινίων,

Ἀγίου Δημητρίου Κοντοπουλίου,

Ἀγίας Μαρίνης Ν. Κούταλης,

Ἀγίας Μαρίνης Λειβαδοχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουηλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λήμνῳ τῇ 18ῃ Μαΐου 2009

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς

τὸν αἰδ. Ἰωάννην Στασινόπουλον

Ἐφημέριον Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Ἀγνάντων

τοῦ Δήμου Πηνείας τοῦ Νομοῦ Ἡλείας

(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἐν Πύργῳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας τὴν 18.9.2009 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆν καὶ ὥρα 9η π.μ. ἵνα δικασθῆς δι’ ἃ κατηγορεῖσαι Κανονικὰ ἀδικήματα, ἥτοι,

1. Ὅτι ὀδηγῶν τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητόν σου εἰς τὴν Γαστούνην τὸ βράδυ τῆς 26.5.2007, προκάλεσες

ἀκούσιον βαρὺ τραυματισμὸν δύο νέων παιδιῶν, ἥτοι τοῦ Ἰωάννου Κακλαμάνου τοῦ Διονυσίου, ἐτῶν 18 καὶ τοῦ Ἰωάννου Χατζοπούλου, ἐτῶν 14, κατοίκων Γαστούνης.

2. Ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ θείου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου Νόμου καὶ τῆς ἱερατικῆς ὑποχρεώσεώς σου, μετὰ τὸν τραυματισμὸν, ἐγκατέλειπες τοὺς τραυματισθέντας νέους καὶ ἐξαφανίσθηκες, καὶ

3. Διὰ μέγιστον δημόσιον σκανδαλισμὸν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Πύργῳ τῇ 26 Μαΐου 2009

Ὁ Μητροπολίτης

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Μπαχὸς

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καμερούν

Προκήρυξις θέσεως Ἱεροδιδασκάλου

Ἔχοντες ὑπὲρ ὄψιν: α) Τὰ λειτουργικὰς ἀνάγκας τῆς ἐν Yaoundé Ἑλληνικῆς ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος καὶ συγκεκριμένως τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου,

β) τὴν ἐπαναληθουργίαν τοῦ, ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Κοινότητι, Σχολείου Ἑλληνικῆς Γλώσσης κατόπιον σχετικῶν ἐνεργειῶν τῆς Κοινότητος καὶ σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς Συντονιστοῦ Ἐκπαιδεύσεως Ἀφρικῆς,

καλοῦμεν

τοὺς βουηλομένους καὶ ἔχοντας τὰ πρὸς τοῦτο κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω κενῆς θέσεως Ἐφημερίου καὶ Ἱεροδιδασκάλου.

Ἐν Yaoundé τῇ 18ῃ Ἰουνίου 2009

† Ὁ Καμερόν ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Πληροφορίες:

SAINTE METROPOLE ORTHODOXE DU CAMEROUN

COMMUNAUTE HELLENIQUE DU YAOUNDÉ

BASTOS - YAOUNDÉ, B. P. 949 CAMEROUN

ΤΗΛ. 00237-96 54 00 02, ΦΑΞ 00237-22 21 05 76

E-mail: gregoriosfr@yahoo.gr

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ**Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος****Μ.Κ.Ο. «Ἀθηνηεγγύη»****Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν****Ἱεραὶ Μητροπόλεις****Καλαβρύτων****Φθιώτιδος****Γλυφάδας****Κερκύρας****Θεσσαλονίκης****Νικαίας****Κορίνθου****Αἰτωλοακαρνανίας****ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 2.6.2009**

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 2 Ἰουνίου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ὄρισε τὴν τακτικὴ σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 5ης ἕως 9ης Ὀκτωβρίου 2009. Τὰ κύρια θέματα ποὺ θὰ συζητηθοῦν διεξοδικὰ κατὰ τὶς πέντε Συνεδρίες, θὰ ὀριστικοποιηθοῦν στὶς δύο ἐπόμενες Συνεδρίες τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε:

– Τὸν Προϋπολογισμὸ γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 2009, καθὼς καὶ τὸν ἀναμορφωμένο Προϋπολογισμὸ οἰκονομικοῦ ἔτους 2008 καὶ τὸν Ἀπολογισμὸ οἰκονομικοῦ ἔτους 2007 τοῦ Πανελληνίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «Παναγία Σουμελᾶ».

– Τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δίμηνο Μαΐου - Ἰουνίου 2009. Οἱ οἰκογένειες ποὺ θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 863 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 184.428 €.

– Τὴν μεταφορὰν τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ τοῦ Γέροντος, ἀπὸ τὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Δήμου Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 3.6.2009

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 3 Ἰουνίου 2009, στὴν δεύτερη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο, γιὰ τὶς συναντήσεις τῆς ὀρισθείσης Ἐπιτροπῆς ποὺ ἔγιναν σχετικὰ μὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὸν Ἐφημεριακὸ Κλήρο καὶ προέκυψαν μετὰ τὴν κατάργηση τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. καὶ τὴν ὑπαγωγή τῶν ἀρμοδιοτήτων του στὸ Τ.Π.Δ.Υ. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ προωθήσει στοὺς ἀρμοδίους παράγοντες τὶς σχετικὲς προτάσεις.

— Ιούνιος 2009 – Άριθμ. 6 —

– Από την αναφορά του Προέδρου της Έστίας Εκκλησιαστικής Εκπαιδύσεως, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου, για τις επισκέψεις που πραγματοποίησε ο ίδιος στις Περιφερειακές Έστίες των Ίερών Μητροπόλεων Κορίνθου και Φλωρίνης.

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος ένεκρινε:

– Τους Κανονισμούς για την ανακήρυξη ως προσκυνηματικών των Ίερών Ναών Αγίων Κωνσταντίνου και Έλένης Πειραιώς και Αγίου Φανουρίου Δραπετσώνας της Ίερας Μητροπόλεως Πειραιώς.

– Την πρόταση της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικών Μνημείων, για την διοργάνωση Ημερίδας με θέμα «*Η προστασία των Εκκλησιαστικών Μνημείων της Ελλάδος. Συνεργασία Εκκλησίας και Πολιτείας*», η οποία θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 13 Οκτωβρίου 2009, στο Συνεδριακό Κέντρο της Ίερας Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, στον Άηλιάρτο Βοιωτίας.

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος όρισε:

– Τις έορταστικές εκδηλώσεις για τον έορτασμό της ιερας μνήμης του Αγίου Αποστόλου Παύλου, με την συμμετοχή του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και των Μελών της Ίερας Συνόδου, ως ακολούθως:

- στον Έσπερινό, ο οποίος θα τελεσθεί την 28η Ιουνίου 2009, στον Ίερό Ναό Αγίου Αποστόλου Παύλου Κορίνθου,

- στην Θεία Λειτουργία, η οποία θα τελεσθεί την 29η Ιουνίου 2009, στον Ίερό Ναό Αγίου Αποστόλου Παύλου οδού Ψαρών, Αθηνών καθώς και το απόγευμα της ίδιας ημέρας, στον Πανηγυρικό Έσπερινό, στην Πνύκα.

– Τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Σάββα Δημητριά, Ίεροκήρυκα της Ίερας Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης, να εκπροσωπήσει την Εκκλησία της Ελλάδος στο έτήσιο Συνέδριο Όρθόδοξου Πνευματικότητας, με γενικό θέμα «*Ο πνευματικός άγώνας στην Όρθόδοξη Παράδοση*», το οποίο θα πραγματοποιηθεί στο Βοσε της Ίταλίας, από 9ης ως 12ης Σεπτεμβρίου 2009.

– Τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Άδαμάντιο Αύγουστιδη, Ψυχίατρο - Λέκτορα της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, να εκπροσωπήσει την Εκκλησία της Ελλάδος στο Πανευρωπαϊκό Θεολογικό Συνέδριο με θέμα «*Η προφη-*

τική διάσταση της ποιμαντικής φροντίδας της συμβουλευτικής», που θα πραγματοποιηθεί στο Βέλγιο.

Τέλος η Διαρκής Ίερά Σύνοδος συζήτησε και έλαβε αποφάσεις σχετικά με τρέχοντα υπηρεσιακά ζητήματα.

(Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερας Συνόδου)

Οι έργασίες της Δ.Ι.Σ. της 4.6.2009

Συνήλθε την Πέμπτη, 4 Ιουνίου 2009, στην τρίτη Συνεδρία της η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωσύμου.

Κατά την σημερινή Συνεδρία:

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος επικύρωσε τα Πρακτικά της προηγούμενης Συνεδρίας.

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος όριστικοποίησε τα κύρια θέματα που θα συζητηθούν διεξοδικά κατά τις πέντε Συνεδρίες της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, από 5ης έως 9ης Οκτωβρίου 2009, και έχουν ως εξής:

1. Λειτουργία του Συνοδικού Πολιτεύματος.
2. Τρόποι κατηχήσεως των πιστών.
3. Θέματα που άπασχολούν τον Έφημεριακό Κλήρο.
4. Εκκλησιαστική Δικαιοσύνη.
5. Εκκλησιαστική Περιουσία.
6. Ποιμαντικές έπιπτώσεις από την άποτέφρωση των νεκρών.
7. Πρόταση για την άρση του έπιτιμίου της άκοινωνσίας στον Μητροπολίτη κ. Νικόδημο Γκατζιρούλη.

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος ένεκρινε:

– την δωρεάν παραχώρηση έκτάσεως ένος στρέμματος, το οποίο βρίσκεται στη θέση «*Άγιος Άνδρέας*» του Δήμου Αμαρύνθου, ιδιοκτησίας του Ίερού Ναού Αγίας Παρασκευής Καλλιθέας Αμαρύνθου της Ίερας Μητροπόλεως Χαλκίδος, για την άνέγερση Πολυδύναμου Ίατρείου του Γενικού Νοσοκομείου Χαλκίδος.

– την άνανέωση των χορηγούμενων, υπό της Εκκλησίας Ελλάδος, ύποτροφιών σε 100 Έλληνες και Άλλοδαπους Φοιτητές, και την χορήγηση νέων για το προσεχές άκαδημαϊκό έτος 2009-2010.

Τέλος η Δ.Ι.Σ. συζήτησε και έλαβε αποφάσεις σχετικά με τα υπηρεσιακά ζητήματα.

(Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερας Συνόδου)

Συμμετοχή στο Β΄ Παγκόσμιο Συνέδριο Θρησκευτικού Τουρισμού

Στις 4.6.2009 άρχισαν οι έργασίες του Β΄ Παγκοσμίου Συνεδρίου Θρησκευτικού Τουρισμού στην πόλη Φατίμα της Πορτογαλίας. Στο Συνέδριο αυτό έλαβαν μέρος πολιτικοί ήγέτες και εκπρόσωποι Χριστιανικών Όμοιολογιών και άλλων θρησκευμάτων. Την όλη διοργάνωση ανέλαβε η Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία. Την Έκκλησία της Ελλάδος έξεπροσώπησε ο Πανος. Αρχιμανδρίτης Σπυρίδων Κατραμάδος, Γραμματεός του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων. Ο π. Σπυρίδων παρουσίασε την εισήγησή του κατά τη δεύτερη ήμέρα των έργασιών του Συνεδρίου και αναφέρθηκε στη δημιουργία και τη δραστηριότητα του Συνοδικού Γραφείου Αναπτύξεως Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Μ.Κ.Ο. «Άλληηεγγύη»

Μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ Άλληηεγγύης και Γεν. Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας

Μνημόνιο συναντίληψης και συνεργασίας υπεγράφη τη Δευτέρα 18/5 μεταξύ της Μ.Κ.Ο. Άλληηεγγύης της Έκκλησίας της Ελλάδος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, παρουσία του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου και του Υπουργού Έσωτερικών κ. Προκόπη Παυλιόπουλου, στο ξενοδοχείο Classical Athens Imperial.

Το πλαίσιο συνεργασίας των δύο φορέων περιλαμβάνει άλληηοενημέρωση για τη συλλογή στοιχείων, αναφορικά με την έκτίμηση μίας κατάστασης, των συνεπειών μίας καταστροφής, τον συντονισμό ενεργειών υπό την έποπτεία της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, τη δυνατότητα από κοινού διοργάνωσης ήμερίδων, διαλέξεων, εκθέσεων, εκδηλώσεων, αλλά και από κοινού εκπόνησης εκπαιδευτικών προγραμμάτων για την ικανότητα άποκρισης και πρόληψης ανά κατηγορία κινδύνου. Δυνατότητα από μέρος της Άλληηεγγύης σε συνεργασία με την Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών και τις Ίερες Μητροπόλεις για την ύλική και πνευματική συμπαράσταση των πληγέντων μίας καταστροφής, άποστολή έξειδικευμένου έπιστημονικού προσωπικού για ψυχολογική ύποστήριξη και διάθεση όλων των Κέντρων Ίμέρας Ύγείας

και των Κινητών Μονάδων Ψυχικής Ύγείας, Ξενώνων, στις ανάγκες της έκαστοτε περίπτωσης, άξιοποίηση από κοινού έθελοντικού δικτύου, άνάληψη έθελοντικών έπιδοτούμενων προγραμμάτων και άλλες πρωτοβουλίες που σταδιακά θα διαμορφώνονται σε στρατηγικές για την ούσιαστική άντιμετώπιση ενός κοινωνικού προβλήματος.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της Μ.Κ.Ο. Άλληηεγγύη Σεβ. Μητροπολίτης Ήλείας και Ώλένης κ. Γερμανός, ο Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, εκπρόσωπος των Άρχηγών ΓΕΕΘΑ και ΕΛ.ΑΣ., εκπρόσωποι της Νομαρχιακής Άυτοδιοίκησης, λοιπών φορέων και ύπηρεσιών.

Το Μνημόνιο υπέγραψαν, ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας κ. Μαργαρίτης Μουζάς και ο Διευθύνων Σύμβουλος της Μ.Κ.Ο. Άλληηεγγύη της Έκκλησίας της Ελλάδος κ. Κωνσταντίνος Δήμτσας.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Μήνυμα του Μακαριωτάτου πρὸς τους μαθητές και τις μαθήτριες που θα διαγωνισθοῦν στις σχολικές έξετάσεις

Άγαπητά μου παιδιά,
Χριστός Άνέστη!

«Ήρθε ο καιρός του έπόμενου βλέμματος». Καιρός που οι ήλέξεις δέχονται το άποτέλεσμα της πρώτης ώριμανσης. Της άρχικής άναζήτησης. Κανένα έξεταστικό σύστημα δεν έχει τη δυνατότητα να άξιολογήσει την όμορφιά αυτής της περιπέτειας.

Άρα πρέπει να άντιλαμβάνεσθε ότι οι όποιεσδήποτε έξετάσεις δεν άγγίζουν το όραμά σας, τις έλπίδες σας, το μέλλον και την δημιουργικότητά σας. Κάθε έξεταστικό σύστημα προσπαθεί «άντικειμενικά» να μετρήσει επίπεδα γνώσης. Άχουν άποτύχει όμως. Ό άνθρωπος και οι δυνατότητές του τα ξεπερνούν.

Έπομένως μην παγιδευτείτε στη λογική της «άποτυχίας» ή της «έπιτυχίας». Κάθε άποτέλεσμα άντιμετωπίστε το ως πρόκληση. Ώς κάλεσμα για νέα άρχή, για άλληηαγή πορείας.

Άκόμα και πρόχειρα άν διατρέξετε την Άγ. Γραφή θα διαπιστώσετε πολλούς «άποτυχημένους» που κοσμούν τις σελίδες της παγκόσμιας ιστορίας. Θα διαπιστώσετε έπίσης ότι τίποτε δεν κρίνεται από το άποτέ-

λεσµα μιᾶς προσπάθειας ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπην. Ἀπὸ τὴ φιλὸγα ποὺ πληρῶνει τὴν καρδιά µας. Ἀπὸ τὴν ἀφοσίωση καὶ τὴν πίστη στὸ ὄραµά µας.

Στὰ σύνορα τοῦ τέλους τῆς σχολικῆς σας ζωῆς καὶ τῆς ἀρχῆς μιᾶς νέας, προσεύχοµαι νὰ συνοδοιπορεῖτε µὲ τὸν Ἀναστάντα Κύριό µας, νὰ νοιώσετε, ὅπως οἱ µαθητές Του στὸ δρόµο πρὸς τοὺς Ἐμμαούς, τὴν Χαρὰ καὶ τὴ Φιλὸγα τῆς Συνάντησης νὰ καίει τὴν καρδιά σας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὸν Ξενώνα «ΕΛΠΙΔΑ»

Στις 19.5.2009 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπισκέφθηκε τὸν Ξενώνα «Ἑλπίδα», ὅπου φιλοξενοῦνται παιδιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ καρκίνο. Τὸν Μακαριώτατο συνόδευαν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Γαβριὴλ Παπανικολάου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου του Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηνᾶγορας Δικαϊάκος καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» κ. Κωνσταντῖνος Δήµτσας. Τοὺς ὑποδέχθηκε ἡ κ. Μαριάννα Βαρδινογιάννη, ἡ ὁποία παρέθεσε γεῦµα. Ὁ Μακαριώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει µὲ τὰ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦνται στὸν Ξενώνα.

Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὸν φονταµενταλισµὸ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔκανε τὴ ἀκόλουθη δήλωση στὶς 27.5.2009.

«Ἀποτελεῖ αὐτονόµο καὶ ἀπαράγραπτο δικαίωµα κάθε ἀνθρώπου νὰ ἀπευθύνεται ἐλεύθερα στὸν Θεό του. Νὰ τὸν τιµᾷ καὶ νὰ τὸν λατρεύει σὲ χώρους ποὺ τοῦ πρέπουν, χωρὶς προσκόµµατα. Τὸ εὐρύτερο δικαίωµα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι δικαίωµα θεµελιώδες σὲ κάθε εὐνοοῦµενη καὶ δηµοκρατικὴ Πολιτεία, ὅπως ἡ ἐλληνικὴ, καὶ πρέπει νὰ χαίρει πάντα ἀναγνώρισης καὶ ἀπόλυτου σεβασµοῦ, ὅπως ἀλλήλων καὶ τὸ Σύνταγµά µας σαφῶς ἐπιτάσσει.

Ὅµως κάθε ἐκδήλωση βίας στὸ ὄνοµα τῆς ὁποιασδήποτε θρησκείας, ἀπ' ὅπου κι ἂν προέρχεται, εἶναι

ἀπόλυτα καταδικαστέα, γιὰτὶ πρωτίστως προσβάλλει βαθύτατα τὸν ἴδιο τὸν πυρήνα τῆς θρησκείας. Καὶ μετατρέπει πιστοὺς ἀνθρώπους σὲ αὐθύρµατα πάσης φύσεως φονταµενταλιστῶν καὶ καιροσκοπῶν, ποὺ οὐδόλως σέβονται τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου.

Ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξη ἀνθρώπων µὲ διαφορετικὰ πιστεύω, στὸ πλαίσιο πάντα τῶν νόµων τῆς Πολιτείας, ἀποτελεῖ ἀλλήλων βασικὴ προϋπόθεση τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καὶ ἐκφράζει ἀπόλυτα τὴν μακροβίωη πολιτιστικὴ καὶ πνευµατικὴ µας παράδοση».

Ἡ ἐτήσια σύναξη τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη

Τὴν Πέμπτη 30.4.2009 πραγματοποιήθηκε ὅπως κάθε χρόνο ἡ ἐτήσια σύναξη τῶν μοναχῶν ποὺ εἶναι ἐγγεγραµµένοι στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη. Τὸ πρῶτο ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς καὶ ἀκολούθησαν οἱ ἐργασίες τῆς Ἡμερίδος. Τὸν χαιρετισµὸ τοῦ Μακαριωτάτου μετέφερε ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Νικολόπουλος. Κύριος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Νεκτᾶριος Ἀντωνόπουλος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σαγµατᾶ, µὲ θέμα «Τυπολογία ἐξοµολογουµένων καὶ πνευµατικῶν». Τὸν ὁμιλητὴ προσεφώνησε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη Πανσο. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Μπιζαούρης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Διάψευση δηµοσιεύµατος γιὰ τὴν Παναγία Τρυπητὴ

Στις 21.5.2009 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ἐξέδωσε ἀνακοίνωση, µὲ τὴν ὁποία διαµαρτύρεται γιὰ ἓνα δηµοσίευµα τῆς ἐφημερίδος ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ τῆς ἴδιας ἡμέρας. Ὁ συντάκτης τοῦ δηµοσιεύµατος ἔκανε λόγὸ γιὰ δῆθεν κατασκευὴ πολυκαταστηµάτων στὸν χώρο τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηµατοῦ τῆς Παναγίας Τρυπητῆς στὸ Αἶγιο. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις θεωρεῖ τὸ δηµοσίευµα ψευδέστατο καὶ ἀνακριβέστατο καὶ διευκρινίζει ὅτι ἀνέθεσε σὲ γραφεῖο µελητῶν τὴν ἀνάπλαση τοῦ χώρου γύρω ἀπὸ τὴν Παναγία Τρυπητὴ ὥστε νὰ ἀνέρχονται ἀνέτως τὰ ἄτοµα µὲ κινητικὰ προβλήµατα καὶ νὰ διευκολύνεται ἡ στάθµευση τῶν ὀχηµάτων. Ἡ ἀνακοίνωση θυµίζει ὅτι ἀπὸ

τὸν δρόμο μέχρι τὸν Ναὸ μεσολαβοῦν διακόσια περίπου σκαλοπάτια, γεγονός τὸ ὁποῖο σήμερα δυσκολεύει πολλοὺς προσκυνητές, ἰδίως τοὺς ἡλικιωμένους. Ἐκφράζει δὲ τὸ ἐρώτημα γιατί ὁ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος δὲν ὑποβλήθηκε στὸν κόπο νὰ ζητήσει καὶ τὴν ἀποψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀμβροσίου ὡς πρὸς τὴν σχεδιαζομένη ἀνάπλαση.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Ἐκδήλωση γιὰ τὸν Ἀθανάσιο Διάκο

Τὴν Τρίτη 28 Ἀπριλίου τ.ἔ. ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος ὀργάνωσε ἐκδήλωση μνήμης καὶ τιμῆς γιὰ τὸν Ἐθνομάρτυρα κληρικό τοῦ 1821 Ἀθανάσιο Διάκο στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Λαμίας. Ἡ ἐκδήλωση ἦταν ἐντεταγμένη στὸ πλαίσιο τῶν ἑορτασμῶν ΔΙΑΚΕΙΑ καὶ ξεκίνησε μὲ χαιρετισμὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου. Ἀκολούθησε ἡ ἀπόδοση ἀναστασίμων ὕμνων ἀπὸ χορωδία ἱερέων καὶ ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Εὐθύμιο Χριστόπουλο, ἐκπαιδευτικό, μὲ θέμα: «Τὸ μαρτύριο τοῦ Ἀθανασίου Διάκου».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Ὁ ἑορτασμὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

Στις 20 καὶ 21 Μαΐου τ.ἔ. ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας τίμησε πανηγυρικὰ τὴ μνήμη τῶν Ποιλιούχων τῆς Γλυφάδας Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ φερώνυμος Ναὸς τῶν Ἁγίων, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ Καθεδρικός Ναὸς τῆς Γλυφάδας. Τὸν Θεῖο Λόγο κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ κήρυξε ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία τῆς 21ης Μαΐου ἐκήρυξε ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Μάρκος Βασιλάκης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀπόδηση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος χειροθέτησε σὲ Πρωτοπρεσβύτερο τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Τιμόθεο Λαμπέτη. Στις ἡλιατρικὲς ἐκδηλώσεις συμμετείχαν οἱ Πολιτικὲς, Δημοτικὲς καὶ Στρατιωτικὲς Ἀρχές, ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου καὶ Διαφωτίσεως Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ἰανθῆς καὶ μεγάλος ἀριθμὸς πιστῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη

Τὴν Πέμπτη 22 Μαΐου στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «Ἡ Πλατυτέρα», πραγματοποιήθηκε Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη μὲ θέμα «Τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ ἑορτὲς τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς» ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων. Τοῦτο ἔγινε στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας καταρτίσεως καὶ ἐπιμορφώσεως τῶν κληρικῶν, μὲ κύριο ὁμιλητὴ τὸν Ἱεροκήρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη Σπυρίδωνα Σκορδίλη.

Ἡ Σύναξη συνεχίσθηκε μὲ ἐνδιαφέροντα διάλογο ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῶν προτάσεων τοῦ ὁμιλητοῦ, μεταξὺ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νεκταρίου, τοῦ εισηγητοῦ καὶ τῶν κληρικῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἰανθίμο

Στις 25.5.2009 στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἰανθίμο καὶ τοῦ ἐπεδόθη Χαριστήριος Τόμος μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως τριάντα πέντε χρόνων Ἀρχιερατείας (1974-2009) καὶ σαράντα πέντε χρόνων διακονίας στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὁμιλήσαν σχετικῶς ὁ Καθηγητὴς κ. Σταῦρος Πάνου καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰανθίμος, ἐνῶ λόγος «ἐκ βαθέων πρὸς Πατέρες, Ἀδελφοὺς καὶ Φίλους» ἐξεφώνησε ὁ τιμώμενος Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἰανθίμος. Ἐκκλησιαστικούς ὕμνους ἀπέδωσαν ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία Ἱεροψαλτῶν «Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός» καὶ ἡ Φοιτητικὴ Χορωδία Θηλέων «Ἡ Ἀπολύτρωση».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ἐγκαίνια Μονῆς καὶ ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου

Τὸ Σάββατο 30.5.2009 τὸ ἀπόγευμα ἐγκαινιάσθηκε πανηγυρικῶς ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων στὸ

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

Αἰγάθλω παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου. Τὴν Κυριακὴ 31.5.2009 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Νικαίας μέσα στὸ πλῆθισ τῶν ἑορτασμῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων 318 Θεοφύρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Συμπαρίσταντο ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Νικαίας Σεβ. κ. Ἀλέξιος, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος καὶ Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κορωνείας κ. Παντελεήμων. Στὴν ὁμιλία του ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀναφέρθηκε διεξοδικὰ στὸ κυπριακὸ πρόβλημα, στὴ συνεχιζόμενη κατοχὴ ἀπὸ τὶς τουρκικὲς στρατιωτικὲς δυνάμεις καὶ στὶς πιέσεις, οἱ ὁποῖες ἀσκοῦνται γιὰ ὑποχωρήσεις προκειμένου νὰ υἱοθετηθεῖ μία ἀπὸ τὶς προωθούμενες λύσεις στὸ ἔθνικὸ πρόβλημα. Ὁ κ. Χρυσόστομος εἶπε χαρακτηριστικά: «Διερωτῶμαι ἂν ὑπάρχει χώρος στὴν Ἀττικὴ γιὰ νὰ ἔχουμε μία Νέα Κύπρο, Νέα Λευκωσία, Νέα Λεμεσό, Νέα Πάφο» καὶ ὑπογράμμισε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπεμπολήσουμε τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά μας καὶ νὰ παραδώσουμε τὴ γῆ τῶν πατέρων μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ

Ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὴ λήξη τῶν κατηχητικῶν σχολεῖων

Τὴν Κυριακὴ 6.5.2009 πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἑορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴ λήξη τῶν Κατηχητικῶν Σχολεῖων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἡ ἐκδήλωση ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Νεότητος καὶ σ' αὐτὴν συμμετείχαν 500 παιδιά. Τὸ ἀπόγευμα τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὴν παραλία τοῦ Βόθλου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου. Τὰ παιδιά συμμετείχαν στὴν ἀπόδοση βυζαντινῶν ὕμνων, ἐνῶ στὴ συνέχεια παρακολούθησαν τὴν ἀφήγηση μιᾶς ἱστορίας ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸ παραμυθὰ κ. Στέλιο Πελασό. Ἀκολούθησαν δραστηριότητες ζωγραφικῆς καὶ κατασκευῆς μὲ πηλὸ στὸν προαύλιό χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καθὼς καὶ ἡ ἀπονομὴ διακρίσεων γιὰ τὸ Ἑνοριακὸ

Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου. Ἡ ἐκδήλωση ἔληξε μὲ μουσικὸ πρόγραμμα καὶ δημοτικὸς χορούς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

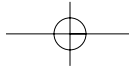
Καταγγελία κατὰ ψευδοκληρικῶν καὶ ἀνυποστάτου Μονῆς

Στις 2.6.2009 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος ἐξέδωσε ἀνακοίνωση μὲ τὴν ὁποία διευκρινίζεται ὅτι ὁ δῆθεν παλαισημερολογίτης «ἱερεὺς» τῆς Κορινθίας, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ τὰ Μ.Μ.Ε., δὲν ἀνήκει στὴ δύναμη τῶν κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισημαίνει ἐπίσης ὅτι τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς «Παναγίας τῆς Γιάτρισσας» δῆθεν μοναστήρι τοῦ ἐν λόγῳ ψευδοκληρικῶν δὲν ἀποτελεῖ Ἱερὰ Μονὴ ἢ Ἑσυχαστήριό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, οὔτε ἔχει συσταθεῖ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. Στὴν ἀνακοίνωση ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν πιστῶν νὰ μὴν παρασύρονται ἀπὸ ψευδοεπισκόπους ἢ δῆθεν «μοναχοὺς», οἱ ὁποῖοι ἐμπορεύονται τὴν πίστη καὶ ἐμφανίζονται ὡς τάχα «χαρισματοῦχοι».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Τὸ Ἀγρίνιο τίμησε τὸν πολιοῦχο τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος στὶς 9 Μαΐου τὸ Ἀγρίνιο τίμησε πανηγυρικῶς τὴ μνήμη τοῦ πολιοῦχου τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου. Στις ἱερὲς Ἀκολουθίες ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Προικονήσου κ. Ἰωσήφ, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ ἐπίχωριος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 9.5.2009 τελέσθηκε ὁ μεθέορτος Ἑσπερινὸς καὶ ἀκολούθησε ἡ μεγαλοπρεπὴς λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας καὶ τῶν ἱερῶν λειψάνων στοὺς δρόμους τῆς πόλεως. Στὴ λιτάνευση συμμετείχαν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, ἄγῃμα τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἡ φωτογραφικὰ σωματεῖα, μαθητὲς σχολείων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ πλῆθος λαοῦ. Τὴν Κυβέρνηση ἐξεπροσώπησε ὁ Ὑφυπουργὸς Ὑγείας κ. Μάριος Σαλιμᾶς.

**ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ**

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

**ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΣΕΧΙΑΣ
ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ**

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

**ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ**

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

Στις 11 Ἰουνίου τ.ἔ. ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του. Στὴν πανηγυρική Θεία Λειτουργία στὸν Πατριαρχικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συμμετείχαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καὶ πολλοὶ Ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ὁ Παναγιώτατος ὑπενθύμισε ὅτι ἡ 11η Ἰουνίου εἶναι ἡ ἐπέτειος τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὸ Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο καὶ ὑπογράμμισε τὶς βαθεῖες ρίζες, οἱ ὁποῖες συνδέουν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἡ Μεγάλῃ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς «γέρινη ἐλιά», ὡς ἐλιά κατάκαρπη, ριζωμένη βαθιὰ στὰ ἱερὰ καὶ

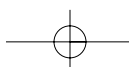
αἱματοβαμμένα χόματα τῆς Βασιλίδος, γνωρίζει τὸ μυστικὸ τῆς μακροβιότητος, τῆς ἀνθεκτικότητος, τῆς ἀντοχῆς στὶς καταιγίδες καὶ τὶς κακουχίες. Σχεδὸν ἑξὶ αἰῶνες μετὰ τὴν Ἄλωση, ὡς ἀποθνήσκουσα καὶ ἰδοὺ ζῶσα, ἐδραία,

ὄρθια καὶ ἀμετακίνητη, ἐξακολουθεῖ νὰ καρποφορεῖ».

Στὴν πανηγυρική Θεία Λειτουργία τὴν Ἑλληνική Κυβέρνηση ἐξεπροσώπησε ὁ Ὑπουργὸς Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως κ. Κων. Μαρκόπουλος. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀγκυρὰ κ. Φ. Ζύδας, ὁ Γενικὸς Πρόξενος στὴν Κωνσταντινούπολη κ. Β. Μπορνόβας καὶ πολλοὶ προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὀμογένεια.

Ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιὴλ

Στις 27.5.2009 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου, Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας καὶ Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιὴλ ἔφθασε στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ πραγματοποιήσει ἐπίσημη εἰρηνική ἐπίσκεψη στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τὸν Πατριάρχη συνόδευαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κάτω Δουνάβεως κ. Κασσιανός, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καμπινεάνου κ. Κυπριανός, ὁ Αἰδεσ. Πρεσβύτερος κ. Σιλβίου Στάτε, Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ρουμανικῆς παροικίας στὴν Κωνσταντινούπολη, οἱ Ἱερολογιώτατοι Ἀρχιδιάκονοι κ. Στέφαν Ἀμπαμπέι καὶ κ. Νικολάε Ντίμα, ὁ Ἱερολογιώτατος Διάκονος κ. Τεοντόρ Γκραντινιάτσουκ, ὁ Ἀκαδη-

Ἰούνιος 2009 – Ἄριθμ. 6

μαϊκός και Βυζαντινολόγος κ. Αἰμιλιανός Ποπέσκου και ὁ κ. Γεώργιος Ἰωαννίδης, Γενικός Διευθυντής τοῦ Ὄργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν τῆς Ρουμανίας, μετὰ τῆς συζύγου του.

Στίς 28.5.2009, ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, ἐτελέσθη σπὸν Πατριαρχικὸ Ἱερὸ Ναὸ ἡ Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία συνελειτουργήσαν ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος και ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ. Μαζί τους συνελειτουργήσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Τραϊανουπόλεως κ. Γερμανός και Αὐστρίας κ. Μιχαήλ και οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Κάτω Δουνάβεως κ. Κασσιανός και Καμπινεάνου κ. Κυπριανός. Μετὰ τὴν ἀπόλυση ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας μετὰ τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται κατωτέρω. Ὁ κ. Δανιήλ ἀντεφώνησε καταλλήλως και ἀκολούθησε ἡ συνήθης ἀνταλλαγὴ ἀναμνηστικῶν δώρων. Τὸ μεσημέρι παρετέθη ἐπίσημο γεῦμα στὸ Πατριαρχεῖο.

Στίς 30.5.2009 ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας και ἡ συνοδεία του μετέβησαν μέσω Ἀγκύρας στήν Καππαδοκία, ὅπου συνητήθηκαν και συνελειτουργήσαν μετὰ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο.

**Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος,
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου
κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν Συλλεῖτουργον μετὰ τοῦ
Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας (28.5.2009)**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Βουκουρεστίου,
Μητροπολίτα Οὐγγροβλαχίας και Πατριάρχα Ρουμανίας, λίαν ἀγαπητὴ και περιπόθητε
Ἀδελφὲ και Συλλειτουργγὲ κύριε Δανιήλ,
Ἱερώτατοι Ἀδελφοί, οἳ τε ἐκ Ρουμανίας και οἱ ἐντεῦθεν,
Ἐξοχώτατοι,
Εὐλαβέστατοι Πρεσβύτεροι και Διάκονοι,
Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες,
Τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ!

Εὐλογητὸς ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς σήμερον εἰς τοὺς οὐρανοὺς και ἀπαθανάτισας ἐν δόξῃ τὸ πρόσλημμα

τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος εἰς τὴν μεγάλην χαρὰν και εὐλογίαν τῆς Ἑορτῆς Του προσέθηκε ἡμῖν δευτέραν μεγάλην χαρὰν και εὐφροσύνην, ἐκείνην τῆς ὑποδοχῆς εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μακαριωτάτου νέου Πατριάρχου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας κυρίου Δανιήλ και τῆς ἀξιονομάστου συνοδείας του, και τὴν εὐλογίαν τοῦ σημερινοῦ πανηγυρικοῦ και ἐπισήμου Πατριαρχικοῦ Συλλεῖτουργοῦ!

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἀγαπητοί, ἔχει πάντοτε χαρακτήρα ἐν ταυτῷ χαρμόσυνον και λυπηρόν! Λυπηρόν, διότι οἱ Μαθηταὶ στεροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς τῆς ὀφθαλμοφανοῦς σωματικῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου των ἐν μέσω αὐτῶν. Ἀλλὰ και χαρμόσυνον, διότι «ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς» ὅχι μόνον «ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ», καθὼς ἐψάλαμεν, ἀλλὰ και διὰ τὴν δώση εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν τὴν πλήρη δικαίωσιν τῆς πλάσεώς της, διὰ τῆς ἀναγωγῆς αὐτῆς, ἐν λαμπρότητι κάλλους και ἀφθαρσίας και δόξης, εἰς τὸν Θρόνον τῆς Θεότητος, ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὅπου πλέον συμβασιλεύει μετ' Αὐτοῦ και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας! Λυπούμεθα και ἡμεῖς διότι ἐσταματήσαμε δι' ἐφέτος νὰ ψάλλωμεν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸν νικητήριον κατὰ τοῦ θανάτου παιᾶνα τῆς ζωῆς, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον ἦτο ὁ καθημερινός μας γλυκασμός, χαιρετισμός και εὐφροσύνη, ἀλλὰ και χαιρόμεθα διότι ὁ Χριστός, «τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν και τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, και βοῶν τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν: Ἐγὼ εἶμι μετ' ὑμῶν και οὐδεὶς καθ' ὑμῶν»! Χαιρόμεθα μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν, ἡ ὁποία μᾶς ἐνισχύει τὰ μέγιστα, ἀλλὰ χαιρόμεθα ἐπίσης διότι πλέον ἡ θέσις μας εἰς τὴν αἰωνιότητα δυνάμει εὐρίσκειται μετὰ τοῦ Ἀναληφθέντος Κυρίου μας, εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς, μέσα εἰς τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς Παναγίας Τριάδος! Χαιρόμεθα ἀκόμη διότι ἀναμένομεν συντόμως τὸν ὑπεσχημένον «ἄλλον Παράκλητον» - τὸ Πανάγιον Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Ὅποιος θὰ καταστήσῃ πνευματοφόρητον τὸν βίον μας, θὰ χαριτώσῃ τοὺς εὐαγγελικοὺς κόπους μας και θὰ καρποφορήσῃ

ἐν δαψιλείᾳ ἀμητοῦ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας τῆς εὐσεβείας, τὴν μετάνοιαν καὶ τὰς ὑπομονάς μας, καί, ἐν τέλει, τὸ «δυνάμει» θὰ τὸ μετατρέψῃ εἰς «ἐνεργεία», καθιστῶν ἡμᾶς συμβασιλεῖς καὶ συγκληρονόμους τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου!

Εἰς μίαν τοιαύτην σύμμικτον κατάστασιν συναισθημάτων καὶ βιωμάτων εὐρισκόμενοι, δεχόμεθα σήμερον ἐν τῇ μαρτυρικῇ ταύτῃ Ἀποστολικῇ καθέδρᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὴν παρακλητικὴν καὶ χαροποιὸν καὶ στηρικτικὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, πολῦτιμε καὶ ἐπιπόθητε ἅγιε Ἀδελφέ, ἀναφωνοῦντες: «Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!» Ἦλθετε εἰς ἡμᾶς προπομπὸς καὶ προμηνύτωρ τοῦ Παρακλήτου! Λευχειμονῶν ὡς ὁ κῆρυξ τῆς Ἀναστάσεως Ἄγγελος, «οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ», ἰλαρὸς τὸ πρόσωπον, χαρίζεις τὴν ὄψιν, εὐθὺς τὴν καρδίαν, εὐλαβῆς τὴν προσευχὴν, θερμὸς τὰ αἰσθήματα, γλυκὺς τοὺς λόγους, εἰρηνικὸς τὴν ἀναστροφὴν! Ἀπὸ κέντρου ψυχῆς καὶ καρδίας Σᾶς ἀπευθύνομεν ἀκόμη μίαν φορὰν θερμότατον καὶ φιλαδελφότατον τὸ «ὡς εὖ παρέστητε!» Καλῶς ἦλθετε εἰς τὴν θεόσωστον καὶ θεομητοροσκεπαστον Βασιλεύουσαν, τὴν Πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ λυχνία τῆς πρωτευθύνου Μητρὸς Ἐκκλησίας, ὅπου ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, ἡ εὐχὴ τῆς Παμμακαρίστου Θεοτόκου, τὸ φῶς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἡ προστασία τῆς Ὁδηγητρίας τῶν Βλαχερνῶν, τὸ ἀσκητικὸν θυμίαμα τοῦ ἀρχαίου Στουδίου, ἡ χαρὰ τῆς Χώρας τῶν Ζώντων, ἡ δρόσος τῶν πολλῶν «Ἁγιασμάτων», ἡ ἀγάπη, ἡ φιλόστοργος σκέψις καὶ ἡ ἀνύστακτος προσευχὴ τοῦ, ἀδιακόπως φωτεινοῦ ἐν τῷ διαρκεῖ σταυρῷ του, Φαναρίου! Ἐνταῦθα, ὅπου εὐρίσκονται αἱ ἱεραὶ ρίζαι τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ χριστωνύμου Ρουμανικοῦ λαοῦ, ἡ εὐσεβὴς πηγὴ καὶ τοῦ ὑμετέρου φιλοχρίστου Ἔθνους!

**Μήνυμα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος,
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου
διὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν Περιβάλλοντος
(5.6.2009)**

Ἡ σημερινὴ Παγκόσμιος Ἡμέρα Περιβάλλοντος εἶναι μία ἀφορμὴ καὶ συγχρόνως μία μεγάλη εὐκαι-

ρία διὰ νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅλοι, ἀσχέτως θρησκευτικοῦ φρονήματος, τὴν περιβαλλοντικὴν κρίσιν.

Κατὰ τὰς ἡμέρας μας, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, προβάλλει ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη νὰ κατανοήσωμεν ὅλοι ὅτι ἡ περιβαλλοντικὴ προστασία δὲν ἀποτελεῖ ρωμαντικὴν ἰδεολογίαν ὠρισμένων ὀλίγων. Μὲ τὴν περιβαλλοντικὴν κρίσιν καὶ ἰδιαίτερος τὴν κλιματικὴν ἀλλαγὴν νὰ ἀποτελῇ πλέον τὴν μεγίστην ἀπειλὴν διὰ κάθε μορφήν ζωῆς εἰς τὸν πλανήτην μας, εἶναι προφανῆς ἡ εὐθεῖα διασύνδεσις τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος μὲ ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Διὰ τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ὡς θείας κτίσεως, ἀποτελεῖ μεγίστην εὐθύνην διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑλικῶν ἢ ἄλλων οἰκονομικῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας δύναται αὕτη νὰ ἀποφέρῃ. Τὸν κόσμον τοῦτον, τὸν «καλὸν λίαν», ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς ἐκκληροδότησεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν ἐντολήν «ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν» αὐτόν. Ἡ εὐθεῖα ὁμως διασύνδεσις αὐτῆς τῆς θεοσδότου ὑποχρεώσεως διὰ προστασίαν τῆς κτίσεως μὲ κάθε πτυχὴν τῆς συγχρόνου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, ἐνδυναμώνει τελικῶς τὴν παγκόσμιον προσπάθειαν διὰ ἀναχαίτισιν τῆς ἤδη ἐκδηλωθείσης κλιματικῆς ἀλλαγῆς μέσῳ τῆς ἀποτελεσματικῆς διεισόδου τῆς περιβαλλοντικῆς διαστάσεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνίας.

Μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς τρίτης χιλιετίας, τὰ περιβαλλοντικὰ προβλήματα –ὄρατὰ ἤδη ἀπὸ τὸν 20ον αἰῶνα– ἀπέκτησαν μίαν νέαν ὀξύτητα καὶ ἦλθαν εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπικαιρότητος. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἀποτελεῖ μέρος τῆς Δημιουργίας, ἄρα χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἱερότητα. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ἡ ὑποβάθμισις καὶ καταστροφὴ αὐτοῦ ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἱερόσυλον καὶ ἀμάρτημα, ὡς περιφρόνησις πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ. Τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι ἐπίσης μέρος τῆς Δημιουργίας. Ἡ ἔλλογός του φύσις καὶ ἡ δυνατότης ἐπιλογῆς μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ παρέχουν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἰδιαίτερα προνόμια, ἀλλὰ καὶ σαφεῖς ὑποχρεώσεις. Δυστυχῶς ὁμως, ἡ ἀνθρωπίνη ἱστορία παρέχει πλεῖστα ὅσα παραδείγματα καταχρήσεως τῶν προνομίων

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

τούτων, ὅπου ἡ χρῆσις καὶ διαφύλαξις τῶν φυσικῶν πόρων μετετρέπη εἰς ἄφρονα ἐκμετάλλευσιν καὶ συχνάκις εἰς τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὠδήγησε κατὰ καιροὺς εἰς τὴν πῶσιν μεγάλων πολιτισμῶν.

Πράγματι, ἡ μέριμνα καὶ φύλαξις τῆς Δημιουργίας ἀποτελεῖ εὐθύνην ὄλων εἰς ἀτομικὸν καὶ συλλογικὸν ἐπίπεδον. Βεβαίως, αἱ πολιτικαὶ ἡγεσίαι ἐκάστης χώρας ἔχουν ἰδιαίτεραν εὐθύνην διὰ τὴν ἀξιολογήσασθαι καταστάσεις, νὰ προτείνουν δράσεις, μέτρα καὶ ρυθμίσεις, νὰ πείσουν τὰς κοινωνίας διὰ τὴν ὀρθότητα αὐτῶν καὶ νὰ τὰς ἐφαρμόσουν. Εἶναι ὅμως σημαντικὴ καὶ ἡ εὐθύνη ἐκάστου ἀτόμου τόσον εἰς τὴν προσωπικὴν του ζωὴν καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς του δραστηριότητας, ὅσον καὶ εἰς τὸν ρόλον του ὡς ἐνεργοῦ πολίτου.

Προσκαλοῦντες ἅπαντας εἰς ἐγρήγορσιν διὰ τὴν διαφύλαξιν ἀλωβήτου της φύσεως καὶ συμπάσης της δημιουργίας, τὴν ὁποίαν λίαν καλῶς καὶ μὲ τοιαύτην θαυμαστὴν σοφίαν ἔκτισεν ὁ Θεός, εὐλογοῦμεν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὴν Παγκόσμιον Ἡμέραν Περιβάλλοντος, δοξολογοῦντες τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, εἰς τὸν Ὅποῖον ἀνήκει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Οὐκρανίας

Τὸν Πρόεδρο τῆς Οὐκρανίας Βίκτορ Γιούσενκο δέχθηκε στίς 20.5.2009 ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος. Ἡ συνάντησις ἔγινε στὴ Πατριαρχικὴ κατοικία στὰ Θεραπειὰ καὶ ἀφοροῦσε διάφορα θέματα κοινῆς ἐνδιαφέροντος. Στὴ συνάντησις ἦσαν παρόντες ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ καὶ ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐλπιδοφόρος, Ἀρχιεραματεὺς τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ πρῶτοι ἀφρικανοὶ ἀπόφοιτοι τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Ἀλεξανδρείας

Στίς 24 Μαΐου τ.ἔ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος Β΄

ἀπένευμε τὰ πτυχία στοὺς πρῶτους ἀφρικανοὺς ἀποφοίτους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς «Ἀθανάσιος ὁ Μέγας». Οἱ ἀπόφοιτοι ἐπιστρέφοντας στίς πατρίδες τους μποροῦν νὰ διδάξουν στοὺς συμπατριῶτες τους τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, νὰ τοὺς παράσχουν ἄμεση ἰατρικὴ βοήθεια καὶ νὰ τοὺς καταρτίσουν πνευματικά. Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν ὁμιλίαν του εὐχαρίστησε τὸν Πρόεδρο τῆς Αἰγύπτου κ. Χόσνι Μουμπάρακ γιὰ τὴν βοήθειάν του καθὼς καὶ τὸν Γενικὸ Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἀλεξάνδρεια κ. Γεώργιο Διακοφωτάκη, ὁ ὁποῖος παρέστη στὴν τελετὴ. Τὴν αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἐξεπροσώπησε ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐνῶ παρέστη καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κύπρου στὴν Αἴγυπτο κ. Κωνσταντῖνος Λεοντίου. Τῆς ἐκδηλώσεως προηγήθη ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας στὴν Κένυα

Στίς 30.5.2009 ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος Β΄ ἀπένευμε τὰ πτυχία στοὺς ἀποφοίτους τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς «Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ΄».

Ἡ Σχολὴ ἐδρεύει στὸ Ναϊρόμπι τῆς Κένυας καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα φυτώρια στελεχῶν τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Στὴν ἐκδήλωσις παρέστη ὁ Πρόεδρος τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Κένυας κ. Κένεθ Μαρέντε, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὸ λαὸ τῆς Κένυας. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κατὰ τὴν ὁμιλίαν του εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κένυας κ. Μακάριο γιὰ τὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα τῆς διακονίας του. Μὲ ἀφορμὴ τὴν παρουσίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσόστομου ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου γιὰ τὴ συμβολὴν της στὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Στὴν ἀπονομὴ τῶν πτυχίων παραβρέθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος κ. Λούνδρας, ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Κύπρου κ. Β. Τσάμπερλαϊν, μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων κοινοτήτων τῆς Ἀφρικῆς.

Τὴν Κυριακὴ 31.5.2009 ὁ Πατριάρχης Θεόδωρος τέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας στὸ Ναϊρόμπι.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὸ συνέδριο τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» στὴν Ἀθήνα

Μὲ ἐπιτυχία καὶ μὲ τὴν παρουσία πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου πραγματοποιήθηκε στίς 30 καὶ 31 Μαΐου τ.ἔ. τὸ Α΄ Διεθνὲς Συνέδριο τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὁργανώσεως τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». Τὸ Συνέδριο εἶχε ὡς κεντρικὸ θέμα: «Ἡ Ρωμηοσύνη διὰ μέσου τῶν αἰώνων» καὶ ἔλαβε χώραν στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν.

Ἐναρκτήριο λόγο ἐξεφώνησε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων τόνισε τὰ ἑξῆς: «Ἡ συμβολὴ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρεόντων δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς Ρωμηοσύνης, δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν σωτηριολογικὴν αὐτῶν σημασίαν, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν ἐν ἐξελίξει τελοῦσαν τὰ νῦν διαμόρφωσιν τοῦ διαθρησκειακοῦ καὶ κοινωνικοπολιτικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἱερουσαλήμ, μὲ σημεῖον ἀναφορᾶς πάντοτε τὴν παλαιὰν αὐτῆς Πόλιν καὶ φυσικὰ τὸ Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων».

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀνέγνωσε χαιρετισμὸ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Ὁ Μακαριώτατος μεταξὺ ἄλλων ἐπεσήμανε: «Ὅλοι μας καταλαβαίνουμε ὅτι διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ Ἑλληνορθοδοξία ἔδωσε στὴν Οἰκουμένη ὑψίστους ἀξίες καὶ ἠθικὰς ἀρχές, ὅπως αὐτὲς ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, τὴν διδασκαλίαν τῶν Πατέρων καὶ τὴν Κλασικὴ Ἑλληνικὴ Παιδεία».

Κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου (Σάββατο 30 Μαΐου) εἰσηγήσεις παρουσίασαν οἱ ἑξῆς ὁμιλητές:

– Καθηγητῆς Φώτιος Δημητρακόπουλος μὲ θέμα «Ρωμηοσύνη καὶ Χριστιανισμός».

– Καθηγητῆς Κωνσταντῖνος Νιάρχος μὲ θέμα «Ἑλληνισμός καὶ Ρωμηοσύνη».

– Καθηγήτρια Μαρία Μαντουβάλου μὲ θέμα «Ρωμαῖος, Ρωμῆος, Ρωμηοσύνη».

– Καθηγητῆς Ἀθανάσιος Παλιούρας μὲ θέμα «Ἱερὰ Προσκυνήματα Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: Τὰ πνευματικὰ μαργαριτάρια τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ρωμηοσύνης».

– Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, Δρ. Φιλοσοφίας-Θεολόγος, μὲ θέμα «Ἡ Μ.Κ.Ο. Ρωμηοσύνη ὡς φορέας ἀναγέννησης τῆς Ρωμηοσύνης».

Βυζαντινοὺς ὕμνους ἔψαλε ἡ χορωδία «Τρίκκης Μελωδοί».

Κατὰ τὴν δευτέρη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου (Κυριακὴ 31 Μαΐου) εἰσηγήσεις παρουσίασαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιλητές:

– Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δράγας, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης, μὲ θέμα «Ρωμηοσύνη, Ἀπόδημος Ἑλληνισμός, Πρεσβυγενὴ Πατριαρχεῖα».

– Κωνσταντῖνος Χολέβας, Πολιτικὸς Ἐπιστήμων, μὲ θέμα «Ἡ παρουσία τῆς Ρωμηοσύνης στὸ σύγχρονο γίνεσθαι».

– Νικόλαος Ὁρφανίδης, Μέλος Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας Κύπρου, Συγγραφεύς, μὲ θέμα «Ἡ λογοτεχνικὴ πρόσληψη τῆς Ρωμηοσύνης. Ἀπὸ τὴν Ρωμανία τοῦ Τραπεζούντιου Ἰσλαμοῦ στὴ Ρωμηοσύνη τοῦ Βασίλη Μιχαηλίδη».

– Ἰωάννης Δανδουλᾶκης, Πολιτικὸς Ἐπιστήμων-Ἑποπτικὸς Διδάκτωρ, μὲ θέμα «Ἡ Δυναμικὴ τῆς Ρωμηοσύνης στὸ μέλλον».

– Δρ. Χρῆστος Νικολάου, Γενικὸς Διευθυντῆς τῶν Ἱστοχόρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, μὲ θέμα «Ἡ Ρωμηοσύνη στὸ Διαδίκτυο-παρουσίαση τῶν ἱστοχόρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τῆς Μ.Κ.Ο. ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ καὶ «Παντοκράτωρ».

Στὸ τέλος ἔκλεισε τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος, ἐνῶ βυζαντινοὺς ὕμνους ἀπέδωσε ἡ Χορωδία «Βυζαντινὸς Χορός».

Ἰούνιος 2009 – Ἀριθμ. 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Ἀπὸ 14 ἕως καὶ 22 Μαΐου τ.ἔ. συνήλθε στὸ Βελιγράδι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Προήδρευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας κ. Ἀμφιλόχιος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη ἀναπληροῖ τὸν ἀσθενῆ Πατριάρχη κ. Παῦλο. Στὴ Σύνοδο ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος καὶ Μητροπολίτης Σκοπίων κ. Ἰωάννης μαζί μὲ τοὺς Ἱεράρχες τῆς Ἀυτονομῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος. Ἡ Σύνοδος ἀποφάσισε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Παῦλος θὰ παραμείνει στὴ θέση τοῦ Προκαθημένου παρὰ τὰ προβλήματα τῆς υἱείας του.

Ἐπίσης ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀσχολήθηκε μὲ τὰ ἐξῆς θέματα, ὅπως αὐτὰ καταγράφονται στὸ ἐπίσημο ἀνακοινωθὲν τῆς 26.5.2009:

Ἐξέφρασε τὴν ἀνησυχία τῆς γιὰ τὰ προβλήματα τῶν Ὁρθοδόξων πληθυσμῶν, τῶν Ναῶν καὶ τῶν Μονῶν τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Ἡ Ἱερά Σύνοδος πιστεύει ὅτι ἡ Σερβία δὲν πρέπει ποτὲ νὰ δεχθεῖ τὸ σημερινὸ πολιτικὸ καθεστῶς τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τῶν Μετοχιῶν. Ἀποφάσισε δὲ νὰ ἐντείνει τὶς προσπάθειές τῆς γιὰ νὰ ἀπκατασταθοῦν τὰ ἱερά Προσκυνηματα, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ζημιές κατὰ τὰ βίαια ἐπεισόδια τοῦ Μαρτίου 2004.

Ζητεῖ τὴν ἀπόδοση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἡ ὁποία παρανόμως κρατικοποιήθηκε καὶ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ποιμαντικῆς, φιλανθρωπικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Κατέγραψε τὶς ἀπόψεις τῆς γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς, τὸ ὁποῖο θὰ συζητηθεῖ σὲ μελλοντικὴ Πανορθόδοξη Διάσκεψη.

Σὲ συνεργασία μὲ τὴ Σερβικὴ Κυβέρνηση θὰ ιδρῦσει Ναὸ καὶ Κέντρο Διαφυλάξεως τῆς Μνήμης γιὰ νὰ τιμηθοῦν οἱ Σέρβοι ποὺ ἔχασαν τὴ ζωὴ τους κατὰ τὸν Α΄ καὶ Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ κατὰ τοὺς βομβαρδισμοὺς τοῦ 1999.

Ὅρισε Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ διοργάνωση Παγκοσμίου ἐορτασμοῦ τῶν 1700 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων ἀπὸ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνον (313-2013). Τὸ ἀνακοινωθὲν ὑπενθυμί-

ζει ὅτι ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος γεννήθηκε στὴ Ναῖσσό, σημερινὴ Νις τῆς Σερβίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Συλλειτουργοὶ τῶν προκαθημένων τῶν Ἐκκλησιῶν Κύπρου καὶ Πολωνίας

Τὴν Κυριακὴ 17.5.2009 στὸν Ἱ. Ν. τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στὸν Στρόβολο συλλειτούργησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β΄ καὶ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββας, ὁ ὁποῖος βρισκόταν γιὰ ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴ Κύπρο. Ὁ κ. Χρυσόστομος ἀπένευμε στὸν Προκαθήμενον τῆς Πολωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ χρυσὸ μετάλλιο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων ὅτι πεντακόσιοι καὶ πλέον Ναοὶ μας στὰ κατεχόμενα ἐδῶ καὶ 35 χρόνια σιγοῦν. Ἄλλοι κατεδαφίσθηκαν, ἄλλοι μετατράπηκαν σὲ μουσουλμανικὰ τεμένη, σὲ ἀποθήκες, σὲ στάβλους ζώων καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν ἀνοχὴ τῆς «πολιτισμένης» ἀνθρωπότητος. Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας κ. Σάββας τόνισε ὅτι οἱ ἐπιδιώξεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου γιὰ τὴν ρύθμιση τῆς καταστάσεως τῶν Κατεχομένων μετατρέπονται σὲ κοινὴ ἔκκληση ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκκλήσεως αὐτῆς τάσσεται πάντοτε καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Κύπρο ἐπισκέφθηκε μὲ τὴ συνοδεία του πολλὰς Μητροπόλεις καὶ Ἱερεῖς Μονές, ὅπως τὴ Μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, τὴ Μονὴ Σταυροβουνίου, τὴ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου κ.ἄ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

1140 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, Ἀποστόλου τῶν Σλάβων

Ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Τσεχίας διοργανώθηκε στὴν Πράγα ἀπὸ τὶς 22-24 Μαΐου τριήμερον διεθνὲς συνέδριον μὲ θέμα: «Ὁρθόδοξον Ἱεραποστολήν, 1140 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, Ἀποστόλου τῶν Σλάβων».

Σ' αὐτὸ προσεκλήθησαν καὶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι ἀπὸ σχεδὸν ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Συγκεκριμένα, συμμετείχαν ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Πατριαρχείων: Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσίας, Γεωργίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας καὶ τὶς Ἐκκλησίες: Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας. Συμετείχαν ἐπίσης καὶ ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθόδοξης Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

Τὸ συνέδριο ἄρχισε μὲ τὴν ἐκφώνηση χαιρετισμῶν ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Χριστοφόρο καὶ τὸν Ρῶσο Πρέσβυ, ὁ ὁποῖος φιλοξένησε καὶ τὶς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου στὸ ρωσικὸ πολιτιστικὸ κέντρο. Ἀκολούθησαν κατὰ σειράν οἱ χαιρετισμοὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν συμμετεχουσῶν Ἐκκλησιῶν.

Στὸ συνέδριο παρουσίασαν εἰσηγήσεις: ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Χριστοφόρος, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Ἰωαννίδης, Καθηγητὴς στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Ἀντώνιος Ταχιάος, Ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Οἱ εἰσηγήσεις διερεύνησαν τὴ δράση καὶ τὸ ἔργο τῶν αὐταδέλφων Θεσσαλονικέων Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴ Μοραβία καθὼς καὶ τὶς εὐεργετικὲς συνέπειές του τόσο στὸν σλαβικὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γενικότερα.

Στὸ τέλος διεξήχθη γόνιμος διάλογος καὶ συζήτηση ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ συνεδρίου, κατατέθηκαν προβληματισμοὶ γιὰ τὴν πορεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς κατὰ τὸν 21ο αἰῶνα, καθὼς καὶ μαρτυρίες γιὰ τὰ ποικίλα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ὀρθόδοξοι ἱεραπόστολοι κυρίως στὶς χῶρες τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα γιὰ τὸν Θεολογικὸν Διάλογο

Στὶς 20.5.2009 πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Ὁ Θεολογικὸς Διάλογος μεταξὺ τῆς Ὁρθόδοξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας». Ἡ ἡμερίδα ὁργανώθη-

κε ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸν Τομέα Δογματικῆς Θεολογίας. Εἰσηγήσεις παρουσίασαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, Ἀκαδημαϊκός, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, ὁ Καρδινάλιος Βάλτερ Κάσπερ καὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ καθηγητές.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Πανευρωπαϊκὴ Συνδιάσκεψη γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Στὶς 4.5.2009, στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης στὸ Στρασβούργο, πραγματοποιήθηκε συζήτηση Στρογγύλης Τραπέζης μὲ θέμα: «Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία, πηγὴ ἀνεφοδιασμοῦ γιὰ τὴν Εὐρώπη». Τὴν ἐκδήλωση διοργάνωσε τὸ Ρωμαιοκαθολικὸ Συμβούλιο τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνόδων τῆς Εὐρώπης. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Ἑστεργκομ καὶ Βουδαπέστης (Οὐγγαρίας) Καρδινάλιος Ἐρντό τόνισε ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση ἀποτελεῖ πρωτίστως δικαίωμα τῶν νέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἐπίσης δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ παράσχουν αὐτὴ τὴν ἐκπαίδευση. Συνέχισε δὲ μὲ τὶς ἀκόλουθες παρατηρήσεις:

«Ἡ ἰδέα τοῦ πλήρους χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας (Λαϊκὸ κράτος) ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβάλλει τὴ δικὴ τῆς ἀντίληψη περὶ θρησκείας, ὅτι δηλαδὴ ἡ θρησκεία πρέπει νὰ παραμείνει μίᾳ ιδιωτικῆς ὑπόθεσης. Ἡ ἀντίληψη αὐτὴ δὲν σέβεται τὴν κοινοτικὴ ἀντίληψη περὶ ἐλευθερίας. Σὲ μίᾳ ἐποχῇ κατὰ τὴν ὁποία πολλοὶ παρατηροῦν τὰ σημάδια μιᾶς κρίσης, ὄχι μόνο χρηματο-οικονομικῆς, ἀλλὰ κυρίως κρίσης ἀξιών καὶ οὐσίας τῆς ζωῆς, ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση μπορεῖ νὰ διαδραματίσει ἕναν ἀποφασιστικὸ ρόλο».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συζητήσεως παρουσιάσθηκε ἔρευνα γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν σὲ 33 χῶρες. Τὰ στοιχεῖα καταδεικνύουν ὅτι σχεδὸν σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης τὸ κράτος ἐγγυᾶται κάποια μορφή διδασκαλίας τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος στὰ σχολεῖα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Βουλγαρία, τὴ Λευκορωσία καὶ τὶς περισσότερες περιοχὲς τῆς Γαλλίας.